कलनकुंडी
ग्रन्थ.

गरबीओ लावणीओ विगेरे

बनावनार

व्यास वखतराम सुखराम

छपावी प्रसिद्ध करनार

शा. मगनलाल हरखचंद तथा

शा. लोचन रणछोड डाहेरवाणा.

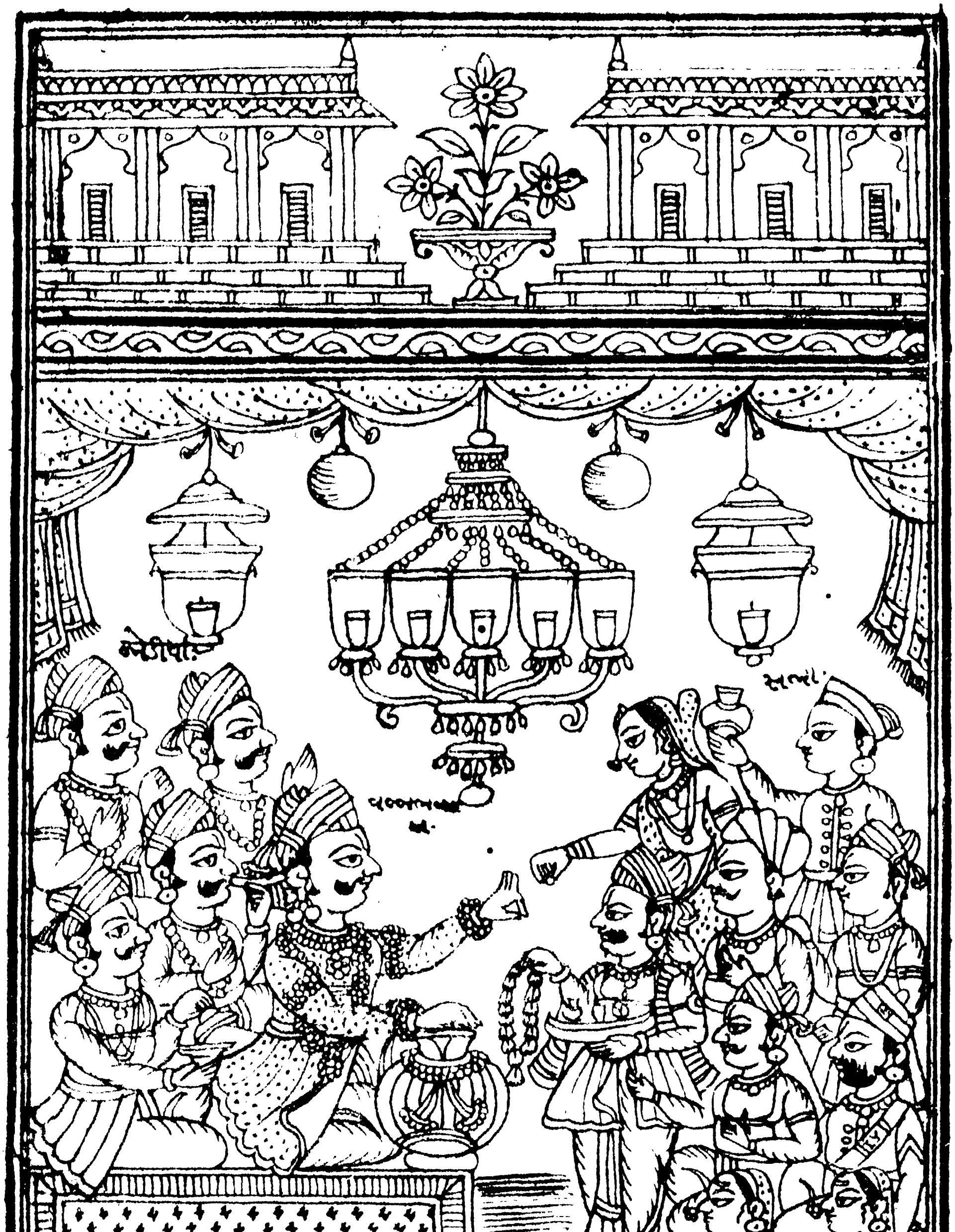
बनावनार पासेथी सघळा हक्क लेईने

छपावी प्रसिद्ध कर्युं.

आवृत्ति त्रीजी

अमदावाद मध्ये.

छगनलाल मगनलालना शीलाप्रेस
मां छपाव्युं. ठेकाणुं. शहेर जमालपुर
गोपीद पुराजनना मकान मां
सघळा हक प्रसिद्ध कर्ताये पोतानेस्वाधीन
राख्या छे
संवत १९४३ सने १८८७
किंमत १।) रुपीओ.

नोटीस.

आ चोपडीनो ग्रंथ स्वामित्वनो हक्क अमो नीचे सही करनारे तेना बनावनार पासेथी वेचाण लीधो छे अने ते सने १८३७ना आक्ट २५ तथा सन १८४७ना २० मा आक्ट मुजब रजीस्टर करावेलुं छे. अने ते संबंधी सर्वे हक्को प्रसिध कर्ताए पोताने स्वाधिन राख्या छे. माटे जे कोइ आ चोपडी अमारी सही तथा सिक्का वगरनी लेशे ते चोरीनी लीधी गणाशे.

आ सिवाय अमारे अहीं दरेक जातना कायदा, हाईकोर्टना फेंसला, गरजावणी, वीगेरे दरेक जातनी परचुरण धरतीओनी चोपडीओ, सर्वेने एक दरथी कीफायती मळशे. माटे जेने जोइए ते एणे अमारी दुकान रीचीरोड उपर कालुपुरनी पोळनी पासे छे त्यांथी मळशे. तथा डाकोरमां पुस्तकसेलर श्री लोचन रणछोडनी दुकानेथी रोकडी कींमते मळशे. तथा अमदावादमां कालुपुरमां राजा मेहेतानी पोळमां रोडानी पोळमां शा. मगनलाल देवचंदने त्यांथी मळशे. माटे जेने मंगाववी होय तेणे पोष्ट पेड कागळ लखी मंगाववी. नारपेड कागळ लीधामां नहीं आवे

अमदावाद कालुपुर राजा मेहेतानी पोळमां रोडानी पोळ.

सही.
शा. मगनलाल देवचंद

अनुक्रमणिका.

अनुक्रमणिका.

અનુક્રમણિકા.

અનુક્રમણિકા

भाग पेहेलानी अनुक्रमणिका समाप्त.

अनुक्रमणिका लागणीकनी.

વલ્લભકૃતકાવ્ય.

લાવણી.

રાગ તીલાનો.

જે જે ગુરૂ ગણપતી, સમરૂં છું સરસ્વતિ;
મને આપો શુભ મતી, સેવક તારો;
અલબેલી અંબે માત, બહુચરને લેઉં હાથ;
લળું છું લોણા નાથ, કર ગ્રહો મારો. ૧
જે બહુગુણ વન બહુ ગહીરા, જેકલંક મોટા હીરા;
તમ જોણે મારૂં શીરા, બુધ્ધિ આપો;
લાધે લળુરે આમાંણી, સાહ્ય કરજો ઇન્દ્રાણી;
મને દાસ તારો જાણી, સહુ કષ્ટ કાપો. ૨
ધર્યા દસ અવતાર, કૃષ્ણનંદના કુમાર;
સુખ લીધું અપાર, લીલા દાખી;
જેના રીત કરૂં વખાણ, હું તો સેવક અજાણ;
સહુ કરજો પ્રમાણ, ભક્તિ ભાખી. ૩
અતિ ધરજો આણી પ્રેમ, વીનવું છું જેમ તેમ;
કબૂલ કરજો એમ તે એમ, એટલું માગું;
કહે છે વલ્લભ સુંદરરામ, અમદાવાદમાં મુકામ;
છે એને રાયપુરમાં ઠામ, હું પાય લાગું. ૪

લાવણી ૧ લી.

હનુમાન ગરૂડના સંવાદનો રાગ.

એક અવસર અલબેલો આવ્યા, પેઠા ગોપીના ઘરમાં;
ડોઠીડજાણા નંદીનાણ્યા, ગોવિંદ ગેડી ચકીકરમાં. ૧

ढोळ्युं ढोळ्युं जडु जिगाळ्युं, महीनां माट जाली कीधां;
व्रज वीनता गोविंद घेरवा, दादसथी द्वार न दीधां. २
कोई कामा कहे जमजो सजीयो, जसोदाने जांही लावो;
वांक वालमनो नथी मानतां, नवरो नजर जतावो. ३
जे वार सजीओ बारणे ऊभी, जे वार गई नंदने मेहेल;
जळजळाक जंदरपी, भूमां पाडी बारणां ठेल. ४
गोविंद केहे छे गोपिकाने, गांडो घेलो कु तमारो;
मात जसोदा वात जाणशे, कुंवर लेशे हमारो. ५
जेरे कु जियारो आपदो, रहेल सो जे धेरी लीधो;
लूल्या भूख्याने जजमारी, आवो जनरथ में कीधो. ६
गोपी कहे शुं नोहोतो जाणतां, नित्यकाच्युं जुठी जावा;
जसोदाने आवी लाबुं, तेवुं जकी नंदजावा. ७
ज्यार गई जसोदा पास, याना वेम मनना भुजो;
ज्होतां मानतां नोहान लालजु, जजरां नजरथी ज्जुओ. ८
जसोदाने लेवा याव्यां, जोडीका आली हाथे;
न पेरना देडी जेने घरमां, आव्यां गोपीका साथे. ९
केथी कृषण नतेडीने, आव्यां नंदज स्वास लेतां;
कुंवर रोवरावी क्यां जनपछे, जसोदाने आणे देता. १०
गोपी लेईने विस्मे पामी, जालबालमनां कतां जीयो;
नंदज लाव्या कुंवर कनैयो, घरमां पेठां न कियो. ११
द्वार उघडी गोविंद जोल्यो, गोपिका पडी छोछी;
व्यास वल्लभना नाथ लरणी, जकुण आंपानथी जोंछी.
१३

લાવણી. ૨૭

એક સમે શામળીયો સંચાર્યા, પધાર્યા ગોપને પાસે;
ગાણાં છોડી વાણાં કીધાં, ગાયો નાઠી ચોપાસે. ૧
તે ગોપનાં છૈયાં રમતાં તાં, છબીલે છોડી નાંખી;
ત્રણ સમનું જય્યાં ન ઓળખે, ટોપીની નીશાન રાખી. ૨
રમતાં બાળક ઘરમાં ગયાં, માતા જોટો જેલ થયો;
લીલી ટોપીવાળો છોકરો, ગાયો છોડી નાસી ગયો. ૩
સુણી શ્યામા બોલી બળતાં, પીટ્યાને આવવા દૈએ;
કોનું છોકરું છકી ગએલું, એની માતાને કહીએ. ૪
ઊતપાત કરી બળબળતી ચાલ્યાં, સરખી ટોળીમાં પેઠાં;
એક લાગ જોઈને માંથે ટોપી, પેહેરાવી પાસે બેઠાં. ૫
ઊઘાડે શીર શ્યામ બિરાજ્યા, અંતરમાં હસવું આવ્યું;
બળતું બોલતું ને અકળતું, પ્રબળ વીનતાનું પ્રેર આવ્યું. ૬
ગોપી કહે ગાયો છોડનારો, હરી આ કૃષ્ણ કાનો;
છૈયાં બોલ્યાં એની લેરે, આ લીલી ટોપીવાળો. ૭
કામનીઓ એ આણ્યો કુંવરને, તેને તે મારવા ધસે;
ગડદા પાટુ ઢીંખણ કુણી, લેઈને બળજોરે કસે. ૮
કુંવર કહે નોય ટોપી મારી, ગીરધારીની છે ગોપી;
ગોવીંદ કહે ગોપી સમતારા, મારે એક નથી ટોપી. ૯
એમ કહી કુંવર છુટાવ્યો, કામનીઓ સહુ કળકળી;
વલ્લભનો સ્વામી છે એવો, પ્રવીનતા છોગાળ વળી. ૧૦

લાવણી. ૨૮

એક દીન દામોદર ચાલ્યા, ગોપ ગોપી ઘેલાં કરવા;

ન્હાનાં ન્હાનાં બાળક ગામનાં, તે સહુને માંડ્યાં હરવા. ૧
ઘરમાં પેસી ઘોડીયાં જોણે, બાળક લેઈને ભય નાશી;
એક વાડામાં ભેગાં કીધાં, ગોપીકા ભઈને ત્રાસી. ૨
ઘેર ઘેર સહુ ઘેલાં બનીયાં, આશો દૈવનો કોપ થયો;
મોહનજી મશ્કરી કરવા, સહુ ભેગો જઈ ઉભો રહ્યો. ૩
નારી નાસે ત્રાસે કંપે, ચીતમાં ચિંત્યા પેઠી છે;
છેલ કહે છૈયાં બતાવું, રાધા લેઈ ઘેર બેઠી છે. ૪
લડભે વડભે ને ઝગડભે, કામ રાખશો નહીં કાચું;
ગાળો ભણો ભાંડભે ઝાઝી, ત્યારે તે માનશે સાચું. ૫
ગામની ગોપી લજ્જા લોપી, વઢકણી સરવે નારી;
લાજ્ય રાધિકા છૈયાં અમારાં, તારે શું નાખવાં મારી. ૬
સુણી રાધિકા રડવા લાગી, આંખેથી આંસુ છુટે;
કેડે ઉભો કાન કનૈયો, ભઈને કાજ લિયો કુટે. ૭
શામળ સાન કરી રાધાને, કહેતી કોયતો લડાઉં;
પ્રેમ ધરીને પરણે મુજને, તો સહુને પાછાં કહાડું. ૮
સાન રાધાએ કરી શામને, નંદજથી છોડો અમને;
સરમ મેહલું માત તાતની, પ્રીતમજી પરણું તમને. ૯
પછી ગોવિંદ કહે ગોપીને, શું જોવો ઘર વાડામાં;
કમણાં મેં રોતાં સાંભળીયાં, જુઓ પેલા વાડામાં. ૧૦
પ્રત વીનતા સહુ ધાઈને દોડી, મોહનજી મળ્યો માઠો;
બાળક સહુ બતાવી દઈને, વલ્લભનો ભાંગો નાઠો. ૧૧

લાવણી. ૪થી.

એક વખત વીઠલવર આવ્યા, ભાવ ભક્ત ઉપર લાવ્યા;

जाण सनेही सुदामाने, मळवा माधवजी आव्या. १
सुदामापुरी प्रभु पधार्या, नरनारीने हेत वाध्युं;
पवित्र पत्नी सुदामानी, हरजीने आसन आप्युं. २
सुदामा कहे छे नारीने, अजाच्य व्रत तपेली;
रीध्य सीध्यने नव नीध्य ते, आ हरीए मने आपेली. ३
मुष्टी तांदुळ लेई माधवे, मने घणो अहस्य कर्यो;
दळदर हर्तुं घणा न मळता, ते दुःखनो दिवस हर्यो. ४
रामा रसोई करवा बेठी, शाकपाक सामग्री घणी;
रोटलीनी शेर कणेक बांधी, तेमांथी आहरीरवणी. ५
त्यारे सुदामा कहे रामने, शीद भूख्या बेसी रहीए;
रसोई तैयार थवा आवी, नदीए नाहवा जईए. ६
एटले उठ्या राम सुदामा, एक एकना कर झाल्या;
स्वच्छ धोयेलां वस्त्र लीधां, वातो करता बेउ चाल्या. ७
सुदामा कहे सुणो रामजी, हुं ब्राह्मण पर हेत लाव्यो;
लोक वात करे छे माटे, अकळ लीला जतावो. ८
जे अकळ लीला जोवाने, मोहन हुं मंद मथी;
राम कहे अकळ लीला, जोवामां कांई सार नथी. ९
सुदामा कहे मारे जोवी, एम करता नदीए आव्या;
अकळ लीला हरिजीवनजी, देखाडवा दिल लाव्या. १०
राम कहे सुणो सुदामा, मन तणो ममत मेलो;
आ पारथी डुबकी मारो ते, पेले पार कोण जय पहेलो. ११
एम कही भुमते बुडीया, पडीया नदीना नीरमां;
त्रण लोकनो नाथ त्यांथी, नई उत्यो सामी तीरमां. १२
अकळ लीला नथी ओछी, नजीतम नरवर नागरमां;

करजो जे कडसेली मेहेल्या, सुदामाने सागरमां. १३
जे घडीहाथे जहार निकल्या, पस्तावो मन मां करता;
क्यां गयुं घरने क्यां छे घनश्याम, जां जेजकु जां सुलस्या १४
त्यारे नयण ने ऊठे लडी ऊठ्या, तलवामां ऊयादीन जीपुं;
नदी मारी क्यां नासी गई, क्यांथी आव्यो आ सिंधु. १५
आ नयणथी नहीं ज्ञणींजपतो, कहीं अनुगदीरानुं ध्यानधर्युं
दामोदरने दया ऊपनी, सागरवच्चे गाम कर्युं. १६
तेमां मलेच्छ मनुष्य वास्यां, अवणीरीती ते चाले;
ब्राह्मण शुद्र सरवे सरखा, जेकजेकने कन्या आले. १७
तेवा गाममां गया सुदामा, नगरशेठ सामा मल्या;
ब्राह्मण तमे भले पधार्या, कहीने साथे लेई चाल्या. १८
धीम्र कहे सुदामा पुरी, कहो शेठ केटले दूरी;
शेठ कहे सुदामापुरमां, जातां वीशा वरशी धरी. १९
वीस दीनथी वहाण गयां छे, ते आईने पाछां आवशे;
पछी तमने घेर पोहोचाडे, साठ वरशे नचुं आवशे. २०
सुणी सुदामा संताप करता, कोने घेर जईने रहीशुं;
पेट पापी पुणवा लागशे, क्यां जईने अन्न जमीशुं. २१
शेठ कहे संताप न करशो, सहु तमारूं कष्ट कापुं;
मावापीया जोदवा पेहरवा, रहेवाने मंदीर आपुं. २२
मारे घेर छे पवित्र पुत्री, ते देशुं तमने कन्या;
सुदामा कहे लेशी शुदरनी, थाय अति अधरम अन्यां. २३
त्यारे शेठ कहे आ गाममां, ब्राह्मण शुद्र सहु सरखा;
सघणे जेक अन्न मण्यानुं, लूण जेक्या मारवीचणचां. २४
जेटले सुदामा अकळाया, गामलोक गरदन घाले;

સાઠે વરશે ઘેર આપનું, અંન લીધુ કયાંથી કેમ ચાલે· ૨૫
અંન ખાઈશું ને વસ્ત્ર ઓઢીશું, પરણ્યામાં ચીત પેઠું છે;
નાત નથી સુદામા પુરમાં, ત્યાં આણવા કોણ જેઠું છે· ૨૬
એવું સમજી કન્યા પરણ્યા, આવું ઘરબાર લેઈ રહ્યા;
પત્ની રાંધે પોતે જમે, આપો લેગા આષ્ટ થયા· ૨૭
સુદામાજે સંસાર માંડ્યો, નારીને પંચ પુત્ર થયા;
પાડોશમાં એક અજાણ્યા મુઈતી, તે સાથે સ્મશાન ગયા· ૨૮
ઘણુંક માણસ ગયું મશાણે, મડદુ છોડીને આવે;
તે નારી મુઈ તેનો નાથ જે, જાંજે જાંસુધી રૂવે· ૨૯
કાષ્ટની સાચી ચિતા ખડકી, ચીંતામાં જઈ બેઠો;
નારીનું મુરદુ કે ખોળામાં, લેઈને પીઠ જળવા જેઠો· ૩૦
સુદામા આવી વિસ્મે પામ્યા, બળનારો મુરખ લેખ્યો;
અસ્ત્રી સાથે પુરુષ મરે, આ અંનરથ અપણો કર્યો· ૩૧
તે સુણીને સહુ જન બોલ્યાં, સુદામા તું છે મતિયો;
ગામ ચાલછે નારી પુંઠે, સ્વામિ હોય તે થાય સતીયો· ૩૨
સુદામા કહે ચાલન ખોટી, તેને તમે માન્યો જરો;
કોઈ પુરુષ બળે નહી તેને, કહો આઈ તમે શું કરો· ૩૩
લોક કહે ન તોડીએ ધારો, બાંધીને સાથે લેઈએ;
સારી રીતે બળે નહીં તો, પરાણે બાળી દેઈએ· ૩૪
સુદામા કહે અરે રામજી, સરવે લુબ્ધા લોક નઠારા;
મારી પત્નીનો પંડ પડેલો, મારે બળવું પડશે· ૩૫
એવો એવો સંતાપ કરતા, અનંતા શ્રી અંતરજામી;
હરિ લીલાથી સુદામાની, પત્નીપણ મરણ પામી· ૩૬
સુદામાએ રાજ દીઠું ને, પોક મેલી રડવા બેઠા;

જાણ્યું મને મોટે ભાગરે, ઝોળીયો ચડ્યે નઈ પેઠ. ૩૭
નગ્ર તણા ત્યાં લોકો આવ્યા, મડદું ઉપાડ્યું હાથે;
સુદામાને સોંધી કહાડે, બળવા સારૂ લ્યો સાથે. ૩૮
સુણી સુદામા થરથર ધ્રૂજ્યા, ભૂખે રહી આંખ્યો મીંચે;
લોક લાઠીઆ લઈ લાકડીઓ, કાઠી કુહાડા બોજ. ૩૯
ખૂણામાંથી ખોળી કહાડ્યા, ખેંચીને બારણે લાવ્યા;
હાથ ઝાલી હઠવા ના દીધા, તેડીને મસાણે આવ્યા. ૪૦
ચીતા ખડકી સૌ લોક જોડ્યા, બાકી નહીં રહ્ય ચીત્યામાં;
પેહેલેથી સુદામા સમજ્યા, બીરાજ્યે આ ચીતામાં. ૪૧
સુણી સુદામા કરે સાસના, જગતીના નડાધારી;
શામળા ઊઠો પાણી છૂટશે, હું જ પામીને બચનશે. ૪૨
જગતીના ભમાય ને બવન્નય, અચ્યુત જાણવું નારીસંગે;
તે કરતાં પણ દરીયામાં, ચેહના ચ્યાપે નાંહ્ય અંગે. ૪૩
એવું મન વિચારી જોવ્યા, ભગવાન તૈયાર થઈ ચુ;
ઊત્તારવ્યા ભાઠ મેહેલો મન, એકવારના કાધાલ ચુ.
એમ કહીને છત્તરી માવ્યા, ત્રણમાં લંપાપાન દિધો; ૪૪
ભેટી સુદામાને શામળીઆ, નદીમાં ભેળ્યા લીધો. ૪૫
સુદામા એણે કહાડ્યુ, એટલે હરસ્યા વનમાળી;
પ્રભુ કહે તમે છો પાછળ, હું આગળ છુ ત્યો તાણી. ૪૬
સુદામા કહે શાની તાણી, ઘણાં કુ ચરશા વહી ગયાં;
સાચું કહે જે સમજ મારા, ક્યારના જડીયાં ઊતારયુ. ૪૭
કૃષ્ણ કહે કે હમણાં આવ્યા, નારી રાંધી રહી હશે;
ધોતલ કહે ચસ્ત્ર પેહેરો, રસોઈ ઠંડી થઈ જશે. ૪૮
સુદામા કહે શું બોલો છો, ઘણા દિવસ વહી ગયા;

सीधुं भेटमां प्रेमदा परण्यो, पोंम्य पुत्र तेने न थया. ४९
त्यां सुधी शी रसोई रांधे, एपाने कई जे पेहेला;
जंसीधर कहे मारुं जोतो, मुज मित्र थया घेला. ५०
शानां छोकरां शानी नारी, कहीने कृष्णे कर झाल्या;
गांडा थया गणे मित्रने, सुदामाने मेहेल चाल्या. ५१
घरमां रुकमणी साथे पेठा, रुकमणीना जकु पाडी,
रामानी रसोई लेई लो, नवरांकनी रोटली जाडी. ५२
तेवुं लेईने जांजा थया, सुदामा पडीया पीला;
शाम कहे तमे संसार मांड्यो, ते सघळी मारी लीला. ५३
सुदामा कहे रुकमणीला, तुं पिछाणुं मुज कथी;
नीकमळ तमारी लीला, सपने पण एवी नथी. ५४
सुदामाजी जन्या जापरा, लक्ष लनने मन लावे;
दास वल्लभ वाणी वदे, कृष्ण रुक्यामां केम आवे. ५५

लावणी १ली.

में लगी नींदमें सुई जे राग.

तुं कामण करी क्यां जाय, नंदलाल लेहेरी;
तारी जंसी डसनी, सरपण आजी जेहेरी. टेक
तारी जंसी सुणीने, आवी छोकरां छांडी;
जकु जनी गई गुलतान, कदी थई गांडी.
नेम ऊीनाणे कीजोणे यऽे छे केरी; तारी जंसी. १
में मेली मातनी लाज, कान सहु लूली;
पीऊजीने पडतो मेली, कुदमां कूली;
मारां सगां सहोदर, सरव कर्यां में वेहेरी; तारी जंसी. २

તારે માથે મુગટ, ચળકે ઝળકે મોતી;
પીળો પટકો, લટકો ચટકો હું જોતી:
મને મોહ લગાડ્યો, પીળું પીતાંબર પેહેરી. તારીજાંસી. ૩
તારૂં રૂપ લૂપ, અનૂપ જોઈને મરીયે;
તુજ વિના ઠાલો, ઠામ કહો ક્યાં ઠરીયે.
ગોપી ઘેરવાને આજ, રાજો છો ઘેરી. તારીજાંસી. ૪
શું ઊઠ્યો તમારો ભાવ, લાહાવ નથી લેતા;
હું પલ્લો પકડી રહી, ઊત્તર શો દેતા;
મારા ઊપર નથી નેહ, નજર ક્યાં ઠેરી. તારીજાંસી. ૫
તપાનો કશો છે વિચાર, હું સમજી ગઈ છું;
પણ કેમ જવા દેઊં, પાલવ પકડી રહી છું.
શું નાસો વલ્લભનાથ નાથ, મરછોકે મેહેરી. તારીજાંસી. ૬

લાવણી ૨ જી.

કાન કાળુ જોતીને, ઘેલી કરે છે ગીરધારી;
તારા રૂપગુણનો ઘાવ, નાખેછે મારી. ॥ટેક॥
રાત દિન ધરૂં તારૂં ધ્યાન, જેતાનન થઈને;
તને મળવા કણધા, જેસું જમુનાં જઈને;
મારી છાતીમાં છેલા છબી, રમતી તારી; તારારૂપ. ૧
સાસરે જઊંતો, સાસુ રાખેછે રોકી;
પીયરમાં ભાઈ ભોજાઈ, કરેછે ચોકી;
ગમે નહીં ઘરમાં, સોધું નાઠાજારી. તારારૂપ. ૨
મારો જેઠ છે ઘરમાં, શેઠ તે પગલાં જોતો;
મારો પરણ્યો કરે ઝહાર વાત, આજરૂ જોતો;

નેહાણી કેરનું ઝાડ, નાણાંદ નગરી. તારા રૂપ. ૩
તારી નથની નૌતમ નાક, કાનમાં વાળી;
તેજ સ્વી અંગનો રંગ, ભમર ભૂજ કાળી;
હીર તોરો કેડે કંદોરો, સુરત સહુ સારી. તારા રૂપ. ૪
મારા મોહન તન મન ધન્ય, ક્હોતો દેઉં;
મને ઘણા દિવસનો લાવ, શામ સુખ લેઉં;
પ્રીતમ તમ સંગ છું, નારી ન્યારી પ્યારી. તારા રૂપ. ૫
હવે નથી રેહેતું નાથ, હાથ મારો ઝાલો;
સુખ માણ માધવ, મુજ મંદિરિયે મ્હાલો;
અનુરાગીરા રમી જાણો છો, જરી વિહારી. તારા રૂપ. ૬
ઓળો ઓળો મારી સાથ, વાત કાંઈ કરીયે;
દામોદર ડાહ્યા, દયા શું ના ડરીયે;
શામળીયા મારી સંગ, ખેલો ખુંખારી. તારા રૂપ. ૭
હસતા મધુરે મુખ, ચીતડું ચોરી લ્યો છો;
કાંઈ કરે ચડેલું આણ, શું મેલી દ્યો છો;
મને ઘણા છો વ્હાલા, મનગમતા મોરારી. તારા રૂપ. ૮
મારો નીસાસો પડશે, તો તમને નડશે;
મુજ ઘેર થઈ છે વાર, પીઉડો પડશે;
મરજી ના હોયતો, ન મારો નેન કટારી. તારા રૂપ. ૯
ન કરોને વાર લગાર, નાથજી મારા;
વ્રેહની વેદનાથી, નેન વહે નીરધારા;
વલ્લભના વ્હાલા, જેશી જેશીને હારી.
તારા રૂપ ગુણનો ઘાવ નાખે છે મારી. ૧૦

લાવણી ૩ જી.

નથી દેતી તમાકુ નામ, પાલવ શીદ ઝાલો;
શીખામણ દઉં છું શામ, પાંશરા ચાલો; ટેક
કરો છો નેનના ચાળા, જાનજી કાળા;
જોયા નહિ તમ જેવા, કોઈ અહુધાળા;
આવ્યા ત્યાં લગી મારી માત, દે ઠપકો ઠાલો. શીખામણ ૧
ને લાગે મારો સેર, લે પહોંચાડે;
મેરો ક્રોધી છે કંથ, ઘેરથી કાહાડે;
તારે મારગડે મસ્તાન, થઈ શું મહાલો. શીખામણ ૨
ફરો છો છેલ છબીલા, છોકરવાદ માંડી;
ણ સહુ સમજુ શામળિયા, નથી હું ગાંડી;
લા થઈ શું કંચુકીમાં કર ઘાલો. શીખામણ ૩
ર મન લોભાવવા અઘા કરો છો છેલા;
બોલો છો મુજ મીઠું, મનના મેલા;
રી કરવા નથી વેણ, મારો લગુટી લાલો; શીખા ૪
જાતિમાની વાણી, રાણી પ્રભુજે જાણી;
ત્રીલોક તણા ત્રીકમે, લીધો ટેક તાણી;
વશ કરીને ચાલ્યો, વ્યાસ દલપતનો વાલો. શીખા ૫

લાવણી ૪ થી.

લલનારે લુગડાં ધાર, લુંટું શું લાજે;
નથી ડરતો દારા ઉપર, નજર તું નાખે. ટેક
કોઈ બજાણા ઊંચા ઘરની, તેને તું ઝાલે;
શામા શામા સામો, મસ્તાનો થઈ મ્હાલે;

घनश्याम घुंघट खोलीने, रुपशुं रंगाजे; नथीऽऽरतो. १
मधुरांने मारग, थई जेस छे दाणी;
मेलावे महीनां मार, करे घुण घाणी;
कोई ध्याशी देखीने, पल्लो पकडी ताजे. नथीऽरतो. २
कोई मळे माथानो गोवाळ, गोपाळने मारे;
होय मुक्लेवी मान्यनी, तो मुजपोकारे;
ताहे घेर करे तोफान, त्यारे तुं जाणे नथीऽरतो. ३
जेनी माले आवुं रुप, तेने तुं लेछे;
वल्लभना व्हाला, आगघरती गाणो देछे;
कोई भावी होय कामनी, ते गाणो सांजे; नथीऽरतो. ४

गरबी. १ ली.

चीतडुं चोरयुं माराराज. ओराग.

घेली कीधी, नंदलाल, मन मोयुं;
घेलो कीधी, सुधी लीधी, जनावी दीधी. नंदलाल. टेक.
नोरंगा लालनी, छबी छे सारीरे;
जे तो वाले, नरकती याल. नंदलाल. १
मने वागी छे, नेन कटारी रे;
नलो मिलावे जंसरीमां ताल. नंदलाल. २
लालनी जोडी, घणी छे प्यारी रे;
जेनी पतली कमर, नंजा जाल. नंदलाल. ३
वल्लभना नाथने, नीत नीत मळिजे रे;
पण घरमां, सासुडीनुं साल. नंदलाल. मनमोयुं. ४

ગરબી. ૨ જી.

આવજે આવજે, જમુના ઘાટ, ત્યાં મળશું;
આવજે આવજે, ગાયો લાવજે, ત્યાં ચરાવજે;
જમુના ઘાટ. ત્યાં મળશું. ॥ટેક॥
જેડુ ઉતરતાં, વાર કરશોનીરે;
સાસુને કહીશ, પડ્યો તો ઠાર, જમુના ઘાટ. ૧
જેઉલા આવજે, કોઈ ન લાવશોરે;
નહિં તો વાતની થશે, ઠારાઠાર. જમુના ઘાટ. ૨
નીરાની જાંઘ કદમ, કને કું જેરીશારે;
ત્યાંહાં પડીછે પથ્થરની છાર. જમુના ઘાટ. ૩
વેલા નહિ આવો તો, જીવ કૂટકશેરે;
મારા મનમાં થશે, ઉચાટ, જમુના ઘાટ. ૪
નિત્યના કરતાં, વેલા નિકળજેરે;
મને ઝાઝુ ન જોવરાવશો વાટ, જમુના ઘાટ. ૫
વલ્લભના નાથે જમ્યા, વિના જવુંછુંરે;
હું તો જોઈ રહીશ તારે માટે. જમુના ઘાટ. ૬

ગરબી. ૩ જી.

ઓ મોરારી, જપું જાપ, પાવન કરો;
ઓ મોરારી, ભવભંજનહારી, વીનતી મારી.
જપું જાપ પાવન કરો. ॥ટેક॥
દુરીજન દુત્તોકું, જગત ધુત્તોરે;
તમે મારૂં નલેશો, જેવું આપ, જપું જાપ. ૧
ન કરયું સુકૃત, કરયુંછે દુકૃતને;

જીભે કીધાંછે કોટીક પાપ. બપુંભપ. ૨
મોહ માયામાં ફર્યો, મદ મચ્છર કર્યોરે;
નથી હરી તીલકકે છાપ. બપું ભપ. ૩
કોટીક અપરાધી, લીધુંછે પાપ બાંધીરે;
તોપણ એક અક્ષરનું લેબે માપ. બપુંભપ. ૪
જન્મમાં સંત સાધુ, નથી સંભાર્યારે;
એવી ઘણી બાંધીછે ભૂલ થાપ. બપુંભપ. ૫
ગાહ સલ ગરીબને, બહુ સમજાવ્યારે;
મારીછે દ્રવ્ય લેવાને ઘાપ. બપુંભપ. ૬
અંત વેળાના, તમે છો સાથીરે;
નથી બીજી માકે બાપ. બપુંભપ. ૭
મેવાડો વ્યાસ દાસ, વલ્લભ તારોરે;
મારો ટાળોને તરવાનો તાપ. બપું ભપ. ૮

ગરબી ૪ થી.

ક્યાંહી આવો, કૃષ્ણરાય, ક્યાંઈ આલું;
ક્યાંહી આવો, બંસી બજાવો, મીઠું ગાવો;
કૃષ્ણરાય, ક્યાંઈ આવું. ટેક॥
કૃષ્ણ કનૈયા, બંસી બજૈયારે;
તને મળવાની મુજ ઈછાય. કૃષ્ણરાય. ૧
કૃપાળા કૃષ્ણ કાળા, છો નરકા નરકાણારે;
તારા દર્શણને જીવ તાર ચહાય કૃષ્ણરાય. ૨
જમુનાએ જઈં, ગુણ તારા ગાઈંરે;
બીજા કુરીજન અપગુણ ગાય કૃષ્ણરાય. ૩

સહુને જોયેજુ પણ, તને ન દેખું રે;
ત્યારે નજર રૂપડો અન્ય. કૃષ્ણરાય. ૪
કહે વ્યાસ વલ્લભ, દરશણ દુર્લભ રે;
તારૂં મુખ જોયે સુખ થાય. કૃષ્ણરાય. ૫

ગરબી ૫ મી.

આવો રે હેને, ઘનશ્યામ, ગાળ દૈશું;
આવો રે હેને, ઘણ તારૂં લેને, નવારીને;
ઘનશ્યામ, ગાળ દૈશું. ટેક॥
ઘનશ્યામ શામળા, તું શું હસે છે રે;
અમે નહિં કરીએ નીચ કામ. ઘનશ્યામ. ૧
તારી સોબત મને, સારી ન લાગે રે;
તું તો કરનારો કામો કામ. ઘનશ્યામ. ૨
વાંસળી વગાડી, મોહની લગાડી રે;
તેં તો જગાડ્યું ગોકુળગામ. ઘનશ્યામ. ૩
સાહુકાર હોય તો, કોઈ તને ન જે રે;
પણ પાડ્યું છે ધૂતારામાં નામ. ઘનશ્યામ. ૪
આજથી તું તારે, પોતારો રેહેજે રે;
તને વિનવે વલ્લભરામ. ઘનશ્યામ. ૫

ગરબી ૬ ઠી.

કહે છું રેહેજે, શ્રી ગોપાળ રોકીને;
કહે છું કેહેજે, જીભ થકે છે, મને ગ્રહી રેહે છે.
શ્રી ગોપાળ રોકીને. ટેક॥

अल्या गोपाळा, चरित्र चाळा रे;
अलबेला नफ्फीरा आण. श्री गोपाळ. १
हरदेथी हाथ लेने, मने ल्लथा छे रे;
तुटी जरी मोतीडानी माळ. श्री गोपाळ. २
हुं जसोदानी पासे, जवानी रे;
फरीरी वढी गयो तारो जाण. श्री गोपाळ. ३
अंबोडो ताणवानी, टेव पडी छे रे;
मारा शिर जेंच्याय जूळ बाळ. श्री गोपाळ. ४
आघो रहे हुं तो, जहु जरूणाठि छुं रे;
सुकीने देशे मुजथी गाळ. श्री गोपाळ रोकीने. ५
व्यासना नाथ तने, ल्यारे देखुं छुं रे;
त्यारे पडे पेटडीयामां फाळ. श्री गोपाळ. ६

गरबी, ७ मी.

आघी रहे रे, छीनार, नहीं बोलुं;
आघी रहेरे केलुं केहे रे, ल्लवा दे रे.
छीनार, नहीं बोलुं ।टेक।
तुं जाणे नक्क मोहनी हुं छुं रे;
पण अमे न गणिये लगार, छीनार. १
तुं नेची जाणु, लाननी लाडकी रे;
तेवो हुं पण, नंदनो कुमार. छीनार. २
तारा मनथी, तने गुमान छे रे;
तेवो जोबनने, होय अपार छीनार. ३
नेचुं तारुं नाम, राधा रूपाळी रे;

तेथो हुं पण मोरलीधर मोनार. श्रीनाथ. ४
मारी माया ने, राजवी होय तो रे;
काई जोलतां करने वीचार. श्रीनाथ. ५
वल्लभना नाथनी सेवा छे जेवी रे;
जेवी खरी, तरवारनी धार. श्रीनाथ. ६

गरबी ८ मी.

नजो नजो, पज्यां थाक गोकुलमें,
नजो नजो, लाडन गाजो, डाह्या थाजो;
पज्या थाक गोकुलमें. ॥ टेक ॥
सौ कहे दरस वार, न्हाय जमुनायें रे;
जेमने दीठतां शुं न लागे थाक. पज्या थाक. १
मारा स्वामिने, सौ शिजवंछे रे;
कहे छे राख्य न्या नारी परधाक. पज्या थाक. २
जेणी जण वंछ्यां, जेणी जण वंछ्यां रे;
जेवी वाणी छे, गाममां हाक, पज्या थाक. ३
तमोने सहु जन, जेवुं कहे छे रे;
करो मज्यो छे, छजीलाने काक, पज्या थाक. ४
कहे वेणा हाथो, हाथ अलर्छ शुं रे;
त्यारे नरी, जगतमां नाक. पज्या थाक. ५
वल्लभना व्हाला, जेरनुं कहुं छुं रे;
दये भोजन, राजी पाक. पज्या थाक. ६

ગરબી ૯ મી.

બોલો બોલો, કુંછું રાંક, શું રીસાયા;
બોલો બોલો, વિચાર તોલો, જરી જોજો કુંછું રાંક ॥ટેક॥
છોગાળા છેલા, શું થાઓ ઘેલડા રે,
કહો શો પડ્યો છે, મારો વાંક. કુંછું રાંક. ૧
લડાઈ થવાની, રીસાઈ જવાની રે,
તે તો મારેલી, વીધાતાએ આંક. કુંછું રાંક. ૨
નથી મેં સુખ લીધું, દુઃખ તમે દીધું રે,
હવે વળી ગયો, આડો આંક. કુંછું રાંક. ૩
વલ્લભના સ્વામી કહું, શીરનામી;
પ્રભુ મારી દયાળાનો ડાંક. કુંછું રાંક. ૪

ગરબી ૧૦ મી.

ચાલો ચાલોને ઠાકોરમાં કાંઈ વરીયે. એ રાગ.

કરમ કુરશી કુંવર જીવ, કરમ કુટરશી કહે. ॥ટેક॥
નામ નામ તે [illegible] લગાડ છે, ગારપપારન જૂટેરે. જીવ. ૧
હેને કાંઈ [illegible] વાસો, તેનાથી ઓડીના છુટેરે. જીવ. ૨
હરી રોમાઢ [illegible] માર્ગમાં, તેમાં કઠિના ખૂટેરે. જીવ. ૩
કાયા કુંતક [illegible] નાહીનો, પાપ પાણીથી છૂટેરે. જીવ. ૪
વલ્લભ કહે પુ[illegible]થ્ય કરેલો, લાન સાંધેને તેરતૂટેરે. જીવ. ૫

ગરબી ૨ જી.

નૂલા [illegible] નારી [illegible] રે, નુંડા નૂલા નામારી [illegible] ॥ટેક॥
પર નારીને પર [illegible] લેવા, નીત [illegible] નારૂં [illegible] રે. નુંડા. ૧

पराणे पुन्य करवुं पडे तो, पछी तने कृत्ये अटके रे. लुंडा. २
मोह मायामां तुं मरे करजी, अंत्ये अेकलो लटके रे. लुंडा. ३
नारायण केहेतां नाणुं देजे तो, आल्यो न रहे जीव कटके रे. लुंडा.
प्रपंच पापने छज करे तो, छजीलो ज छटके रे. लुंडा. ५
नीचां कर्मने धर्म छे कहे नहोय, त्यां तु नतां नय जटके रे. लुंडा.
कहे वल्लभ अरे निंदा करे तो, नम्र जाणीने जीव पटके रे. लुंडा. ७

गरबी. ३ जी.

संसार सपनानी वात छे रे,
लैयो संसार सपनानी वात छे. ।।टेक।।
पर प्रेमदासुं संग करे तो,
कोई दीन प्राणनी घात छे रे. लैयो. १
परणी पत्नीने वश्य थाय तो,
ते जनवरनी जात छे रे. लैयो. २
देव सेवाने मुक्ति सरजो,
पेहेलो पोतानो तात छे रे. लैयो. ३
अंबा जोग्णी कालका चामुंडा,
तेवी जनेता मात छे रे. लैयो. ४
मात पितानी सेवा करे तो,
संत साधुनो संगात छे रे. लैयो. ५
वल्लभनी शिक्षा न माने तो,
मुआ पछी तेनी वात छे रे. लैयो. ६

ગરબી ૪થી.

કળીનાં કેવાં કરમ છે રે, જુઓ કળીનાં કેવાં કરમ છે. ॥ટેક॥
પ્રભુ પૂજનમાં પગ પડે ટાઢા, કામ ક્રોધમાં ગરમ છે રે. જુઓ. ૧
ભોજન પાનને સાન મરજાદ નહીં, પ્રભુને નરા શરમ છે રે. જુ. ૨
લોભ લુચ્ચાઈથી લક્ષ્મી નાઠી, સકુનામાં ઘેલા ભરમ છે રે. જુ. ૩
લાબાઈ લફંગાઈ જુઠું જોવામાં, ઝેર કેરો સુખ પરમ છે રે. જુઓ. ૪
કોઈ કહેશે પુન્યમાં કાંઈ કાઢો, જો કરી ધંધો નરમ છે રે. જુઓ. ૫
વલ્લભ કહે શિખ દેવાનો, બ્રાહ્મણનો કુળધરમ છે રે. જુઓ. ૬

ગરબી ૫મી.

જુઠી ન જાણો માયા રે, જુઠા જુઠી ન જાણો માયા. ॥ટેક॥
હીંડતાં હાલતાં મણકા મેલે, તન જક પુતળાના પાયા રે. જુઠા. ૧
એકાંત વિના હરી નથી ભજતા, વીઠુલ વૈકુંઠ ધાયા રે. જુઠા. ૨
જગમાં ભક્તપણું દેખાડે, તે શીખ્યા હોય કૃતકાયા રે. જુઠા. ૩
વ્યાસ વલ્લભ કહે જુઠા જનના, ભેયા છે ગુપત ગાયા રે. જુઠા. ૪

ગરબી ૧લી.

રાતલડી કોની સંગે જાગ્યા એ રાગ.

વાલાજી વેરણ કુબજા કાળી,
તેના પર શું મોહ્યા વનમાળી. વાલાજી. ॥ટેક॥
કુબજાએ કામણ કીધાં તમને, માટે વ્હાલા ન ભોળાવો અમને;
એકવાર મારે મહેલે આવી રમને. વાલાજી. ૧
જે કુબજા શોક્યપણું રહી દાબી, તેનું શું રૂપ લઈને રાજી;
કણે નાહકો પણ ભૂરકી નાખી. વાલાજી. ૨

રસીક રૂપ રાધાને નજોવાયી, ત્રીકમ જમ સરખી તારૂણીનુ લા
ગીટુંટી લગ્ની મનમાં આવી. વાલાજી. ૩ ગી;
કુ..લ લાખી વગાવે સંગોરી, જેણે તમને નાખી મોહની મોરી
.. જરી મંતરી લીધી થોરી. વાલાજી. ૪
જે શાંમાયે શાં શાંવ્યન લાંખ્યાં, વાલા વાયરી પ્રીને રાખ્યા
..અચલાવી અંધ કરીનાખ્યા. વાલાજી. ૫
પ..ો રેહેતો ગોપીને ઘેર નુ પેજો, વાયદો થતો ત્યાં નતો નું
વલ્લભના નાથેને કીધો ઘેલો. વાલાજી. ૬ ચેહેલો;

ગરબી. ૨ જી.

..હેલી શામ સાથે રીસાઈ,
..ની માયા મોજતમાં ધરાઈ. સાહેલી. ॥ ટેક ॥
..ખી સૈયરને કેહેછે રાધા, હવે મેં લીધી જોત્યા..
શામ સામું જોવાના સમ બાંધ્યા. સાહેલી. ૧
કુ..લ્યા ઘેર ગયો હતો દર્શન, મને દેખીને ..
..કુપાઈ લેયું ..રફીને. સાહેલી. ૨
..લડીને દ્વારથી નજરી જાથી, ..વી મનમાં..
..ખી ..ની જેશી રહી લગી. સાહેલી. ૩ લાગી;
..એ વાલાં ચતુરાઈથી વાલ્યો, મેં તો જોશ્થી ..
..યો ત્યાં ગોવિંદ કહી ગોહો ઘાલ્યો. સાહેલી. ૪
હવેથી જે માનુની મોહ ધરશે, વલ્લભના વાલાનો વિશ્વાસ
પાછળથી તે પ્યારી પસ્તાઈ મરશે. સાહેલી. ૫ કરશે;

ગરબી ૩ જી.

મોહનજી મનમાને ત્યાં માહાલો;
આઘા રહો પાલવડો શીદ ઝાલો. મોહનજી. ॥ ટેક ॥
લટકશો તેમાં અમારું શું જાશે, ઠેરઠેર જશો એટલું તમારું થાશે;
જંઈ બેઠી જેઠી હરી ગુણ ગાશે. મોહનજી. ૧
કેટલાં માયા કરવા રહ્યા તા કુડી, હવે ચ્હોરો દઈ રંગ પતી ભૂંડી;
હશો કુંતે ક્યાંક લૂસી પૂંડી. મોહનજી. ૨
જાઓ જ્યાનું છે તમારા કરમમાં, લઘારે કું એવાઈ ગઈ શરમ-
મોણી માટે ન સમજો મરમમાં. મોહનજી. ૩
ઘણી કરોઈ રોઈ પાડે છે અત્યો, ઘેલી થઈ તેની નથી મત ઠાલે
વીલા છો તે કરો છો વિશ્વાસઘાતો. મોહનજી. ૪
તમે લોડી નાખી તમામ નીટેશો, હવે મ્હારી કેડ ન શાના ટેશો;
વલ્લભના નથી નામ ના ટેશો. મોહનજી. ૫

ગરબી ૪ થી.

રાધાજી સંદેસો છે શામનો,
સાંભળો જરજરો તમારા કામનો. રાધાજી. ॥ ટેક ॥
તમારો વિયા શ્યાં માત તાત કરશે, કાંઈ મુર જન રવર જાવી ધરશે
પછી તારું રૂપ ભ્રજન સાનું મરશે. રાધાજી. ૧
રૂપ ગુણ ભરેલો ક્યાંથી જડશે, સગાં સહુ રાખું પછીને નડશે
જીવતાં અમારો છુટી પડશે. રાધાજી. ૨
નગામતાનું પાણી ગ્રહણના કરવું, જગ્યું એ મોતીમાં ર્ધ કરવું;
એવું જીવ્યા કરતાં ભલું મરવું. રાધાજી. ૩
વીઠલ તેવો વર માગી ત્યો હાથે, કહ્યું છે સગ્નકરો મારી સાથે.

एवुं कह्युं छे वल्लभना नाथे. राधाजी. ४

गरबी.५मी.

शाम कहे शीद मुजने बोलावे,
नीच नारी शुं मुज लईने जावे. शाम कहे. ॥टेक॥
पर नर संग करे छे वातो, जो कह्यो मार जरा नथी मातो;
दाडा देखी देखीने जणी जातो. शाम कहे. १
तने वारी वारीने गयो थाकी, तोये पण प्रेमदा तुं नव पाकी;
मने दाबे आण्यामां न राख्यो बाकी. शाम कहे. २
भरम वात ज्यां लगी तुं बोले, हैयुं करजावी क स्त्री परे डोले;
प्रपंची पत्नी नहीं तुज तोले. शाम कहे. ३
देखी देखी कृष्ण दाझी जाय छे, मारो तारो मेळाप ज्यारे थाय छे;
त्यारे तुं जुठा जुठा सम खाय छे. शाम कहे. ४
ज्यां ने त्यां जोल जमावती फरे, छानी मानी सान सम ज्यां करे;
मने तुं देखे तो ज नाठे. शाम कहे. ५
फरी रमी पुरुषवृंदमां म्हाले, पराया ना मस्तकमां तेल घाले;
लई लईने जुवानां जती साले. शाम कहे. ६
जुक्ती वात तुजने कोई न जीते, हवे मने बोलावीश नहीं नित्ये;
वल्लभना नाथने नहीं जने आरीत्ये. शाम कहे. ७

लावणी.१ली.

राग तीलनो.

धनधन लस्कारी, मेंतो जोयां नजरे लाणी;
जे त्रण दयाळवाणी, में कर्यां दरशन;

જેની સોભાનો નહીં પાર, દરશન કરે નરનાર;
દીસે ભદ્ર ભયંકાર, હું થયો પરસંન. ૧
સંકુ ભજે ભસ્મને ડેરે, ભોળ શ્રીકૃષ્ણ વધેરે;
માતા શણગાર પેહેરે, શોભાછે રૂડી;
મંમાયા રૂપે રાણી, જગતની દીન દયાળી;
કંઠે ગજરા નાકે વાળી, જેને હાથે ચુડી. ૨
હું તો જેવા ગયો ચાલી, મા ઊભી ખડગ ઝાલી;
જેણે હાંસડી તુરી ઘાલી, પેહેર્યાં ચીર ચોળી;
સહુ જેવા ભજે સાથે, ઘુઘરી પુંચી બાંધી હાથે;
શોભે મુગટ માથે, જેવી ભભ ભોણી. ૩
માને શણગાર ચઢ્યા છે, પુંઠે ભકતા ભઢ્યા છે;
હાર પીતળે મઢ્યાં છે, દેવી સૂર્ય સનમુખ;
જેતાં અક્કલ થઈ જાયગાંડી, મેં તો જોયું ભીટ માંડી;
અંદર લટકે છે હાંડી, બહાર એક ઝુમખુ. ૪
ત્યાં થાય ઘંટનો ઘમકો, માનો થાય ઝાંઝર ઝમકો;
બહુ ભક્ત કરે છે ઠમકો, સહુ સેવક જાણે;
ઝાઝા જન ધરે ધ્યાન, વંઝા માગેરે સંતાન;
ગુનેગાર પકડે કાંન, અને ધૈ ધૈ નાચે. ૫
ત્યાં ઘણા ગારદી ફરે, ઝાઝો દીન પેરો ભરે;
બૂજ રીતે ચોકી કરે, આખી રાત જાગે;
જે મંમાયાને માનું, એનું નથી કાંઈ છાનું;
રાણી પુંઠે કરે બાનું, ત્યાં બેડીયો વાગે. ૬
ઊપર ઘડીયાળ ઠક ઠક, ગારદી બેસે [illegible];
સાંજ પડે થાય પ્રેટ, ત્યાં હાજરી લેછે;

दक्षणधारे लीड अधोड, रविधारे टणे रोड;
सांजे जय जात लोक, ते त्यां उभा रेहेछे. ७
अमदावाद सारुं शेहेर, मंमाया करजे मेहेर;
पारणां बंधाय घेरघेर, अेटलुं मागुं;
केहेछे वल्लभ सुखराम, कल्लेरायपुरमां मुकाम;
पंजाबीनी पोळमां ठाम, हुं पाय लागुं. ८

लावणी. २ जी.

धन नारणदेव महाराज, राजो जक्त जक्तनी लाज;
में तो नजरे निरख्या आज, शोभा सारी;
कीधां दासोनां कुंज, ऊत्तर दिशामां मुज;
जोतां थाय अति सुख, जाउं बलिहारी. १
जोया पेहेलुं मंदर, घणुं रुपाळुं मंदर;
गाळ्यां पत्थरियां पंदर, ऊंचुं बहु गाजे;
फरता दरवाजे छे अेक, ऊपर मेडो छे अेक;
ते जोयो विवेक, तेमां नोबत वाजे. २
स्थंभन चौद जोया सार, तेनी शोभानो नहीं पार;
चडो पाटलानी हार, देयछे जनसुख;
त्यां जातां ओरडन अटके, दर्शन करे चित्त चटके;
कांटी सत्तावीस लटके, मध्ये अेक अभरुप. ३
जड्युं जर्णिवाळुं द्वार, त्यां जे बुनाना छडीदार;
त्रण देव दरबार, जोवा पेठो हुं झट;
सहु जोईने आनंद पाम्या, हुं तो जोवा उभो सामो;
देव पेहेर्यो जरीनो जामो, जेने माथे मुगट. ४

जोयो नंदनो कीशोरो, शोभे कंठमां कंठारो;
माथे मोतीनो तोरो, ते नीरखो लळके;
हाथे पेहेर्यो जडोडो, कांने कुंडळनो जोडो;
पगमां सोनानो तोडो, ते बहु चळके. ५
दरसन करे हरिजन, जोतां माने आसुमन;
छे रूपानुं सिंहासन, घणी रूडी भजन;
बहु जन जने नजरे धारी, जमणे हाथे जेरबारी;
त्यां जोतडीछे सारी, तेमां सुंप सलक्या. ६
नारणदेवना बहु जगात, प्रसन्न थाय छे जगत;
घंट्या बांध्याछे विरात, तेनी दोरी खींचे;
उपर बडीछे छाट, काथं बड्या चोपाट;
बेर हिंडोळा बार, त्यां देव हींचे. ७
जेनी शोभानो नहिं पार, नीरखी राखो नरनार;
भूल नथी लगार, जोया जजे;
जे जन परणाते हारी, अने नारणदेवमां जसी;
तेने द्वारकांनुं फळ थाशे, जो गुण गाजे. ८
नडी आह सारुं शेहेर, बहुने थाय लीला लेहेर;
पारणां बंधाय घेरघेर, जेटलुं मागुं;
कहेछे वल्लभ सुरज राम, अमदावादमां मुकाम;
आटलुं आधी मारुं नाम, हुं पाय लागुं. ९

लावणी ३ जी.

सुरत सोनानी म्होर, सालगांणी लीमपोर;
तेनुं काम छे जोर, सोळा सारी;

ત્યાં ગાડી ઘોડા જાય, આપણ મહીને સરતો થાય;
તોફાન મારગ માંય, જેસને નાખે મારી. ૧
પેહેલી ગોળ હાડની પોઠી, ત્યાં સિપાઈ રાખે રોકી;
પૈસા લેછે મારી ઠોકી, પછી જવા દેછે;
બીજો જામણીઆનો ઘાટ, ગાડીની ઝટાઝટ;
તે જાય જેવા વાટ, તે ત્યાં ઊભા રેહેછે. ૨
ગાડીઘાણા દાજરાજેથ, ત્રીજે મુકામ પીપરોદ;
ત્યાં થાય ગોદાગોદ, મારે મ્હોની ડફર;
ત્યાં રીતના જેથી કુઠે, કયાં ગોધા જાય સુઠે;
ત્યારે આવે સફર કુઠે, પછી ઝણનું ચકર. ૩
છઠો ગપિયલનો મુકામ, પછી જંગલીનો ઠામ;
તે દેખી આવે હાન, સહુ બુરી રેહેછે;
પછી ચોર જાંભલે જાય, જટલે સરતપુરી થાય;
ત્યાં હરાયકે ગુલાય, નાણું ગણી લેછે. ૪
પછી જાય ગામની મહીં, ઉતરે ઉતારો હોય તહીં;
ફાકનાર પડે ઘણો થઈ, તે નરમ થાયછે;
બીજા સોજી જેસને બુઝે, પાણી લઈને ઝીણ ધુજે;
નપરાય લુગડે લુઝે, પછી દરીયે જાયછે. ૫
સૌ ન્હાયા જાય બુરાથી, જેટલે ઊંડી જાય સુસ્તી;
ત્યાં સુરા કરે કુસ્તી, ઘણો હરખ પડે;
પછી દરીયામાં ન્હાય, ત્યારે હનુમાનમાં જાય;
પછી ઘી ખીચડી જો ખાય, એવે સાંજ પડે. ૬
સાંજે ગાડીયોને છોડે, ધીરે ધીરે જેસને જોડે;
વળતી ઘજેન ન દોડે, સહુ ઘેર આવે;

पैसो वापरे अथोक, कोईना मनमां नहीं शोक;
शोभी सुरतना लोक, सारुं प्राप्युं आवे. ७

सुरत सारुं शेहेर, सहुने करमे लीलालेहेर;
पारणां बंधाय घेरेघेर, अवसुन भागुं.
कहे छे वल्लभ सुखधाम, अमदावादमां मुकाम;
लल्ले रायपुरमां ठाम, हुं पाय लागुं. ८

लावणी बीजी.

प्रभु गिरिवरधारी, तारी मोरलीके वारी;
तने ऊपर जाउं बलिहारी, तारी लारी सिकदार. ॥टेक॥
दुष्ट कंसने तें रोळ्यो, गोवर्धन करपर तोळ्यो;
मधरने जळमां बोळ्यो, एवुं नाथमां जाण.
प्रभु छो गोकुळना वासी, तमे मानखकूळना मारी,
कापी कंसरायनी फांसी, आपी लाज रीतकजदम. प्रभु० १
रोप्या पांडवने पास, थया वजभुजाना दास;
कर्यो कौरवनो नाश, पूजन तुम पीतांबर;
आप्यां रत्ननां जोर, त्याला नंदना किशोर,
तारुं जाय दुःख जोर, रीझ्या अकुनकाल;
प्रभु रंग रसीया, कथी मेहेलावाला धर्सीया;
भक्तोने धर्मचरीया, करे दुष्टनां दमन. प्रभु
सुधनवाने धारण दीधी, ते कष्टा शीतळ कीधी;
पीरुनी लाज लीधी, कर्यो जन्म कल्याण;
काप्यां जगतनां दुःख, तारुं सुंदर शोभ मुख;
करु सुपात्रने सुख, देशो न करु अरूप;

छोगाळा सुंदर श्याम, करो तमे गतोनां काम;
कहे छे दलपतराम, मुज थाय पळपळ. भलु० ३

लावणी. ५ मी.

अल्या मस्तीना मोरारी, घेलो थयो गिरधारी;
दीठी कुबज्याछे सारी, गोबरगंदी. ॥टेक॥
तने पणगीने रह्यो, गांडो गोपाळो तुं थयो;
छेक धर्म जती गयो, छे दाहका छंदी;
जेणे कांई कामण कीधुं, तारुं चित्त चोरी लीधुं;
तेम अबळा बांधी लीधुं, जेवी फांसा फंदी. अल्या. १
जे रामा रांटी रुडी, तेणे लीधो तने लुंटी;
रूपे अलबेलार छुटी, कुबज्याने नंदी;
जे खुबी ओछी नारी, ते लागी सहुथी सारी;
छे चंदन सरखी नारी, तने तेंतो वंदी;
दलपतना स्वामि तुं उने, छसधुं गमे नहीं मुने;
ते बोलावशे तने, ते नकरणंदी. अल्या. २

लावणी. १ ली.

(गोरी चली सासरे, मीरजी कछु जानाता.) ए राग.

राधा कहे अक्रूर क्यांथी आव्या;
मथुरांथी कंस काळनुं तेडुं लाव्या. १
तुं माया छोडीने न्याय थाय खोटुं;
पछी अफसोस केम रहेवाय, दुःख मोटुं. २
क्यांजे कागळ नहीं आव्युं, बोलो राधा;

નહીં ફેરૂં સાંકળાં કલ્લાંની જાધાઃ ૩
ઝાંઝર ઝમકે ઠમકે નહીં ચાલું;
પીપી પોણી નાકે પાણી નહીં ઘાલું. ૪
જમુનાનું કાળું જળ, ત્યાં નહીં જવું;
મોગરી જાંબુ વંતાક, મારે નહીં ખાવું. ૫
સુસ્તાક તેલના ઘાલું, તમ વિના;
કું કાણો અડદના ખાવું, જેવી જીના. ૬
રોઈ રોઈને આંખ્યો લરી મારી ફૂલી;
આ આપણપણાની પ્રીત ન જતાં ભૂલી. ૭
એમ કહી વળાવ્યા પ્રભુ, પસ્તાવો પામી;
તમે આવજો વહેલા વલ્લભના સ્વામિ. ૮

લાવણી. ૨ જી.

ગોપી કહે ગોવિંદ કરી ઘેલી;
નથી મોકલ ચિત્ત સુણો સાહેલી. ૧
ના સુઝે ઘરનું કાજ, લાજ મેલી;
સુણું પ્રભુનો પરઘાય લગીં કેલી. ૨
અમૃત સરખું ભોજન, પણ નાભાવે;
સેજે સુવા જાઉં, નિંદ્રા ના આવે. ૩
મને માત પતાવે કામ નથી કરતી;
જ્યાંને ત્યાં ભુગળવન પુંઠે ફરતી. ૪
હું જોઉં મોહનજીને મીટ માંડી;
મને લોક કહે કે છોરી છે ગાંડી. ૫
કોઈ અંતર ઊંડી વેદના ના જાણે;

वल्लभना नाथ चरण कुंज प्रमाणे. ६

लावणी ३ जी.

राधा कहे रणछोड रण मेली,
मारे लोचन चाले आंसुनी हेली. १
जे हाल काळानी अलकल धुतारी,
माया करी कुवामां उतारी. २
मेें महेली लोकनी लाज, अशाचपरणी,
जा होने हुं भुज करमनी करणी. ३
चमके छे चांदनी रात, पवन चाले,
जाणे अवलो अंगे अगनी बाले. ४
थेहुनी वेदनाथी काया घणी कंपे,
पाजोरीनुं सुख नहीं, जुव नाकंपे. ५
पासे होय पीउ तो, जुवणे हुं आल्यो,
पण मोहनजी मने मेहेली चाल्यो. ६
ए पिल्लेगनी वाजा क्यारे टळशे,
वल्लभनो स्वामि क्यारे मने मळशे. ७

लावणी ४ थी.

जुओ माधव मची मथुरा गाममां,
सरवेनुं चितडुं चोर्युं घनश्याममां. १
सहु गोपी हेत आण्युं तेडु ज्यारनुं,
अन्न ऊंध अमने लावे नहिं त्यारनुं. २
श्रीकृष्ण मथुरांमां जे कारण थाशे,

આપણા ગોકુળની રાત્યો કેમ જશે. ૩
લલીતા કહે જાણતી હતી એવું;
માયા કરી તે જવા નહી દેવું. ૪
નોહોતી જાણતી કે દગો દેઈ જશે;
જે ગામ જશે તે ગામના ગોપિ થાશે. ૫
એની ઊંધા પડીયા કરમના પાસા;
હવે અહીંયાં આવ્યાની શી આશા. ૬
કોઈ કામની કહે છે મારગે ચાલો;
કોઈ કહે છાના ઘરમાં જઈ ઝાલો. ૭
કોઈ કહે શરમમાં કાંઈ નથી થાતું;
કોઈ ગોરી કહે ચોરી લાવો લાતું ૮
કોઈ કહે વચમાં વાંધો કાંઈ કહાડો;
કોઈ કહે ગોવિંદની ગાંસડી સંતાડો. ૯
કોઈ કહે કૃષ્ણનો રથ રોકી રાખોને;
કોઈ કહે શ્યામને સોગન જૂજવાને. ૧૦
કોઈ કહે જાય પતાવો કંસ કાળનો;
કોઈ કહે રથ રોકો શ્રી ગોપાળનો. ૧૧
કોઈ વનિતા વિચારી ઘરમાં પેઠી;
કોઈ રામા રસ્તો રોકીને બેઠી. ૧૨
તોપણ પ્રભુ રથે બેસી ચાલ્યા;
કોઈ જજણાએ જાયીને કર ઝાલ્યા. ૧૩
તોપણ ચાલ્યા નેં રામ થઈ રીસે;
કોઈ કર મસે શીશો નેં દાંત પીસે. ૧૪
કોઈ નિહાળી જુગળચમને જોતી;

કોઈ લોક લાજે છાની માની રોતી. ૧૫
કોઈ શામ શામ ભગવાન નામ ભણતી;
કોઈ પગ અંગુઠથી પૃથ્વી ખણતી. ૧૬
કોઈ કુચ મંડળ કંપાવે છે નારી;
કોઈ આશા કરે તે ભુજે ગીરધારી. ૧૭
કોઈ નિરખે પછે રથ નાથ તણો આલે;
ત્યારે શ્રીકૃષ્ણ કહે આવીશું કાલે. ૧૮
કોઈ કામા કહે કાલે ત્યાં નવ રહેશો;
દામોદર ડાહ્યા હશો ના દેશો. ૧૯
સમજાવી સરવે નાર મોરાર ચાલ્યા;
નેહી ભાળી તેવા વાયદા આલ્યા. ૨૦
પાછી વળી પ્રેમદાઓ પસ્તાતી;
કૃષ્ણ વિના અન્ન કોઈ નથી ખાતી. ૨૧
ભગવાન વિના સમરેહન સરખું લાગે;
સહુને થાય સપનાં ભણકારા વાગે. ૨૨
ન આવ્યા પ્રભુ સહુ પસ્તાઈ મરતી;
કોઈ મન વાણે ને વિચાર બહુ કરતી. ૨૩
ઉડાપણની ડાહી નારી શિખામણ દેછે;
સહુ સખી પ્રત્યે પ્રેમ ધરી કહેછે. ૨૪
બહેન પરદેશીની પ્રીતી જે કરશે;
પાછળ થકી તે પસ્તાઈને મરશે. ૨૫
વિસરે નહીં અલબેલો અંતરજામી;
એવો કાલો છે વલ્લભનો સ્વામી. ૨૬

ગરબી ૧ લી.

પ્રેમની પીડાતે કોને કહીયેરે, હો મધુકર૦ એ રાગ.
જોગાનમેં જોપર જમાઈરે,
જમુનાને જોગાનમેં જોપર જમાઈરે. ॥ટેક॥
સોનેકી સોગઠીને રૂપેકા પાસા,
રમત ખૂબ લગાઈરે. જમુનાને૦ ૧
સબ સખીયન દેખનેકું બેઠી,
રાધે પ્યારીકું રમાઈરે. જમુનાને૦ ૨
ઓર કુછ સખીયાં આને બેઠી રહી;
સજનકું પાસ બેઠાઈરે. જમુનાને૦ ૩
હાથ પર હાથસેં સોગઠી મારે;
પ્યારીકું ખૂબ જમાઈરે. જમુનાને૦ ૪
વલ્લભકો નાથ ક્યું હારે કોઈસે,
રૂપાળી રાધેકું હરાઈરે. જમુનાને૦ ૫

ગરબી ૨ જી.

આવોની આવોની આવોની,
હો ભોરે રાજ, મ્હારે મ્હેલે તમે આવોની. ॥ટેક॥
લગાવાન પકવાન પીરસી મેહેલ્યાંછે;
આનંદે બેસીને તમે આરોગોની. હો ભોરે રાજ૦ ૧
તારી બંસીમાં મોહની ભરીછે;
મધુર મધુર તેમાં ગાવોની. હો ભોરે રાજ૦ ૨
ભીડ વનિતાનો વાયદો રેહેશે;
કહ્યું માનીને નભાવોની. હો ભોરે રાજ૦ ૩

तमो मारे में बिछानुं बिछाव्युं;
सेहेजे पोहोडी सुखीया थाजोनी. होजीरे राज० ४
प्रेमरसप्यालो प्रेमथी पीयो;
अमृत रस मने पाजोनी. होजीरे राज० ५
व्यासवल्लभनो नाथ बिहारी;
छेडनो पालवडो साहोनी. होजीरे राज० ६

गरबी. ३जी.

मेहेर छे मेहेरछे मेहेरछे रे,
मारा माधव तमारी मेहेर छे. ॥टेक॥
प्रीत राखोछो ते प्रेमघणो दीपके;
झेरीला लोकोने झेरछेरे. मारा माधव० १
गोकुळ गामना घेला गोवाळीया,
निंद्या कुथलीनो झेरछेरे. मारा माधव० २
म्होटां म्होटां मेहेणां खोटां खोटां कहाडे;
लांछन घेरे घेरछेरे, मारा माधव० ३
सासरीयां संतापेछे मुजने;
पीयरमां भुंडी पेरछेरे. मारा माधव० ४
वल्लभना व्हाला वहालपण राखो;
जेरली लीला ल्हेरछेरे. मारा माधव० ५

गरबी. ४थी.

तुजे बिठ्ठलनो वेश छेरे;
जेहेनी तुजे बिठ्ठलनो वेश छे. ॥टेक॥

મુસ્તકે મુગટ કાનમાં કુંડળ,
શોભીતો આંઘે ભેરોછેરે, જેહની કુંડો॰ ૧
રાતીશી આંખડી ચળીછે વાંકડી,
ફુલી ભિન્નની ટેરોછેરે. જેહની કુંડો॰ ૨
પાંપણનો ચાળો અતિ નટકાળો,
કાળા નાગ સરખાકેશછેરે. જેહની કુંડો॰ ૩
પરદેશી પીઠીનું ઘર પડ્યું પાણ,
ગમતો ગોકુળનો દેશ છેરે. જેહની કુંડો॰ ૪
વારે વારે વહાલાનું મુખ દેખું પણ,
પ્યાર મને ઘણેરા છેરે. જેહની કુંડો॰ ૫
વ્યાસ વલ્લભના નાથનું રૂપજે,
સરવેથી છબી બેશાછેરે, જેહની કુંડો॰ ૬

ગરબી.૫મી.

પડુંછું જમુનાના જળમાંરે, .
જુઓ પડુંછું જમુનાના જળમાં. ॥ટેક॥
પ્રભુ કુદકો પડ્યો પાણીમાં,
ગેડી મારી મેં જળમાં.રે. જુઓ॰ ૧
કાળી નાગથી કુંકમ ડરી જાણી,
છે તરી નાખું છળમાંરે. જુઓ॰ ૨
એરી નાગ સાથે જ્ઞોલે ઝપાટા,
વશ્ય કરી લેણી કળમાંરે. જુઓ॰ ૩
વ્યાસવલ્લભનો નાથકું હઈશનો,
પકડી લાયીશ પળમાંરે. જુઓ॰ ૪

ગરબી ૯ મી.

વહાલો રમે વૃંદાવનમાંરે,
મારો વાહાલો રમે વૃંદા વનમાં. ।।ટેક.।।
દોરંગી દુનીયાંથી નથી ડરતી,
કરૂં છું પ્રેમી તનમાંરે. મારો વહાલો૦ ૧
સ્વપ્નામાં સુંદર શ્યામને દેખું,
જેવી તાજાવેલી તનમાંરે. મારો૦ વહાલો૦ ૨
સોળસેં ગોપીમાં રાભણો શોભે,
જેમ વિજળી હોય ઘનમાંરે. મારો૦ વહાલો૦ ૩
રૂપને રાગે કંપ નથી ચળસો,
દરબાર રહેશી દનમાંરે. મારો વહાલો૦ ૪
વ્યાસ વલ્લભનો સ્વામિ રાભણિયો,
રમી રહ્યો મુજ મનમાંરે, મારો વહાલો૦ ૫.

ગરબી ૧૦મી.

(તમે કયાંના છો ગીરધારીરે.) એ રાગ.

રાધાજી નારી પાસે, કાંઈ એક બુટું છે બુટું છે. ।।ટેક।।
તેં બહુ કજરો કીધો, પીકૂલને વશ્ય કરીલીધો. કાંઈ. ૧
કોઈને વશ્ય નહીં બટકાણો, પણ તારાં એ તારી ગાળો. કાંઈ. ૨
તેં કીધા દયમે સાધ્યો, એ મોહનજીને બાંધ્યો. કાંઈ. ૩
તુરૂં ઘર આગળ નથી ભમતો, જ્યાંત્યાં તુજ પાછળ ભમતો. કાંઈ ૪
રૂ વીંઘાજેને જડે છે, તો પણ તુજ પુઠે પડે છે. કાંઈ. ૫
ગામઘેર લાડકાવે ગાયો, તુજ ઘેર થઈ જ્યા રહ્યો. કાંઈ. ૬
તારી માતનને બડે છે, તો એને વીસરે છે. કાંઈ. ૭

जेवो लाभ थयो परभुज, ते सघळी गोपीयो पुज. कांई. ८
कोने वरदान दिधुं पामी, दयस्य पीयो वल्लभनो स्वामि. कांई. ९

गरबी २ जी.

लाल तमारी संगे, जातां लाजुं छुं लाजुं छुं. टेक ॥
तुं गोकुळनो गोवाळो, हुं राधे चीतचोर वाळो. जातां.
हुं गुणवंतानी छोरी, तुं तो करनारो चोरी. जातां. २
तारी मरजी करजु जाणी, हुं थई जोतो हाली. जातां. ३
तुं गायोनो चोरनारो, पुतनाभारी मारनारो. जातां. ४
तुं बंसीमां गानारो, ब्राह्मणनुं अन्न खानारो. जातां. ५
तुं गोपीने छळनारो, नोभण माटे नाचनारो. जातां. ६
तुं अंबर अपहरनारो, पण सांभी रहे तेजी कुं. जा. ७

गरबी ३ जी.

राधाजोती जेन मने, मोह्यो मोहनजी मोहनजी. टेक ॥
हुं रूप लावण्यनी ज्यारे, पुछ त्रिकम लाय त्यारे. मोह्यो.
मारी लाडे लाडे ज्याले, पाणी नुं छेकु झाले. मोह्यो. २
पनघटपर पाछे माडे, लीड लाय ते जायी कुडाडे. मो. ३
हुं रूप ओपुंते कुंजे, माणा मुकपाणीमाळुं पुछे. मोह्यो. ४
श्री कृष्णाने अवडा पाये, मारे माथे जेजुं पडाये. मो. ५
पछी होरकुं पोते माणे, नजाणुं तो मरवे लागे. मोह्यो. ६
कोई दीनकु रीसाई जागे, प्रभु केवो जाण नहीं भागे. मो. ७
मने रंगीलो रीसाई जाणे, कांधे मेंघने पालवताणे. मो. ८
मने सीकुं जोती मनाये, हुं ई कोतक कीधुं साथे. मोह्यो. ९

माहारूं मोल्युं लागे मीठुं, पुं मुखमां जेवुं दीठुं. मोह्यो. १०
नीरखु प्रेमदाने पीडे, म्हारूं मुख जोता द्रीडे. मोह्यो. ११
जेनी गोष्टीमां गयउं छुं, हवे जाकु छायर थई छुं. मो. १२
व्याप्तनो व्हालो रह्यो नथी, मारी केड मेलतो नथी. मो. १३

गरबी. ४थी.

जशोदाजीरे तारा नानालाल, नजरां नाखरीये नाखरीये. टेक.
पासे राख्यो पीजो पखो, लाल क्यांथी शीख्या लखो. नज. १
तमो गोकुळ गामना धणी, क्यां शीख्या मधुरी वाणी. नज. २
कुं चीपावडी पांखी जलपतां, क्यां शीख्या लेननमयतुं. नज. ३
सणीपत्नी पर जालनाथो, रूपे श्याम सिरमकांई राजो. नज. ४
तमे क्रोधे कामनी संगे, द्रोंगी रहो तमारे रंगे. नजरां. ५
गाम गोकुळमां वात थायछे, प्रीतम पत तारूं जायछे. नजरां. ६
शुंकरे जशाजी प्यारी, तु घेली करेछे गीरधारी. नजरां. ७
तारी मोहनी सहु ने लागे, वांसलडी प्राणने वागे. नजरां. ८
वांसलडी ज्यरपनी घरी, डसे छे सरपण केरी. नजरां. ९
सहु पतिनि कन्य माछ पामी, थाज्यो डंख्यायवल्लभना स्वामी. नु. १०

गरबी. ५मी.

राधाजी तारूं मोल्युं, लागे रहीयाणुं रहीयाणुं ॥ टेक ॥
तुं रत्न छु नीमडीयुं, रूपे क्यां जसीने घडीयुं. लागे. १
कांई मनापनारना मुरखु, त्रिलोक तणुं तेज मूरुखु. लागे. २
हीर चोलो वाळनी वेणी, तुं मानुनी मरघा नेणी. लागे. ३
अधरना पीकानो रंग मणियो, डीलमणा दंत दाडमकणियो. लागे. ४

નારી કમંળ નેત્ર હાથેણીઓ, હંસ ગામણી પંપ ફરીયે લે
કુચ મંડળ કનક કટોરી, નુત્ન અંગ ત્યપા ઘ્રુણ ગોરી સાજે ૬
રાધીકા રૂપીનકી રંભા, નારી કંધા કરણી ... લાગે ૭
નેઉ ... ગીને પાય યટપટી, સ્યામા સિંહ ચરણી ... ૮
પગ પાની નેપુર ઝમકે, તે સુણને ઠગીયો ઠમકે, જાડે ૯
નારી નાગી નૌતમ રંગની, અનેલી ધોળા અંગની સા૦
રૂપકુપ તું એવો નહીં યો, વલ્લભનો વહાલો મોહે લાગે ૧૧

ગરબી ૧લી.

નીંદલડીરે નીંદલડી, એ રાગ.

ગોપી ફોડીરે ગોપી ફોડી, અનુજો જસોદા ગોપી ફોડી. ટેક.
છાનામાના માટ માંખણ ખાધું, છાશનો પીથી થોડી થોડી અનુ ૧
ગામની ગમાણમાં ગોવિંદ પેઠો, વાછડીને છાની છોડી અનુ ૨
ગેડી ડીમાં રીંસામાં એ ... , તાણીને નાખ્યું તોડી અનુ ૩
મીરાની ઝંપ ... તમને, ... ગામણી જોડી અનુ ૪
શ્રીકૃષ્ણ તમારો તોફાન કરે છે, વ્યાસવલ્લભ કહે કર જોડી અનુ ૫

ગરબી ૨જી.

રંગ રસીયારે રંગ રસીયા, કૃષ્ણ કમળના રંગ રસીયા. ટેક.
વાંકી કાંડીને વગડાએ મેં ... , ... વિઠુન મન વસીયા ૨ ૧
પરનારીની નજર પરતો, જણાવે ... નાત્યમ નરીયા ૨ ૨
મીઠું ... નાખી, માયા કરીને ... વસીયા ૨ ૩
વાગે છે વાંસળી ... , ... ડસીયા ૨ ૪
... ગુણતણ વલ્લભનો ... માં વસીયા ૨ ૫

व्यासवल्लभनाबालावाल्यम, जेमसांभळीनेश्यामकु-
शीया॰ कुं॰ ६

गरबी. ३ जी.

घेली करीरे घेली करी, आज अलबेले घेली करी. टेक
कांई पण नहु कृष्णे कर्युं, माटे गांडी थई फरे फरी. आ. १
प्रभुनी पुंठ कदी छुं नींद्या, पण मुज देखी नाठी डरी. आ. २
श्यामना संगमां नव्या मेली, मावापथी हुं नहीं डरी. आ. ३
अंते रंगरमी मुझ्या रजनी, स्नेह करीने दीधी छरी. आ. ४
सवे लोक रजनथी ओळावता, पण हुं रही धुं ध्यान धरी. आ. ५
जे प्रभुरविनानथी व्हालतुं, म्होटुं नवी धुंकरी करी. आ. ६
रात दहाडो ते लागी ज्वाळनी, प्रेमनी पीडा अे नवी छुं मरी. आ. ७
व्यासवल्लभनो कृपाकुंमपटी, अंते भुवन पर करी. आ. ८

गरबी. ४ थी.

शुं रोको रे शुं रोको, आधा रो श्यामशुं रस्ते शुं रोको. टेक
रस्ते रोकवानी टेव पडी छे, हुं रहो नहि तो पाछु ठोको. आ. १
आपा कामणथी नहीं डरवाना, जीवरा पपारे रह्यां धोको. आ. २
धीरे धीरे अहु बोलवुं शीख्या, घरनारीने कुंवर रोको. आ. ३
मारगमां मने हेरान करो छो, आपो रे गोकुळ गामना लोको. आ. ४
व्यासवल्लभना नाथने कहो, वे यार मळीने आरो होको. आ. ५

गरबी. ५ मी.

माळाते मळ्यारे माळा मळ्या, जान करब मने माहरा मळ्या. टेक
कुंभा करीने अमे पोसाव्यां, लुणी रामणीया कृष्ण मळ्या. आ. १

जडजडतां मुज मडवीयां ज्या, आणया मां आव्यां तोनव ज्या॰ आ॰ २
अमे कह्युं के आमरे सुं करोछो, तं कहुं पर आवत रीसुं यज्या॰ आ॰ ३
लोलज मण उपर रोक्रोध जाग्यो, सुं सम छोगाळा छज्या॰ आ॰ ४
जेम कडी कुरंगीने रोधीनती, त्यारे कुं अनादीनट ज्या॰ आ॰ ५
जे पुरूषनो संग छे वहालो, जी तन पुरूषना संगज ज्या॰ आ॰ ६
पेहेलां जतडाने जतडा रेहेता, हवे जमाना संगमां लज्या॰ आ॰ ७
वृंदावननी कुंजगलनमां, रंगलोग रमपा पिहुलव ज्या॰ आ॰ ८
ज्ञाननो दीन आण्यां दनो उग्यो, झोलणा पतामां तरतकृत्या॰ आ॰ ९
व्यासवल्लभनो नाथ प्रसंन थई, गोकुळमां पछी प्रीत्य पज्या॰ आ॰ १०

गरबी ६ठी.

मने मारीरे मा मने मारी, राधा कहे मा मने मारी॰ टेक॰
सखी जी सैयर अमे रमती हुती, त्यां आव्यो पेलो गीरधारी॰ रा॰ १
छोगाळाने छेडयो न होतो, तो पण छांटी पीचकारी॰ राधा॰ २
गायना गोअर घुतरनी धीडाडी, जीवने छांटी सारी सारी॰ रा॰ ३
हुं अकळीने अकळायी नाजी, नवा मळीती धूतनारी॰ राधा॰ ४
गामना गोवाळ सहु नेई ठ मथाता, काई येना राख्या वारी॰ रा॰ ५
व्यासवल्लभनो प्रभु गरीरी धराने, हवे तो कुंजे नाथी हारी॰ रा॰ ६

गरबी ७मी.

छैयाने मार्यो छैयाने मार्यो, अने जसोदा छैयाने मार्यो॰ टेक॰
वांकडो अखोअड दीसे मारो, मारे ताबाथी हुं मथी हार्यो॰ अ॰ १
छेक छोगाळो छकी गयोछे, कोई ये महना उतार्यो॰ अ॰ २
म्होडे चडावी मस्तान कर्योछे, सुंदी जेईने ना वार्यो॰ अ॰ ३

लाडीयो लटकणो लाडकडो तारो, पण जेकीन कुटयो पाछो ...
व्यासवल्लभनो नाथ नठारो, प्रभुना घरनो विसार्यो. कं०

गरबी २६ मी.

कामणगारा काहानकुंवर, मोरलीवाळा. ए राग.

मने शुं लगन करी रे, मने भेलानडी;
वांसळी वगाडीने वालमाये. टेक.
सुण्य सानने भान भूली, बनी गई छुं गांडी;
सासरीयां सहु रांड थयां, स्वामिये पण छांडी. मने० १
खावुं पीवुं कंइ न सूझे, लागी ने लगवान लाणुं;
मांयनडी करमांकने, जोउं जपणो साजुं. मने० २
याछुं तो लपकडीयां पाणी, सोसुं सोयापछतुं,
पियरीयां वालो करे कांइ, भूत भेलछे नडतुं. मने० ३
नाठ मुरखा भूखा जाये, मार भाई कनवुं सुणी;
चीठी होरा घणा बांधे, हे मरचांनी धूणी. मने० ४
कहु वाणा लेगी जाये, मीठुं मुखे लांखे;
नति जाये जीर करता, त्यारे तुरकी नांखे. मने० ५
मालता मारी नाणां आपे, सहु ना मुखप्रमाणे;
मारे अंतर डीपी वेदना, ते तो कोई ना जाणे. मने० ६
कामकाज कांइ करुं नहीने, रहुं रामणियां साथे;
वंतरी सनखुं सजगण में कह्युं, व्यासवल्लभनाथे. मने० ७

गरबी २७.

मोरली वागी कानानी जंगली वागी कांननी;

चालो सखी वर्णवे, सुंदर श्यामहरिने. ।।टेक।।
जेणे मध्यराते माथे, वांसलडी वगाडी;
जन ऊंघमां ऊंघती पण, वंसी जे जगाडी. मोरली. १
प्रभुने पितांम्बर शोभे, शोभे पामरी पटको;
पगे पावडी चारे गावडी, कुंडलाजनो लटको. मोरली. २
माथा ऊपर मुगट चळके, अने झळके मोती;
कोट हिंगळोक सरपारोले, नाक हीरकनी ज्योती. मो. ३
कांधे गोडी जोडी झामणी, जय गोवाळा साथे;
घणी रीते मोहु जगाड्यो, व्यासवत्सलना नाथे. मोर. ४

गरबी. ३७.

माया लागी मोहननी, मोहत लागी मोहननी;
जे चतुर नर विना मारे चाले नहिं. ।।टेक।।
चंचळ जेनी चतुराई, ताने समजी जायछे;
चपळ जेवां वाजां वगाडे, तह तेवां गीत गायछे. माया. १
चंचळनारीनां चित्त चरते, पोते परण करेछे;
एवो सचाळ तेपोळीतर, बोली चित्त हरेछे. माया. २
महोलमां आवे मने बोलावे, वात करेछे आडी;
रातलडी रंगीलो रहीने, राजे रंगमां राजी. माया. ३
घणाक घरनी घालो जाणे, ते सहु मुजने कहेछे;
रमवा जमवा हसवा साथ, प्रभु पासे रहेछे. माया. ४
आखी रात ऊथमात करेने, मीठुं मुजे लांजे;
साखुं जोधी सयन करंतो, श्याम ऊंघडीना जे. माया. ५
मुजने कहेशो मालुनी, तुजने जोई खुशी थातो;

કુંવરી રાધા નહિં ઊંઘવા દેગી, કરશુન સાથે વાતો. માયા;
મારી રાંધી રસોઈ લાવે, મુખ માગીલે જાયા;
વલ્લભના સ્વામિની સેવા, કૃપે કે મહે દેગીં લયા માયા. ૭

ગરબી ૧લી.

ઊભા રહોતો કહું વાતડી. એ રાગ.

ગુમાની ગોવાળા ભેગા થયા, જો નંદજી;
ચાંદીયા ચોક જડ્યા ગયા જો નંદજી. ૧
તમ સુતકામનીમાં ફરતો જો નંદજી;
જેની તેની મશ્કરી કરતો જો નંદજી. ૨
ઘુંઘટા તાણેલા ખોલતો જો નંદજી;
જેમ તેમ મુખ જોવતો જો નંદજી. ૩
ઘાગી પ્યારીનો પાલવ સહાયછે જો નંદજી;
ઊરકુપ નાખી નાશી જયછે જો નંદજી. ૪
ચોક જન જે નથી ઝાલતો જો નંદજી;
તમારો એરો અમુ નાખતો, જો નંદજી. ૫
સહુ ગોપી કાને ઘેલી કરી, જો નંદજી;
જાજણા અમારી હરી કરી, જો નંદજી. ૬
તમારું ગામ મેલી જઈયે, જો નંદજી;
ચીને વનવાસ પુરી રહીયે, જો નંદજી. ૭
વંઠ્યા નથી એ ગોપી લાખને, જો નંદજી;
તરફીસ્યા ચારો વ્યાસના નાખને, જો નંદજી. ૮

गरबी. २ जी.

तारूंगयें सुणी स्याज कुहाडीयो, गोवाळिया.
तमारी नारीये घंटडीयो, गोवाळिया. १
मांजणा देई देई लीजव्यो, गोवाळिया.
सुंदर बोलतां भक्ति रीझव्यो, गोवाळिया. २
जोवुं तमे बोल्या ते कारणे, गोवाळिया.
ज्यारे सर्वे ज्ञावछो बारणे, गोवाळिया. ३
पछी त्यां मननी ये लराय छे, गोवाळिया.
वीरभक्त तेडीने ज्ञाय छे, गोवाळिया. ४
सामसामी साम लेवराये छे, गोवाळिया.
जंत्रो जंत्र गाण स्वरायछे, गोवाळिया. ५
फरके ने फलडां पाडे, गोवाळिया.
वाण आहार सगी काढाडे, गोवाळिया. ६
गोकुळमां गोपिनी लपछे, गोवाळिया.
म्हारे ता कृष्णनो जपछे, गोवाळिया. ७
कोहोता गाम छोडी चडे जा, गोवाळिया.
वनमां वास पूरी रहीये, गोवाळिया. ८
नहिं तो छाडायो स्त्री साथेन, गोवाळिया.
शुं पांडु वल्लभना नाथने, गोवाळिया. ९

गरबी. ३ जी.

रंगथी रास रमाड्या, जो जेनडी.
अंतर जानंदे भमाड्या, जो जेनडी. १
धागाली ती ताण मृदंगरे, जो जनडी.

जेताता लाल अरधंगरे, ओ बेनडी; १
श्रीकम तंबुरो वगाडता, ओ बेनडी·
मोहनी जडु वगाडता, ओ बेनडी· ३
वाले वांस वनमाळी रे, ओ बेनडी;
वागती विठ्ठलनी वाणीरे, ओ बेनडी· ४
जेवुं लेईने लय थायछे, ओ बेनडी;
निंद्रामां स्वप्नां थायछे, ओ बेनडी· ५
मारे मात तातनी चोरी, ओ बेनडी;
शुं करुं रजपूतनी छोरी, ओ बेनडी· ६
ज्यां त्यां लगी जेनुं मुजरुं, ओ बेनडी;
कांई करतां थाय मुजरुं, ओ बेनडी· ७
वैयरडुजी तारा साथनी, ओ बेनडी;
मोहनी वल्लभना नाथनी· ओ बेनडी· ८

गरबी ४ थी.

वाला शुं रोको वाटमां, विठ्ठलजी;
नथी समजता घाटमां, विठ्ठलजी· १
कोईनी पुंठेना कूदीये, विठ्ठलजी;
आंख्य अणीयाळो करीये, विठ्ठलजी· २
छोरु छेमतां गाणो नांशीये, विठ्ठलजी;
होयशे नगरन नांदीये, विठ्ठलजी· ३
नारीने घेर न वाधीये, विठ्ठलजी;
चोरी नवजो समो साधीये, विठ्ठलजी· ४
अन्य दीपर जाल नाखिये, विठ्ठलजी;

आडुं जोईने मुख लांछीजे, वीठ्ठलजी. ५
पेहेली पणशीथी माया कीजीये, वीठ्ठलजी;
पछी धन तन ताणी लीजीये, वीठ्ठलजी. ६
पराया मुखेन कूलीजे, वीठ्ठलजी;
आपणानो गुण न भूलीजे, वीठ्ठलजी. ७
आ शीखा तमारा कामनी, वीठ्ठलजी;
विनति वल्लभदासनी, वीठ्ठलजी. ८

गरबी. १ ली.

ए मारे घेर आवो नंदलालाजी ए राग.

हे कंसरायने कह्या घो कहांना;
माहारा रे घरमां पेसोछो छाना. हे कंसरायने. ॥टेक॥
छानामानाघरमांपेशीनेजोछो,मांखणम्हारुंलूटीनेजाओछो;
छासनेदहींतेगोवाळनेपाओछो. हे कंसरायने. १
गोकुळीआनां लोकने गांथघेरशुं, मथुरामां फरियादी लईशुं;
महिनां मूल गणी गणी लईशुं. हे कंसरायने. २
कानो म्हारे म्हेलेथी तुं जने, घेरघेर महीं मागीआवे;
व्हालो होयतो तुं तारी माने, हे कंसरायने. ३
नीत्ये जेम करेछे तुं आया, आवे तो तने देउंछुं लया;
जल्या शुं ताराघरमां नथी आवा. हे कंसरायने. ४
एवुं सुणी चाल्या अंतरजामी, पछीनारीपस्तावोपामी;
जेथी व्हालो वल्लभनो स्वामी. हे कंसरायने. ५

गरबी २ जु.

जसोदा कानाने केम करीये,
ज्यांने त्यां फिरमां फरिये. जसोदा.   ॥टेक॥
मोहन तारा मटकने लावे, छोगाळो छानामानो जावे;
जेवुं नित्यकर्मने नहिं शावे. जसोदा. १
फरसी पोत सुखडीने रमतां, नागानवशां मेहल्यां नमतां
जेवां वाड वजनले नथी गमतां, जसोदा. २
केटला दिन लगे वांकी शुं, आजुं परोतो मटुं वांकी शुं;
सरवे वालो हंसास्करने करीशुं. जसोदा. ३
मही माट फोडे ढोळी लोडे झोळी, जाळा फाडी फोडे;
ते आळवा लईने हो होडे. जसोदा. ४
घीना घुणीया जोधा चाले, जेवुं रीढुं वाकु डाकणे;
लुंडुं जोवाने केयुं जाणे, जसोदा. ५
जेवुं ज्यान लेर्ई कडीने धीरी, वासनानाथने छोडी;
नहींतो मारा केथी नथी लुंडी. जसोदा. ६   इति.

गरबी ३ जु.

वालो मारा लाडकडा कानो,
लाडेना रोशो रह्यो छानो. वालो मारा.   ॥टेक॥
वालो मेरा घरमां धवरावुं, जीनुं पाणी लईने नवरावुं;
मोहन मारा मांगण जमरावुं, वालो मारा० १
जाण्यो लाडे नेधीकाजळावुं, हार गीर ऊपर घलावुं;
अरण घुघरा आंधी चलावुं, वालो मारा० ३
छानो रहो रोवुं छोडावुं, मारा प्यारा पारणे पोढाडुं;

ઊપર તને અંબર ઓઢાવું. ચાલો મહારા૦ ૩
તને ખુરશી દેખી ખુરશી ધાવું, છાના રહો કુમાતા મરી જવું;
વલ્લભના વહાલા હાલો ગાવું. ચાલો મહારા૦ ૪

ગરબી ૪ થી.

ઊંઘો મારા હરી હાલો હાલો,
બેટા તું આપને બહુ વહાલો. ઊંઘો. ટેક॥
તને મળવા મામા આવશે, તેને જોઈ રમવાનું શકશે;
ખુશી થઈ આપવાનું લાવશે, ઊંઘો. ૧
તારી ફોઈ આવીને લાડશે, ધાંધાને વચકાં બહુ કાઢશે,
તેશે નાણું ને નામ પાડશે. ઊંઘો. ૨
બેટા તને હાર રહે ઓપી, રમાડવા આવશે ગામ ગોપી;
તેનો લાવશે આંગલાં ટોપી, ઊંઘો. ૩
બહુ ઓલ્લાઈ પારણે ઝુલાવું, લાડકડા પેયન ઊંઘાવું;
વ્યાસ વલ્લભ કહે ગુણ ગાઈ. ઊંઘો. ૪

લાવણી ૧ લી.

નોકરી કૃષ્ણ સિંધીયાકી. એ રાગ.

સાંભળજ્યો શામળીયા પ્યારા રે, સાંભળજ્યો શામળીયા પ્યારા;
અમને મેહેલી ના જાશો, નટવર નાગર ન્યારા. ૧
અમે સહુ સજી તમને વળગી રે, અમે સહુ સજી તમને વળગી
જળબેના કહું મેલી રોને, શીદ કરો અળગી. ૨
મોહનજી મથુરાં ના જશો રે, મોહનજી મથુરાં ના જશો;
કંસ કાળે કપટમાં તેડ્યા, પછીથી પસ્તાશો. ૩

कंसराय छे पीट्यो पापी रे, कंसराय छे पीट्यो पापी;
जेन जनेवी वसुदेव, देवकीने कैद आपी. ४
माटे ना करशो अंतरजामी रे, माटे ना करशो अंतरजामी;
तमने मारा समे देउं छुं, वल्लभना स्वामी. ५

सोपारी. २ जो.

शामळीयो कहे सुणनारी रे, शामळीयो कहे सुणनारी;
कंसकाळ मने शुं करशे, हेर नाखुं मारी. १
कपटमां तेड्यो कृष्ण कहीरे, कपटमां तेड्यो कृष्ण कही;
मथुरां नगरी उलंड करी, रेलावुं रुधीर नदी. २
घाली देउं घोणे दहाडे धाड्योरे, घाली देउं घोणे दहाडे धाड्यो;
कोट कांगरा पाडी कडुं, कांस केशीवाड्यो. ३
वसुदेव देवकीने लावुं रे, वसुदेव देवकीने लावुं;
काळा ग्रहेमां नाख्या छे ते, जाईने छोडावुं. ४
जेम कही चाल्यो नंदलालारे, जेम कही चाल्यो नंदलाला;
कंसने मारी जीती जेठो, वल्लभनो वहालो. ५

ख्याल. १ लो.

जताह सालुपंजाब कीतनि दूर. आराग.

नसोदा तोरे कनैये कपर कीया, ।।टेक।।
जीन जोल झे जायो कनैयो, शुपयुप अस्तर लीया. न. १
अस्तर लेके ठाडे कदमपे, डाले डाले जीर दीया. नसो. २
नाथोके जम नीकसी नसके, अस्तर जीनतननेकीया. न. ३
पायपडी नग्न नलमेंही जडी, नजकी अस्तर दीया. नसो. ४

व्यासवल्लभनाथब्जेसा, राधेप्यारीरूपीया. नसो०५

ख्याल. २ जो.

सुंदीर छेल छांडो मोरी जैथां. ।।टेक।।
जैयां पकडके जावरी जनातके, कुपटकरलजैथा. सुंदीर०१
घूंपपडत रूपीरलसतके, हारे कहमरीछैयां सुंदीर० २
जने सगां सकु साथ सकोहर, समन शाम सैयां. सुं०३
नसोहाकुं आहेर करदेगी, लडेगी तोरीभैयां. सुंदीर० ४
व्यास वल्लभका नाथ तुजेकुं, कहमे देजांउंडेयां. सु०५

ख्याल. ३ जो.

साहेली जेने कानुडे कामण कीधां. ।।टेक।।
मही वेचवा जतां मुजने रोकी, गोरस मारां पीधां. साहेली१
जे कानुडे वांसळी वगाडी, चीत डं मोरी लीधां. साहे०२
मटुका मटुकी प्याली कीधी, वासण भलां दीधां. साहेली०३
व्यासना वाला जेने नमारी, कामनडां पिध्यां. साहेली०४

ख्याल. ४ थो.

साहेली में तो जोयो, गौधिंदगोपाल. ।।टेक।।
जेरे गोपाळो जनितकाळो, नंदजसोदानो लाल. सा०१
गोवर्धनतोल्यो जगासुर रोल्यो, कंसमामानोकाळ. सा०२
मारी मासी राणी दासी, सांजे सकु गोपीनी गाळ. सा०३
जन्ममांकाले जमुनाजे जोयो, पडयो तो कहमनी डाळ. सा०४
व्यासवल्लभनो नाथ जिहारी, जलनो दिनदयाळ. सा०५.

ख्याल ५ मो.

जा जमपुरे तन्ने कलिनाशी. ॥टेक॥
पैसानी पुंज लेकोई पुंछी, प्रभुनी पुंजधारी. जा० १
ताड्यो रावण रण मां रोपी, तारी कुब्जकन्या दासी. जा० २
कंसासुर आदि अति ताड्यो, तारी पुतना मारी. जा० ३
जामहे तो नाम्हुं नथी अतुं, तोये शुं पेठ राशी. जा० ४
लालन कुरे तेने घरछे लन्ना, द्वारकां मथुरां काशी. जा० ५
घडी घरमां घनश्याम लाल्यारो, तेमां नहि ब्रोधाशी. जा० ६
वल्लभना नाथने सन्तोरा, पेठा वैकुंठधारी. जा० ७

ख्याल ६ ठो.

गोपी शुं मन तरछोडीने चाली. ॥टेक॥
नथी जाण्यां के नथी चाल्यो, भीडन कुरेछे ख्याली. गोपी० १
सहुने छोडीने थयो ताहारो, क्यां तुं अकुव्हाली. गोपी० २
तुं जयपाण कुंकुम रघाइंडां, पेठ पालव झाली. गोपी० ३
व्यासना नाथनुं कशुं नमाने, अकु मनमां झाली. गोपी० ४

पद १ लुं.

ने कोई प्रेम अंस जपतरे अेराग.

पईन्न हरिने शरण, दुष्टतुं थैन्न हरिने शरण,
वेपा पियार अंतसहरण, दुष्टतुं थैन्न हरीने शरण. ॥टेक
ढोंग धंतुरा करीने कीधुं, पैसानुं पेट लरण,
गान ध्याने गाव्य हीनता, तरघाना जेतरण. दुष्टतुं० १
पेहेरी ओढीने घणो कुडाल्यो, लोभिन मेल्यो चरण,

तोये सती साधवी सारीते, चालवा रे छे धरण दुष्ट सुं. २
परपुरुष पेटे पडेलाने, जेम पाषाणनुं झरण;
माटे मोह मायानुं मेल्यने, कर रामनामनुं स्मरण. दुष्ट० ३
आ शिक्षा शाणाने सारी, सुणो अशाहोवरण;
वारंवार वल्लभ सत्य थाप्यवोछे, से तेओ तणाअे मरण. दुष्ट० ४

पद २ जुं.

निंदा न करशो कोडी, उद्धानर निंदा न करशो हाकडी;
तेनी दुर्मति जाशे झाकडी, उद्धानर निंदा० टेक.॥
कुथली करते कशुं न लागे, अधर्म वेल जनाडी;
जुठी वात लुगे जनजोले, तेनी जनुनी घेलकाडी. उद्धा० १
नाहीडी होनारा सांभळ्युं होय, वात उडाडे जाडी;
भोसगति ते जन नव पामे, वांझणी नारकी माडी. उद्धा० २
नींदामांथी लक्ष्मि नासे, नवधे वस्ती वाडी;
छाक लखेलो छूटीने जोजे, जेम पीपी होय ताडी. उद्धा० ३
अेवीलो नर निंदा करशे, नदे जे पुण्य जाडी;
जे मा बापनो होय अेरलो, पाप धुवे पछाडी. उद्धा० ४
महाराज धर्मात्म जमआसी परके, तुं जातो ता थाडी;
तारु देखीने बीजा शीख्या, जम कामनां चुंथ्युं अगाडी. उद्धा० ५
वल्लभ कहे कुथली करता, जीभे अधर्म जाडी;
निंदावाळो नर्क कुंडमां, पडे पूरजे पाडी. उद्धानर० ६

पद ३ जुं.

लाव करीने लजे, लाभ जम लाप करीने लजे;

દુરમત દુરબુદ્ધિ તજને ભક્તજન. ॥ટેક॥
તરવાની તમો જારી રાખો, તો દેવ દીશા ભજને;
કોઈ ભવને કડવું ન કેહેવું, શાંન્ત ગુણ રાખજને. ભક્ત૦ ૧
બેરનકરવું જેમ સમજવું, સહુનુ સારૂં કજને;
ભક્તી કરીને વૈકુંઠ વાસી, થવા સામગ્રી સજને. ભક્ત૦ ૨
કૃષ્ણ પ્રભુની કાન્તી કરીને, સેવામાં ત્યાર થજને;
વ્યાસ વલ્લભ સત્યવાક્ય વદે છે, મોક્ષ વિના નહિ મજને.
ભક્ત૦ ૩

પદ ૪ થું.

દુરમત મૂકો હાંકી, દુરીજન દુરમત મુકો હાંકી.
કરીજનેરો ટાંકી ટાંકી, દુરીજન દુરમત૦ ॥ટેક॥
નરના જેરે જેરનકરવું, છેક નજણી છાકી;
છાકેથી મરણ વેળા જમ, રહે આવવા નાકી. દુરી૦ ૧
અરયાણો હતો રાજ રાવણ; તે પણ ગયો થાકી;
ન જોયું હોય તો જોઈ લેજે, કોઈ ન રાજ્ય શો બાકી. દુરી૦ ૨
પૈસો દેખી પાખંડ માંડે, કરે સરવ સેજ પાકી;
કુડાં કરમમાં કહાડે નાણું, કુબ વગોવે માકી. દુરી૦ ૩
વલ્લભ કહે જેમ સ્વાન પૂંછડી, દજાકુ ધૂળમાં ઢાંકી;
ઘણેક દિવસે બહાર કાહાડે પણ, રહે વાંકી ને વાંકી. દુરી૦ ૪

પદ ૫ મું.

સંભાળ મારી ત્યોને, શામળીયા સંભાળ મારી ત્યોજને;
રમવા મુજ ઘરમાં રહોને, શામળિયા. ॥ટેક॥
સહુ દુનીમાં મને સેવે તે, શ્યામ તમારા મોહોને;

तरवानुं तत्व सोधुं ते, प्रभुजी पुछु ओने शामळिया. १
रणवा साटुं राम रटु पण, जगपती सामुं जोने;
एक प्रकारे तने जणावुं छुं, सहु निंद्या करे छोने शाम. २
तम परतापे बीजा हरी सहुने, नाम श्यामनुं द्योने;
वल्लभ कहे कथसी करे पण, जोगेन शामता सोने. शा. ३

पद ६ ठुं.

शाने फेरमां मरो, जीवला शाने फेरमां मरो;
अभिमान महेकुं करो, जीवला शाने. ॥टेक॥
जर जमीन जनानी राजी पराइ पुंजी हरो;
जीवननुं जगाडी जाजी, जाणुं पोतानुं जरो. जी. १
पिडपंच रापने हरो करता, शान दिलमां धरो;
गरीब लोकनां गळां रेंसव्यां, भोग्या फुपार भरो. जी. २
लोकां ठगीने लोळवीने, स्नेह करी द्यो छरो;
काळ कसेन घर कुराण छे, पण पूर्वे नहीं डरो. जीवला. ३
ममथी जणाक कुं म्होटो, मनकरी फरता फरो;
वल्लभ कहे जीवला लोको, बीलो नहीं तरो. जी. ४

पद ७ मुं.

निंद्या करवी ना भूले, मुरख निंद्या करवी ना भूले.
जागाने जा धणियो झूले. मुरख निंद्या. ॥टेक॥
हजार वखत शिखामण दे पण, कैयुं जराना भूले;
पराइ वातो छोडी पाडे, पोतानी वातमां भूले. मु. १
वात करी चतुराइ जतावे, पण ते चतुराइ भूले;

ધોબી ધોયાનું મૂલ માગે, મુંડ્યુ બેવણ મૂલે. મુર૦ ૨
નિંદ્યા વાળો જતિકુળ પામે, ઘરબાર પૈસો ડૂલે;
વૈકુંઠ વાસો ન થાય તેનો, નર્ક પ્રેતમાં ઝુલે. મુરખ૦ ૩

ગરબી ૧ લી.

શીખ સાસુજી દે છે રે, એ રાગ.

મારે એમ ભાભી બોલ્યાં રે, નણંદ ત્યાં બેઠાં મરડીને;
હું તો સમજું છું રે, કહેવાદ્યો તમારા લઈને. ૧
શામળીયા માટે રે, ફરા તમે ફરો છો;
નંદને ઘેર બેસી રે, ઉધમાત કરો છો. ૨
રમો છો છોરા સાથે રે, પ્રીત ન કરો સર્વથી;
અમો લાજી મરીએ રે, હવે તમે નાનાં નથી. ૩
તમારે નથી માબાપ રે, રેહેવું લાઈને આશરે;
આવા અવગુણે રે, કેમ સમાશો સાસરે. ૪
વસ્ત્ર શણગાર પેહેરો રે, તની અદેખાઈ થાયે;
રાજો છો વસ્ત્ર પામી રે, તે સ્વામિને ઘેર હોયે. ૫
સહુની વાત સુણી રે, પેટ પાસું જણે છે;
નીત્ય જમુનાની તીરે રે, ત્રીકમ તમને મળે છે. ૬
અમ લેડે ન્હાવા તો રે, સંગ કેમ નહિ કીધો;
કૃષ્ણનો સંગ કરવા રે, ન્હાવા નિત્ય નેમ લીધો. ૭
સાંજે ગાયોનું ધુર લઈ રે, પ્રભુ જ્યારે આવે છે;
છાણનું બાનું કહાડી રે, તમારે જવું હોવે છે. ૮
છીછાંછણ મેહેલી રે, સાસરે ન જોતા સારું;
અમે બહુ લજવાણાં રે, કહ્યું માનો મારું. ૯

तमारो भाई भणशेरे, तो कइक कमावशे;
तोये अमारे मांथेरे, कापारीनी रेहे रे. १०
सुखे सासरे जईनेरे, आवी रीते भेलो;
पण व्यासना नाथनीरे, हवे संगत्य मेलो. ११

गरबी. २७.

नणदी वद्यां वाणी रे, भोजी छानां रोहोने;
पेहेलुं पोते विचारो रे, पछी बिजाने कोहोने. १
तमे आटलुं कह्युं रे, त्यारे हुं जे जाणुं छुं;
हवे करी केहेवरावो रे, अधी बीजाना भणुं छुं. २
छोगाळो छे तमारो रे, भणवाने भरो नथी;
पण हुं छुं घरमां रे, माटे भणातुं नथी. ३
बीजी नारी करतां रे, तमारी जोडी वास छे;
हुं नणदी नठारी रे, तमोने मारुं साल छे. ४
मारो भाई भय आरणे रे, त्यारे कृष्णप्रकि जाय;
पण हुं थई मोटी रे, हवे जेवुं नहि होवे. ५
न्हानी हती त्यारे रे, तमारी हलावी हली;
मने तेड्या मोकलतां रे, तेहुं नथी गई भूली. ६
मारो भाई छे भोळो रे, तमे जे जलास कीधुं;
परपुरुषने लावी रे, सरव लुटावी दीधुं. ७
हवे कहुं मारा भाईने रे, पछी ते केम मुकशे;
लडी वढी ऊघडशे रे, तमोने काढी मुकशे. ८
पीयर पेट भरलो रे, जा घर रेहेवानुं कई छे;
व्यासवल्लभनो स्वामि रे, ते तो मारो भाई छे. ९

गरबी ३ जी.

मारगे मच्यो अघोरे, श्रीराधाकृष्ण लडे;
गोपीओ थई लेगीरे, छबीलाने छंछेडे. १
आवीने अथणीरे, सरव गोपीका कूरे;
छानीने मानीरे, हरीने आंगणीयो करे. २
अलकी कुंद कनैयोरे, गोपी सकु सुख माणे;
कोई मुगट उछाणेरे, कोई अंबरी ताणे. ३
हाथ झालीने जेंचेरे, कोई आघा ठेले;
आणे कुंजमां चुंटीरे, मांथे तरणां मेले. ४
गोविंद गलरायोरे, जाउं अपणुं लुजे;
कोई हाथ न आवीरे, त्यार डाबुं जोणी कुंजे. ५
आली मने रजाव्योरे, मारी माने कहुं धाधो;
त्यारे सकु सखी जोलीरे, सैयर हवे रके धाधो. ६
पछी गोपी थई अणागीरे, कृष्ण सकुलां चित्तहरे;
व्यास वल्लभनो स्वामिरे, अथां चरित्र करे. ७

गरबी ४ थी.

साजवेणा रामणियोरे, शणगार सज गया;
गोपीयो थई लेगीरे, त्यां हां गई उला रह्या. १
टंपी गोपीका जोलीरे, मोहन मांजणे राख्यो;
पेट लरीने देईजेरे, जमारी आगण नाख्यो. २
हरी केफ मा नाच्युंरे, लेरे बीलनं छैयां आव्यां;
लाण मृदंग ढोलकरे, सरोद शरणाई लाव्यां. ३
गोविंद बांध्या घुघरारे, गोपीकाने सारं लागे;

सखीहो थाले सुखमांरे, तांस्म तंनुये वागे. ४
नतीतां ठीयापथडतीरे, अडती जायेतालताणी;
हरीपर हाथ दईनेरे, नाचे छेश्री वनमाणी. ५
करे ज्हात जुजारे, नेननें नमावे;
करे पाय ठमकारोरे, घणी धुन मचावे. ६
घुघरानी गत्योरे, श्री गिरधारी रुडे;
छुम छुम छुम नाचेरे, छमी छछा मानपडे. ७
गोपीयो थई घेलीरे, नटवर नागर रमे;
व्यासवल्लभनो स्वामिरे, मागीने मोंगणुं क्रमे. ८

गरबी. ५ मी.

सोनाकेड़ माझु जेठलुं वालमजी. ए राग.

पगे पावडी मारे गावडी, मोहनजी;
जांघपर जांरो जेशरे, मोह तारो लाग्यो मोहनजी.
केडे झामणी आंधी झांमणी, मोहनजी;
लम्मर लकुटी जेशरे, मोह तारो लाग्यो. मोहनजी १
हार तोरो केडे कंदोरो, मोहनजी;
हीरा हणी कुंडल कानरे, मोह तारो लाग्यो मोहनजी.
मधुरी वाल मने सालरे, मोहनजी;
घणो लावलो लगवानरे, मोह तारो लाग्यो मोहनजी. २
वांकडी आंखडी झांकडी, मोहनजी;
घुघरी जाणी जोडी हाथरे, मोह तारो लाग्यो मोहनजी;
नेननी डारी मने मारीरे, मोहनजी;
वाहलो वल्लभना नाथरे, मोह तारो लाग्यो मोहनजी ३

गरबी २जी.

वीरनो छेडलो फाटशे, जो घेलडा.
पीयरीयानो छे त्रासरे, घेरी शुं गीलो घेलडा.
चार जेरी सासु माहरी, जो घेलडा,
कुंथल करशे तपासरे, घेरी शुं गीलो घेलडा. १
देराणी दाझे जणती, जो घेलडा.
जेठाणी झेरनुं झाडरे, घेरी शुं गीलो घेलडा.
नणदी नठारी नानडी, जो घेलडा,
जेनुं वेण वागे फाडरे, घेरी शुं गीलो घेलडा. २
जेठ म्हारो घरमां रोफ छे, जो घेलडा,
दीयेरी जो छे नादानरे, घेरी शुं गीलो घेलडा.
वल्लभना नाथ काले मणशुं, जो घेलडा,
नई मात्यारे करीशा मानरे. घेरी शुं गीलो घेलडा. ३

गरबी १ली.

काना मेलो मारग हमे जईजेरे. ए राग.

मोहन मारे म्हेल तमे शीद आवोरे,
तम जेवी होय तेने घेर जावो. मोहन. ॥ टेक ॥
म्हारुं वगोवणुं गाममां थायेरे, सासु नणदी म्हेणां दई जायेरे
परण्यो पीवीगे ते जपडो आये. मोहन. १
हुं तो मोटां माबापनी छोरीरे, मने न कहेशो गोरी गोरीरे,
मारी गाण जाशो कोरी. मोहन. २
लोको कहाडे जमारो वांकरे, तारी साजते यडीये थाकरे,
मारा माबापनुं जाय नाक. मोहन. ३

કાના મેહેનત શું કરે મથીરે, જન્યો ચેરન કરસરથીરે;
અમે તારે હાથ આવવાનાં નથી. મોહન. ४

હજુ બાળમાં તું તો રહીશરે, આગ્રહ ધરે તો સાસરાને કહીશરે;
ત્યારે માર જાઈને તું ખઈશ. મોહન. ૫

એવાં વચન કહ્યાં કાંઈરે, લાગ્યાં વલ્લભના સ્વામિને મઈરે;
નારીપર મુજ મરડી નાઠા. મોહન. ૬

ગરબી ૨ જી.

વાંકું જોઈને વાળમ કેમ હસી ચાલ્યારે;
સાચે સાચું કહેજો રંગરસિયા. વાંકું જોઈને. ॥ટેક॥

આતો ગોકુળ ગામનું પીઠુંરે, તે વચ્ચે હસ્યા મુજ મીઠુંરે,
કહેજો કૌતક નવું શું દીઠું. વાંકું જોઈને. ૧

તારી ચ્યાલ જોઈ જાય કાંપીરે, દર્પણ ઓરહે શ્રીનનાર રાંપીરે;
કોણ પીરસ્યો લગુટી ચાંપી. વાંકું જોઈને. ૨

જોઈ રહી છું હૃષ્ટે લાણીરે, વાંકી વાત કરી વનમાળીરે;
શ્રીકૃષ્ણ શાની દીધી તાળી. વાંકું જોઈને. ૩

રહ્યો નન્મ આવો અલ્યાસરે, મારા સમ છે શો કીધો ચ્યાસરે;
તને વિનવે વલ્લભ વ્યાસ. વાંકું જોઈને. ४

ગરબી ૩ જી.

વાલા રહો વેગળા ગાણો જાશોરે;
હરી ઠગણા આજ નવ થાશો. વાલા. ॥ટેક॥

કાના તમે છો નંદના લાલારે, ચીઠુ સર્વ વનિતાના વાલારે;
પણ અમને નહિં ગમે ચાળા. વાલા. ૧

कानाजुगमां नहिं तारो जोरे, भेळी थोने जमारो जंज्यो
कानाकुंभुडी मारी छोडो. घाला. २ रे,
मारा पोटलानी जरछुटी रे, मांथेथी जेनीं जुं कुटरी रे,
छोडो कुंभुडी कस तुटशे. घाला. ३
करी कुं मस्ती मेहेलो जाणीरे, जमो जेमन थई जेवाणु रे,
तारी सोजले मरीजे लाज. घाला. ४
साची वात मानो ने मोरारी रे कुं तो नथी कोनर नारीरे
कुन्या निष्कलंकी छुं कुंवारी. घाला. ५
तेना करतां जे राखो मेहेर रे, घनस्याम पधारजे घेर रे,
सौ पारीशु जीला लहेर. घाला. ६
सुणी घेण लीधुं घनस्यामे रे, अणणा गई पोताने धामे रे,
करी विनंति वल्लभ गामे. घाला. ७

गरबी २ थी.

घांका वरणागीया तुं मने रे,
कुं तो करी इईश तारी माने. घांका. ॥टेक॥
घण पुछे रुं आरणां जोलेरे, नहीं जे नस्कुरतुं तोलेरे
कुळमांथी भिन्ननुं जोले. घांका. १
चोर साजनां चुराई लाजे, सौने तुज उपरछे दाजरे,
माटे रह्यो कुंवारो महाराज. घांका. २
सारे संग वानरनी संघ्यारे, लोक देखे छे जाति जंन्यारे
माटे नथी देतुं कोई कन्या. घांका. ३
हवे डाह्यो था जं नरजनमी रे, मळी जेरीरे कन्या पामीरे,
त्यारे कईशा वल्लभनो स्वामि. घांका. ४

ગરબી ૧ લી.

રાગ કેરબાનો.

આઘો રેહેને કનૈયા કાળુડા. ॥ટેક॥
દામોદર તું દાણ લેયા, આવી ઊભો વાટે;
મેહેનત કરી મહીડાં મેળવ્યાં, તે શું તારે માટે. આઘો૦૧
કાના કાળો દુર જઈને, હું પણ પર્ણ નથી કાળી;
મોહનજી મથી મરે પણ, નહિ દાણ દેયા વાળી. આઘો૦૨
દાણલું તું નામ દેછે, નજર તારી નરણી;
ભીક્ષ માગરી ખોને ભોજવે, નહીં હું તેના સરખી. આ૦૩
શામ તને આવી છે એવી, જેસે મારી સંગે;
માત ભ્રાતની ચોરી મારે, રેહેજે તાહારે ઢંગે. આઘો૦૪
મહીં વેચવાની વખત વીતી, શું કહે છે ગોપાળ;
વ્યાસવલ્લભના નાથજી હું પુછીને દઈશ ગાળ. આઘો૦૫

ગરબી ૨ જી.

ઊભી રેહેને તું એવ કરી ક્યાં જાયછે, ॥ટેક॥
તું જાણેકે જોર જતાયું, પણ જાતો ના કરીએ;
તારા જેવી સહસ્ત્ર છંદી, પંડે પતના કરીએ. ઊભી૦૧
મહિડું તારું કેવું મીઠું, સ્વાદ કેવો સારો;
ખાતું મીઠું ચાખવાદે, પ્રાણ હરજે મારો. ઊભી૦ ૨
લલકા બોલી લે... જતલાવે, પાજંઠીનું પાકી;
લોલેદી છું શામળો તેહુ, કયમ મેલું આડી. ઊભી૦૩
માતતાત શું કરી તારાં, કેહેને ઘેલી ગોરી;
દશ પ્રમાણે માગીએ તેમાં, શાની છે ચોરી. ઊભી૦૪

ત્યારે અબળા થાકી પાકી, શરણ થઈ લીધું;
ત્યાંસ વલ્લભના વાલમાએ, પ્રેમ કરીને લીધું. ગાલી૦

ગરબી ૩જી.

રામા કૃષ્ણ ગોવિંદ ગોપાળ કરે. ટેક॥
એ છે તત્વ એ છે તારણ, જે કરૂણા કરે;
ગૌ બ્રાહ્મણને કારણે, સરોવર સઘળાં ભરે. રામા૦ ૧
જે થાપે ને જે ઉથાપે, જેનાં ઠાર્યાં ઠરે;
મરણ તારણને પરણ તે સહુ કૃપાળુ કરે. રામા૦ ૨
સૂર્ય ચંદ્ર તારા મંડળ, ત્રીલોચનથી તેજ ધરે;
ત્રીકમજીની ટાંક મારેલી, બ્રહ્માથી ન ફરે. રામા૦ ૩
સંત થઈ સીખા વધારે, તેમાં અર્થ શો સરે;
વલ્લભનો વિઠ્ઠલ ભજે તો, સંસાર સાગર તરે. રામા૦ ૪

ગરબી ૧લી.

છનગારી તારે કોડણે એ રાગ.

છોગાળા તારી છેલમાં ગોપીયો ઘેલડી. ટેક॥
છેલ તારી લેઈ છરાને, ગાંડું થયું ગામ;
જાવરી જની શ્રીલ નારી, ન સુઝે કાંઈ કામરે. છોગાળા૦ ૧
સાન ને ભરમાઈ ભેલી, ધરે તારું ધ્યાન;
સર્વે સરખી સાહેલી, જની ગઈ જે ભાનરે. છોગાળા૦ ૨
ઝણભેરસા દેઘડા, ઢોળી દે તારે માટ;
મુજ ભેવા કુંજ જોવા, ભય જમૂના ઘાટરે. છોગાળા૦ ૩
વારે વારે તને ન્યાળે, કરે છે દરસન;

तल्मे पुरी पायनही, जेणुं पज्युं व्यसनरे. छोगाणा० ४
माधव नाजी मोह्यनीने, लाग्यो प्रेमपास;
जलपेला आवो आंगणे, वल्लभतारो दासरे. छोगा० ५

गरभी. २ जी.

ज्ञान तारी सानमां, हुं समजी नहीं छुं. ॥टेक॥
आवुं लेई अरज आने, बोल्या मरम बोल;
श्रीकृष्ण तारी चतुराई, तेनो कर्यो तोलरे. ज्ञान० १
नेन ताणी चेनवाणी, जताव्यो छो आप;
शाम शिखामण देउं छुं, हवे न लुणुं लापरे. ज्ञान० २
छोकरवादी छे घणी, तुं रोकपाटथाव;
इच्छा हरी करजो तो, जेसा जीरशुं खाटरे. ज्ञान० ३
मारे हरी जणगा रहो, कोई न जाणे घात;
पीयर पंथ दोह्यलो, थई लयजप घात. ज्ञान० ४
सासरामां सासु जोरी, ने डाणीनुं लेर;
नणदी नानी नठारी ते, जहुकरे जकोररे. ज्ञान० ५
हुं तपडी हणीशुं, मजीशुं मारा नाथ;
प्रीतम प्रेम राजजे, वल्लभ जोडे हाथरे. ज्ञान० ६

गरभी. ३ जी.

गोवालन घेरी कुं गीलजो, नंदलालननंदनो. ॥टेक॥
नंदलाल घेरी गीलो, मथुरांनी वाट;
लेर करी रीसघरी, मेलाव्यां मही माटरे. गोवा० १
मोणी काली चीरी नाखे, तोडे मोती हार;

अंबोडो अति आमणे, मस्तानो छे मोरारे.गो.२
हीरा उपर छास छांटे, वस्त्र लीलुं लय;
नीतरती थाये नारीओ, तोफान आकु थायरे.गोपा.३
कई नारीने मान्य आपे, कईने लावे गाण;
छेक छकी गयेलो छे, नंदजीनो आणरे.गोपाल.४
छुटी जता कूकतोने, पणघणे छे हाथ;
गुरु शिष्यो जोसतां, अे वत्सलनो नाथ.गोपा.५

लावणी.१ली.

अरजीय मोजत तोडी. अेराग.

लुओने जशोदा मावडी;
तारो कानो छानो मानो, छोडीगयो गावडी.तारे.
तारा दिकरानुं जोर आवुं, जेणे कुड मस्ती कीधी;
मारी वाछडी छोडी कालीने, घवरावी दीधी;
तमे पडावी मेल्यो म्होडे, त्यारे जेवी रमत आवी.तारे. टे.१
में गायने गोतर मेहल्युं, पछी हुं घरमां गईती;
कांई पण जाणती नहोती, कानो आव्यो कईथी;
अे गायने छजीले छोडतां, लागी पोतानी तावडी.ता.२
कहे जशोदा सांभळुं न मानुं, तुं शुं केहेवा आवी;
तारे देषालो ठपको, केम नीरांनी नव लावी;
नारी कहे वत्सलना नाथनी, हवे काडीलावी शीपावडी.तारे.३

लावणी.२जी.

साहेली अे शोला सुंदर शामनी;

जे रणछोडनुं रूप देखी, सुख पडे नही कामनी; ॥टेक॥

जे रंगीलाने रूपे, हृदे लाग्यो चटको;
सरवे थई घेली गांडी, लेईने लाजनो लटको;
जेणे जादवरी जनायी दीधी, गोपी गोकुळ गामनी. जे॰ १

मने करे मोहन मानीति, तो नित्ये लमाडुं;
जे रंगीलाने रोधी, रंगेथी रमाडुं;
मारा मननी कल्पना टाळे, सुखघेर रहे स्वामनी. जे॰ २

प्रभु छे पातळीयो प्यारो, आवे मारा हाथमां;
तो पछी लपानाहेजी, राखुं रुडी साथमां;
हुं मारो करीने मानुं, वीनती वल्लभरामनी. जे॰ ३

लावणी ३ जी.

कृष्णे प्रेम बंसी बगाडी,
मध्य रात्रीने समे, मने शीदने जगाडी. ॥टेक॥

तारी बंसीनो स्वर सुणीने, थई गांडीने घेली;
नीकळी भूल्ये बारणे, आवी छुं घर मेली;
तारी बंसी बोली मीठी, मने मोहनी लगाडी. मध्य॰ १

मुखकु पर मुगट शोभे, त्हारी लटक लटकाळी;
प्यारो पांपणनो पाळो, आंखलडी अणी आळी;
तारो घणो मोह मने लाग्यो, आवी ऊठी जगाडी. मध्य॰ २

हुं नीकळी छानी मानी, मारे घणो डर लागे;
तारी पांखलडीनो शब्द, मारे कानडे वागे;
जो वास वल्लभना स्वामी, मारी निंद्रा जगाडी. मध्य॰ ३

लावणी ४ थी.

सरखी साहेली देखो, मोयकुं घेलीकीनी;
मेंलगन्नेजनवावाली, कृष्णे कुरी लीनी.   ॥टेक॥
मथुरांके मारग मिलना, मोयकुं अधवच्च सुरी;
कृष्णे कुंपरसें पकडी, गीरहार गया लरी;
फीर मोयकुं खुब सताई, सो मेनेगालीदीनी. मे० १
हाथि कैयापर डारे, जहातबनी बुडीजीना;
में आपआप कुंवारी सो, कृष्णे रसलीना;
में हक लीये कर कीती, तोयन्नेजन लीयाछीनी. मे० २
जीगडा सब कुसन मेरा, अहीजुवतर सबभलो;
सोजी देखणा होयतोहानतो, कु मारी संगचलो;
अबुरावल्लभका स्वामि, करडारी रंगलीनी. मे० ३

गरबी १ली.

हानुडोकामणगाणोरे. ए राग.

स्नेहकरी दगो दीधोरे, ओकाना काणा. स्नेहकरी. टेक.
स्नेहकरी दगो दीधो, कुपटनो खेलकीधो;
आनथी मेंलेई लीधोरे, ओकानकाणा. १
भणवा कुं आवुं तने, ओलावतो नथी मने;
अवी रीती रोनजनेरे, ओकानकाणा. २
वांका ओलावनमाणी, पेटमां तुं राखे पाणी;
व्हालीछे कुब्जा काणीरे, ओकान काणा. ३
वल्लभ व्हुठो गीरधारी, कुब्जामां तें तो उतारी;
आंतरडी ककुणे मारीरे, ओकानकाणा. ४

એવું કહેતાં લાગે ખામી, કહેતો પસ્તાવો પામી;
વીલા વલ્લભના સ્વામીરે, ઓ કાનડ કાળા. ૫.

ગરબી. ૨ જી.

ભાવે ભજને હરીરે, ભુંડા જીવ, ભાવે ભજને હરીરે. ટેક
ભાવે ભજને હરી, વખત ન આવે ફરી;
નકર ભમવું છે મરીરે, ભુંડા જીવ. ૧
હરી વિના સર્વ કાચું, એક છે સગુણ સાચું;
મરવાનો પરઠો મહાનુંરે, ભુંડા જીવ. ૨
મરતી વખત રોશો, પછી પુંજી ખોશો ભેરો;
કેડથી જોતાનું ભોરીરે, ભુંડા જીવ. ૩
પૈસો ભેર કરવા ધાણો, પાછળથી પાડે કાણો;
ઘેં મરતાં તું ખેરી ગાણોરે. ભુંડા જીવ. ૪
ભોગવશો કરો તેવું, નામ નારાયણ લેવું;
તેનાથી સુકર્મ કેવુંરે, ભુંડા જીવ. ૫
રામ સાથે પ્રીત લાગે, ભાડખીલી નહિં વાગે;
જમડાનો ભય ભાગેરે, ભુંડા જીવ. ૬
આત્મા ચિન્યો છે જેણે, સંત સાધુઓને વેણે;
ઈશ્વર ઓળખ્યા તેણેરે, ભુંડા જીવ. ૭
ઓળખીને સેવા કરશો, ભક્તિના ભંડાર ભરશો;
વલ્લભ કહે કે તરશોરે, ભુંડા જીવ. ૮

ગરબી. ૩ જી.

આઘા રહો નહીં બોલુંરે, રાધાના ભલુ; આઘા રહો. ટેક.

जाघा रह्यो नहीं जोखुं, ओळावे हुं नहि ओखुं;
ऊंडी ज्यारी केम ओळखुं रे, राधाना प्रभु. १
घेरेघेर घेलो करे, सरपनी स्तुति करे;
मुरखनुं मन हरे रे. राधाना प्रभु. २
डीला रही धगाडो वंसी, व्रजवनितानें डसी;
पण हुं पाकी न हंसीरे, राधाना प्रभु. ३
कामनीने काम लगे, लोणी पत्नी पेडे पागे;
मने मोह नव लागे रे, राधाना प्रभु. ४
ज्ञान थकी सुधा थालो, ज्यां त्यां शुं छे डाह्यालो;
था वल्लभनें व्हालो रे, राधाना प्रभु. ५

गरबी. ४ थी.

लोणानाथ लावे लज्जे रे, जगतजन, लोणानाथ. टेक
लोणानाथ लावे लज्जे, सर्व देवमां छे मज्जे;
धर्मना विवाद तज्जे रे, जगतजन. १
लोणानाथ लज्या जेणे, हरी मण्या शंभु येणे;
अति सुख दीधुं तेणे रे, जगतजन. २
रावणने राज आप्युं, लक्ष्मीगदनुं कष्ट काप्युं;
हिमाचलनुं माप माप्युं रे, जगतजन. ३
कबीरा हनुमस्त कर्या, डीमंगे डीमीया धर्या;
देह लज्याते ह तरया रे, जगतजन. ४
सुतसेना गणपति, सदा आपे शुभमति;
प्रायश्चित न रहे रति रे, जगतजन. ५
जीव वहत कुंवीराज, वह जगवंत आज्ञा;

शोभी रामभक्तनी माळरे. लगत जन. ६
त्रीजा शरत्तिक स्वामी, गया पन वैराग पामी;
कहे वल्लभ शीरीनामीरे. लगत जन. ७

गरबी. ५. मी.

सर्वेथी शंभु मोटारे, महारुद्र प्रभु. सर्वेथी. ॥टेक॥
सर्वेथी शंभु मोटा, हाथमां त्रशूल सोटा;
पासे रमे प्रेत टोळांरे, महारुद्र प्रभु. १
ऊमीधव अरधंगे, डाकने डमरु संगे;
सर्प आभूषण अंगेरे, महारुद्र प्रभु. २
शोभे जोगी जटाधारी, शीश गंगा घणी सारी;
नंदपरठे स्वारीरे, महारुद्र प्रभु. ३
घणुं गोरु गोरु गात्र, कर ग्रह्युं तुंबी पात्र;
वरुय रोग शोग मात्ररे. महारुद्र प्रभु. ४
लगावी लंगोट सारी, सोभिता त्रिशरणधारी;
व्यासनी विनंति भारीरे. महारुद्र प्रभु. ५

गरबी १ ली.

ललउत्रण कुकडे गावानो राग.

रविवारे रणछोड दीठा, साहेलीरे;
वचन वालाना छे मीठां, थै घेलीरे. १
सोमे सुंदर स्याम मळ्या, साहेलीरे;
मारा दुःखना दन टळ्या, थै घेलीरे. २
मंगळे मोहनजी आव्या, साहेलीरे;

मुज घरी मोरली लाव्या, थई घेलीरे. ३
जुवे जगदेवना लाई, साहेलीरे;
जीराव्या मुज मेहेल माही. थै घेलीरे. ४
शुभ जे गोविंद गिरधारी, साहेलीरे;
जेने मुगट शोभा शीर सारी. थै घेलीरे. ५
[illegible]रे शामळियो रुड्या, साहेलीरे;
मारी संगे रही लीधा, थई घेलीरे. ६
शानिये सूत के नंद लागो, साहेलीरे;
मारे घर रह्यो कंद धागो, थई घेलीरे. ७
सात वार समझ गारो, साहेलीरे;
तेना हृदे धणीर लारो, थई घेलीरे. ८
शोभा सुंदर श्यामनी, साहेलीरे;
वीनति वल्लभरामनी थै घेलीरे. ९

गरबी रत्न

रुपाळा रणछोड रुडा, जो जेनीरे;
पण हवे थया लुंडा, वस्थ रेनीरे. १
कपट करीने स्नेह कीधो, जो जेनीरे;
छे पट मुजने दगो दीधो. वस्थ रेनीरे. २
वचन आपीने लुंठा पड्या, जो जेनीरे;
साभा शत्रु थईने नड्या. वस्थ रेनीरे. ३
शामळियाने समजावो, जो जेनीरे;
मनावी मुज पासे लावो, वस्थ रेनीरे. ४
वजगण मुजने मेल्युं जाइ, जो जेनीरे;

આવે નહિં તો આપઘાત કરૂં, વશ્ય રેનીરે. ૫
કેવી વાયદા વિદ્યા લખ્યો, જો બેનીરે;
લખીદાએ જુઠો લખ્યો, વશ્ય રેનીરે. ૬
એસો ગરબે થયો સોંઘો, જો બેનીરે;
હવે વઈઠ પડ્યો મોંઘો, વશ્ય રેનીરે. ૭
મળે તો મુગટ કરી થાપું, જો બેનીરે;
નહિં તો સ્ત્રિ હત્યા આપું, વશ્ય રેનીરે. ૮
અનરસ જે દોંગી દીલો, જો બેનીરે;
નાથ વ્યાસ વલ્લભનો વિલો વશ્ય રેનીરે. ૯

ગરબી. ૩૬.

કારતક માસે કૃષ્ણ ગયા, મને મેલીરે;
મોહન મથુરાં માંય રહ્યાં, કોણ બેલીરે. ૧
માગશરે માધવ નુગરા થયા, મને મેલીરે;
દામોદરને નથી દયા, કોણ બેલીરે. ૨
પોષે પ્રભુ પાણી વાળા, મને મેલીરે;
હું નુગદીરાની જપું માળા, કોણ બેલીરે. ૩
માહા માહિને મનના મેલા, મને મેલીરે;
ગોવિંદે કીધાં ઘેલાં, કોણ બેલીરે. ૪
ફાગણે ફાંસામાં નાખી, મને મેલીરે;
ગયા ગોકુળમાં રાખી, કોણ બેલીરે. ૫
ચઈતરે ચંચળ હતા, મને મેલીરે;
જુગજીવન રહ્યા નતા, કોણ બેલીરે. ૬
વૈશાખે વિઠ્ઠલ વિના, મને મેલીરે;

अने अकु भूरी जिना, कोण बेलीरे. ७
लेई कुच नयतो सारुं, मने मेलीरे;
रणछोड रल गयुं मारुं, कोण बेलीरे. ८
भरीआडे भडणामण लागे, मने मेलीरे;
भगवानना भणकारा वागे, कोण बेलीरे. ९
श्रावणे स्वपनामां न मळ्या, मने मेलीरे;
नीरखे थईने पंथ पळ्या. कोण बेलीरे. १०
भाखरघो भारे माथे, मने मेलीरे;
तरछोडी त्रीकमनाथे, कोण बेलीरे. ११
भासोमां अेकलडी रही, मने मेलीरे;
करमनी कहाणी तुमने कही. कोण बेलीरे. १२
वीभोगी थईछुं रामनी, मने मेलीरे;
वीनति वल्लभ रामनी, कोण बेलीरे. १३

गरबी.१ली.

मटुकी मारी मेलोने. ओ राग.

मारगडो मेलोने मोहन, केडे आवे कुडीलो कंथ;
भलाभ) केडे आवे कुडीलो कंथ. मारगडो. टेक॥
कंथ कुडीलो हीयर डंसीलो;
भणे तो जाणे मारो अंत. मारगडो. १
सासु ठगारी नणदी नठारी,
ससरो जियारो संत. मारगडो. २
देराणी दाझे जणे, जेठाणी फळफळे;
दुनीयां डंसी रही दंत. मारगडो. ३

संसार सागर नथी जतातो;
जाणो छो ग्रहस्थाश्रमी ग्रंथ. मारगडो. ४
सगां सहोदर रात्रूछे सर्वे,
तात मात न मूके तंत. मारगडो. ५
वल्लभना नाथे पीधी मारो पाछो,
जाणे तो जणावे मारो पंथ. मारगडो. ६

गरबी. रजु.

जगदेवना जंघवा, व्हालो रमवा नैये जोवी जाग;
लालजी व्हालो रमवा नैये जोवी जाग. ॥टेक॥
जाग जगीयामां फूल रह्यां फूली;
त्यां नहिं होय काळो काग. जगदेव. १
स्नान करवानुं सरोवर सुंदर;
झीलवानुं वण जथाग. जगदेव. २
होणी टाणुं जनजेवुं, नग्रमां नहिं जेवुं;
व्हालोजी त्यां रमीशुं फाग. जगदेव. ३
फूल फोरण जाणे, वगडामां वेण वाजे;
गुण गीजावजे रंग राग. जगदेव. ४
व्यास वल्लभना नाथ, जाउ पछी;
नहीं जावे मारे तो लाग. जगदेव. ५

गरबी. १ली.

मांढलीया वालीरामां जेराग.

त्राण रत्योनी कृत्तनी जय केई पेरनी. ॥टेक॥

पेहेलो शत्रू शियाळानो हेनजे;
प्रभुजी पधारया मथुरां नग्रमां,
मारे कहुंतो शोक कहुं हेनजे. त्रण रत्योनी० १
टाढ पडेने ठुंठीयां पाणी जेसती,
जे कोने कहुं दुखडां केरी वातजे;
ओशाळे शरीरे संतापे पडी,
गणवा मांडी अजरी मारी रातजे. त्रण० २
बीजु रत ऊनाळो अति आकरुं;
मारे सांभरे मोरलीधर मोरारजे,
वात करवाली नहींते ऊंघ आवे घणी,
अगाशीयांना भुंने न रहे पारजे. त्रण० ३
जे हकाग जाळाने रात्यो ठुंडी,
ऊडुं जेसुं हेन दुस्मनना लघजे;
ताप पडेने लपेछे अंग माहरुं,
पापायेने यंत्रो पिया जहु धायजे. त्रण० ४
त्रीजु रत चोमासु आवी जाणियुं;
ठंडो वायु वाहणियां अपारजे;
काया कुंपे कंप कोईनो जेईने;
घन गाजे ने विजळी करे चमकारजे. त्रण० ५
दादुर मोर बपैया सोर करे घणा,
थाय जण दृष्टी अंगे प्रगटे कामजे;
अंतरनो अगनी तजे ओलवाय नहीं,
लखी वळी विनवेछे वल्लभरामजे. त्रण० ६

ગરબી ૨૩.

સૂરત દેખતા તું ન ફેલો આથમી, ॥ટેક॥
આજ મારે ઘેર આવશે નંદકુમારજે;
દીનથી દીવાણીનો દન છે માહરે,
તેથી તું આથમતાં નકર વાર જે. સૂરજ૦ ૧
બિછાનું બિછાવીને મેં મેલીયું,
તે બિછાનું અતિ મૂલે ગજધાણું જે;
સાંજ પડે ને પીએ મારો બાંભલો,
એટલે ફલમાં ફરી દીયે જલપાણું જે. સૂરજ૦ ૨
પીયા રૂપાના પ્યાલા લઈ લસ્યા,
રમવા મારે માંડીછે ચોપાટ જે;
પવન આવા મેલી છાંઓ વિંજણો,
દીવા મારે બાંધી દીવાણા બાર જે. સૂરજ૦ ૩
શામ મારે મેં સેજડી ફૂલડે પાથરી,
કરીમેલ્યાંછે નમવા પાંપ પકવાનજે;
આ આજડે આવીને બીરાજશે,
ધીરે ધીરે આરોગશે ભગવાનજે. સૂરજ૦ ૪
આશાની નરલી હું બેઠી રહી,
હમણાં આવશે છેલ કનૈયો કાનજે;
લવીંગ ઈલાયચી લઈ બાવી મેલીયાં,
મેલીછે નવંગી સોપારી પાનજે; સૂરજ૦ ૫
એવે સૂરજ દેખતા અસ્ત પામીયો,
જાંઝ પડીને આવ્યા સુંદર શ્યામજે;
જણણાએ હરખીને કીધા દીવડા,

ધણીધણી વિનવે છે વલ્લભ રામજને. સુરજ. ૬

ગરબી.૩જી.

વ્યાકુળી થઈ છે રે શ્રીજીની નારીયો, ॥ટેક॥
સપનામાં પણ દેખે સુંદર શ્યામજને;
ઘણદીઠે જાય વાહાલાને વળગવા,
લક્ષણવંતો ક્યાં મળે તે શામજને. વ્યાકુળી. ૧
લાણકારા વાગે ને જગધાન જાણતી,
રામા રટણ રંગીલાનું કરતી જે;
મળવા માધવને મોહની લાગે ઘણી,
કુંજી થઈ શ્યામતાણું ધ્યાન ધરતી જે. વ્યાકુળી. ૨
રણછોડનું મુખ જોયાને લકુ ઈછતી,
જગતમાં જેવો નથી કોઈ શ્યામજે;
રાતદિવસ તે જાગી નંદના લાલની,
મણરી ગીત જસર કથનું નામજે. વ્યાકુળી. ૩

ગરબી.૧લી.

કરમે કાન્હેનું જુગમાંધણો એ જેરાગ.

રાધા કહે તું સુન મેરી મૈયા, કનૈયાસેં પરનું;
સુન માત કનૈયાસે પરનું, મેરે કછુ કામ નહિ ઔરનું. ૧
ચીતપ્રીત ચંચલચતુરાઈ, રણછોડસેં લાગી;
સુન માત રણછોડસેં લાગી, રંગીલો વર લેતી કુ માગી. ૨
સજ મેરી નૈનાં દેતી હે સેનાં, જીહા ચાંહી કરના;
સુન માત જીહા ચાંહી કરનાં, નહિં તો મેરે જાપુસેં મરના. ૩

कांकांन कनैया तोरा ललैया, बेठे आंगनकुं;
सुन मात बेठे आंगनकुं, आनंद होवे मेरे मनकुं. ४
नंद बाबाके आंगन खेलतुं, बिहारी करे नामी;
सुन मात बिहारी करे नामी, मोहे कृपालो वल्लभको स्वामी. ५

गरबी.२जी.

मात कहे तुं सुन मेरी छोरी, चोरी करे ललैया;
सुन छोरी चोरी करे ललैया, कपटी और कामी कनैया. १
नाच नाच कर पेट भरत सो, आवे आंगनकुं;
सुन छोरी आवे आंगनकुं, लोकके घर लेवे मागनकुं. २
बंसीबजावत मधुरा गावत, हरत परनारी;
सुन छोरी हरत परनारी, लाजकु लगरकी यारी. ३
ऐसा ललैयान येथे कनैया, लगेकुलमें खामी;
सुन छोरी लगेकुलमें खामी, प्रभु वल्लभका स्वामी. ४

गरबी.३जी.

जसोदा कहे सुण छोकरा, आज शुमावी;
छोकरा आज शुमावी, कोण कन्या दरीजावी. १
तारा तैबंध मरकट लेईने, तरकट तुं करतो;
छोकरा तरकट तुं करतो; आपनी लाज नथी धरतो. २
नथी लेणुं जगतनुं मोणुं, सांभळीने बळती;
छोकरा सांभळीने बळती, तेने कन्या नथी मळती. ३
ब्रजमुखानने घेर वियानी वात, करवाने गईती;
छोकरा करवाने गईती, तारी जहदाई प्रभु थईती. ४

सुण्यो लक्कोळो लाल नंदनो, कगडण पै करतो;
छोकरा कगळण थई करतो, मोटकसुं कंइ नथी करतो. ५
जेवी जइया छोडे गाममां, कन्या कोण देशे;
छोकरा कन्या कोण देशे, ननमकोणादीली रेहेशे. ६
मोहन कहे सुणो मात मारी, परणवे तो देशे;
सुणो मा परणवे तो देशे, नहिंतो तेने घेर जेशीरेहेशे. ७
करगर्यानुं काम नथी मा, विधाता लावशे;
सुणो मा विधाता लावशे, कालयणै नमतीजावशे. ८
येटके जेना मीत्तमां लगाडुं, कायाघणी कांपे;
सुणो मा कायाघणी कांपे, जेकने पेरामणी सहीत आपे.
जेम करतां जेदीन थयाने, अजुलान आव्यो;
सुणजो मा अजुलान आव्यो, श्रीकृष्ण कोरवीणानी लाव्यो. १०
ते लईने नशो हरख्यां, तुं अंतरजामी;
छोकरा तुं अंतरजामी, कहे जेरो वल्लभनो स्वामी. ११

गरबी ४ थी.

कृष्णमनी कहे सुनो पीयाजी, जमघर कजुमत जाजो;
पीयाजी जमघर कजुमत जाजो, जंजुवंतीके वां तुम जाजो. १
जोषी कहेली तुम जीकुले, गोरी श्याम कामडी;
पीयाजी गोरी श्यामकामडी, संगत हम नहिं रखें शामजी. २
कृष्णशाम सुरतकी सुंदरी, हे छोटे जेरी;
पीयाजी हे छोटे जेरी, आप जस्य हो जांके केरी. ३
लंजा देली जंबुवंती, कृष्णपरणीनारी;
पीयाजी कृष्ण परणीनारी, तेनापर जाऊं गीरधारी. ४

ગોરજનેંન જોરપીલી કીકી, કરૂપે કાન લગાડે;
પીયાજી કરૂપે કાન લગાડે, નારીઓ પતજી હોઠ અડે. ૫
એસી ગજગાકુ ગમ્ય કુંજે, ન્હાનુ કીયા;
પીયાજી ન્હાનુ કીયા, કુ મારા પ્યારેકું લીયા. ૬
સોકલડી જે હો ગઈ સાચી, ગજ ગજ ગઈ લગી;
પીયાજી ગજગજ ગાઈ લગી; વલ્લભ નાથનકું ઠગી. ૭

ગરબી. ૧ લી.

પડવાની પડપીત. એ રાગ.

વજાવા થાળી ગિરધાર, હરીકથાં નજોછોરે;
આ મેલી ગોકુળની ઠાર, મથુરાના થાજોછોરે. ૧
કોઈ બીધાડે છોગે ન્હાય, ધાતો કરવારે;
આ કંઈક લાગી ગમ ન્હાય, લાગી ઉરવારે. ૨
કંઈક હાલે છે પક્ષ, ગણું ગાણગાણતીરે;
આપેણ ગંગાને નક્ષ, પૃથવી ગણતીરે. ૩
કંઈક જાણે મન સાથ, મ્હોડે હીસેરે;
આ કંઈક દેખમાણો હાથ, દાંતન પીસેરે. ૪
કોઈ જતાવે સાન, કોઈ મુખ મરડેરે;
આ કંઈક થઈ બેભાન, હોઠ કુરડેરે. ૫
કોઈને આંસુ ન્હાય, ઊંલી દુકેરે;
આ આડી અવળી થાય, નીસાસા મુકેરે. ૬
કોઈ રોતી તાણે સાન, મરનહ પેઠીરે;
આ મળવાને મહારાજ, આગળ બેઠીરે. ૭
શામાકુ ફેરી છત્ર, સંતાણ જેન્નેરે;

આ જોઈ દીન લખી પત્ર, મોકલી દેજેરે. ૮
તેડી થઈશું જેવાર, સંભારી અજરશુંરે;
આ વલ્લભના દાતાર, કે દીન વળશુંરે. ૯

બારમાસી. ૨૭.

કારતક માસે કૃષ્ણ, આંહી આવોરે;
આનંદથું નેણીયે પ્રેમ, કુંતક લાવોરે. ૧
માગશર મોહન ઘેર પધારોરે,
આ બીઠ્ઠલના તન આજ પધારોરે. ૨
પોષે પુરુષોત્તમ, ત્યો રમાડું રે;
આ તમને મારા સમ, આવો રમાડું. ૩
મહા મહિને મોરાર, ઘરમાં પેસોરે;
આ નંદજીના કુમાર, આસન બેસોરે. ૪
ફાગણે ફગુવા ખેલ, ખુશીથી ખેલોરે;
આ કેશરને રંગરેલ, મુમત મેલોરે. ૫
ચૈતરે મન્મ ભુખ, રાજી થઈજેરે;
આ મને પડે ક્યાંઈ સુખ, ગીતાં ગઈજેરે. ૬
વૈશાખે વાવાય, તેંગાં રહીયેરે;
આ રાત ઉગારે ત્યાંય, કથા કહીજેરે. ૭
જેઠે ભુગ જીવન, જીવડો ભાયછેરે;
આ ભુખોને ગગન, વાદળાં થાયછેરે. ૮
અષાડે અંતબેલા નાથ, આવો દમજેરે,
આ ડકું ઝાલો હાથ, વીજળી ચમકેરે. ૯
શ્રાવણે સારો રંગ, શોભા ભુજોરે,

આ ઢાળ્યોછે પલંગ, પ્રભુજી સુઓરે. ૧૦
ત્યાહરખે ત્યાર મેઘ, ઘનઘન ગાજેરે;
આ થાય વિજળીના વેગ, કડકા છાજેરે. ૧૧
આસો અજવાળી રેન, નરનાર મળિયાંરે;
આ વાળ્યાં ચતુરનાં ચેન, દુઃખડાં ટળિયાંરે. ૧૨
બારે માસનાં નામ, જે કોઈ ગાશેરે;
આ કહેછે વલ્લભરામ, સુખીયાં થાશેરે. ૧૩

ગરબી. ૩જી.

આસો માસના દન, રૂડા આવ્યારે;
આ લોકને અકુ ઊમંગ, ઝવેરા વાવ્યારે. ૧
પ્રથમ પડવે મન, કોન ચોરાવેરે;
આ ગરબા ઘેરે ઘેર, લોક કોરાવેરે. ૨
બીજે બેરાં માત્ર, પુરી થાયછેરે,
આ સગાં વાહાલાંને ઘેર, ગાવા જાયછેરે. ૩
ત્રીજે તમામ તન, વાજાં વાગેરે;
આ કરી તેલ ધૂપેલ, જહામો માગેરે. ૪
ચોથે ચતુરા નાર, જંજાને લજતીરે,
આ ગરબા ગાવા કાજ, શણગાર સજતીરે. ૫
પાંચમે પુરી રીત, રૂડી ચાલેરે;
સગાં વાહાલાંને ઘેર, લાણી આલેરે. ૬
છઠે છબીલી નાર, કામણગારીરે;
આ સજે શોળ શણગાર, હતી તાળીરે. ૭
સાતમે સઘળા લોક, પ્રેમે આવેરે;

आ माताजीने काज, सामग्री लावेरे. ८
आठमे हवन, अतिघणां थायछेरे;
आ दरशणे नरनार, उमंगे जायछेरे. ९
नोमे नवा अंग, जोशो सुणोरे;
आ वाघरी लुआलीण, गाजे धुणोरे. १०
दशमे दरी थाय, नेन रस पडेरे;
ए शारा करुथाय, सवारी चडेरे. ११
अगीआरसे उपमाल, जोशो करेरे;
आ ग्रह ज्ञेअन ने आण, राते करेरे. १२
बारशे अकुजाण, रमत रमतांरे;
आ ते दीन आखी रात, सवे भमतांरे. १३
तेरशे तरकटी लोक, टोपीओ घालेरे;
आ लाल पेहरे सुरवाण, लाकडीओ आलेरे. १४
चौदशे चपणा नार, गाय हेत आणीरे;
आ ते दहाडे आखी रात, व्हें थाय ताणीरे. १५
पुन्यमे पुरो चंद, माणे कठारीरे;
आ लेणा केवीरात, लगी आली कारीरे. १६
पंदर तथीनां नाम, जे कोई गाशेरे;
आ कहेछे वल्लभराम, सुखीयां थाशेरे. १७

गरबी १ली.

सांभळरे तुं सुखनी भारी. ए राग.

सुणोरे रामपिया ब्रह्मामाने, धर्म्य करी पांसनेकहेछे;
घांसनीवांसणीथीघेपांसणी, सोना रूहेमां जटके.

મોહની લાગીજી. ૧

કેવી ઘણાડે ખુશી નગારે, ચીતડું ચંચળ ચટકેજી;
ગુણવંતી હોય કામની પણ, છેલતને લેઈ છટકે.

મોહની લાગીજી. ૨

તું પણ થઈને મધુરું ગાઈને, પ્રેમ લગાડી પટકેજી;
નેણ બાણમાં ભાગ ભરિયાં, હાથી પાડે છે ઝટકે.

મોહની લાગીજી. ૩

તું કાંહાં ન જાણો ઘણો રૂપાળો, જોઈને જીવ ફરકેજી;
ઘણી પેઠેરે ગામ ગાંડું કરશું, ભામનિયો પુંઠે ભટકે.

મોહની લાગીજી. ૪

હું પણ જમવા બેસું તું સાંભરે, કોળીયો કાળજે ખટકેજી;
વલ્લભના સ્વામિ કહું શિરનામી, ઘેલી થઈ તારે લટકે.

મોહની લાગીજી. ૫.

ગરબી. ૨જી.

ગોપી ગોવિંદને ઘેર જાવી, કહું નથી ઠાકર ખોડીજી;
ઘેલો ગોપાળ મારા ઘરમાં પેઠો, તક તાણી ગોળી ફોડી.

શિખામણ દેજોજી. ૧

પરસાળમાં છાસ છલછલાવી, દધીમાં ઘડ તે દીધુંજી;
ઘરવાળો મારો ગુમાવી નાખ્યો, જાણ ઘરનું કામ કીધું.

શિખામણ દેજોજી. ૨

મારસાં ફોડ્યાં તાળાં તોડ્યાં, જેવા હામોહર ઝાલ્યાજી;
છાશનું સરોવર ભર્યું તે, માંહી મોહનજી નાહ્યા.

શિખામણ દેજોજી. ૩

રયૈયો મારો મેલ્યો રઝળતો, કોઠીયે કાણી કીધીજો;
પયના પ્યાલા ઘરબાર ઢોળ્યા, જાણે ધારાવાડી દીધી.
શિખામણ દેન્નેજો. ૪
કોડ્યું ઢોળ્યું બહુ જગાડ્યું, લેઈને કુટડી મરિયેજો;
વ્યાસ વલ્લભનો સ્વામિ શામળિયો, તેને તે શું કરિયે.
શિખામણ દેન્નેજો. ૫

ગરબી ૩ જી.

ગોપી ગઈ જસોદા પાસે, ક્રોધ કર્યો બહુ માગેજો;
માધવ તમારો મસ્તઈ કરીને, જતાવો ક્યાં નાગે.
વઢવું પડશેજો. ૧
આજ આંગણીયે ફરતો આવ્યો, કરમાં લેઈ કાલીજો;
મારા છૈયાની ટોપી ઉછાળી, મુસ્તકમાં ધૂળ ઘાલી.
વઢવું પડશેજો. ૨
કાલ્ય પછીથી છોકરું દીઠું, એ બાર ગાળો નાંખ્યુંજો;
તારા ગોવિંદે ગળું ગ્રહીને, પૃથ્વી પછાડી નાંખ્યું.
વઢવું પડશેજો. ૩
મુખમાં નેણમાં રેણું ભરાઈ, તન ગયો મારો ત્રાસીજો;
ઊપરથી પાછું પ્રહાર કરીને, ગયો ગોપાળો નાસી.
વઢવું પડશેજો. ૪
જ્યારે તમોને ઠપકો દઈજે, ત્યારે જતાવો છો ન્હાનાંજો;
ગ્રહસ્થ ગરીબનાં છોકરાં પણ, સઉને સરખાં વ્હાલાં.
વઢવું પડશેજો. ૫
જસોદા તારો છૈયો છાંછયો, કાંઈ એ ના સમાણોજો;

વ્યાસવલ્લભનો સ્વામિ શામળિયો, નથી કોઈનો જાણ્યો
વહાલું પડશે. ૬

સાખી ૧ લી.

મેહેલે પધારો મારા રાજ. એ રાગ.

રૂપાળી રાધા રે, છેલી રે રૂપાળી રાધા;
મારા મન આધારે, છેલી રે રૂપાળી રાધા. ॥ટેક॥
રાધા શું રીસે રહ્યાં, પરહાય મારો પ્રાણ;
ચંદ્ર વદની ચાતુરા, મને વાગ્યાં તારાં નેન બાણ. છે૦ ૧
ભ્રમર ભ્રગુટી શોભતી, કાજળ કીકી કોર;
ચપળા ચંચળ ચાલની, તું તો મારા ચીતડાની ચોર. છે૦ ૨
વાણી રાણી તુજ તણી, લાગે રસિક રસાળ;
ઝમકે ઝમકે હીંડતી, મારે મોહ્યો છું મદનગોપાળ. છે૦ ૩
કુચ કપોળ કરકટી, ઓલીતા સોહાગ;
મન મોહિતી માન્યની, તારો ચોટલો કાળુડો નાગ. છે૦ ૪
લાગું તારે પાવલે, ઘાવલે છું શામ;
સાંભળી રીઝ્યાં રાધિકા, વીનવે છે વલ્લભરામ. છે૦ ૫

સાખી ૨ જી.

મેલો કેડો મારા રાજ, કાન મારો, મેલોને કેડો;
છોડો છેડો મારા રાજ, કાન મારો, મેલોને કેડો. ॥ટેક॥
વાલાને શેરી વાટમાં, શામ શું કરો જાણ;
સમજીને રહો વેગળા, નહિં તો જાશો મુજની ગાળ. કા૦ ૧
કાના કપટ કયમ કરો, મ્હોડું શું પલકાય;

मटुकी मारी फुटशे, मांथा ऊपर महीं ढोळाय. कान० २
अमने लाज गमशे नहीं, दूर रहो नंदकुमार;
अछकला शुं थाओछो, मारो तुटे मोतीडानो हार. का० ३
हुं कहीश तारी मातने, रोईश रस्ता मांय;
आघा रहो अळवेसरा, मारी टीलडी ऊजडी जाय. का० ४
छोरा दधी ढुणी लशे, लींबडी नवरंग चीर;
हुं तमारी बेनडी, वाला तमे छो मारा वीर. कान० ५
एवुं वायक सांभळी, हरीये मेल्यो हाथ;
गोकुळ गोविंद संचरया, जेतां व्यास वल्लभनो नाथ.
का० ६

साखी ३ जी.

केम रीसाया मारा राज, कान तमे केम रीसाया;
ऊतारी माया मारा राज, कान तमे केम रीसाया. ।। टेक ।।
मोहन म्होडुं शुं थयुं, हुं कहुं छुं शांक;
मुज घेर नथी आवता, एवो शो पड्यो मारो वांक. का० १
हुं तो रहीती टेकमां, लाग्युं वेण व्रत;
मोहनी नाखी मुजने, पाछां तरछोडी मेहेल्यां अंत. कान
कपटी काणा माणसो, पेहेलो किधो संग;
आवुं जो हुं जाणती, तो शीद सोंपत मारुं अंग. का० ३
मुजथी मिठुं वद्या, आवता मारे घेर;
अमृत जताबी लेई लीधुं, विश्वासे नमांख्युं झेर. का० ४
एवी विनति सांभळी, हरी जेहा जनना साथ;
दुःख लाग्युं दयाळजी, एवो व्यास वल्लभनो नाथ. का०
५

गरबी. १ली.

राधा सोयछुरे जन माधुं. ए राग.

सुणो शामळीया, वीठ्ठलेगवाळा, छोडीधो महाराजरे;
सुणो शामळीया, वीठ्ठलेगवाळा, छोडीधो महाराजरे. टेक
छोडीने सम मारा आठने, गया मथुरांगामरे;
गोकुळनी कुळनी नथीलाजती, आयाधायछे धामरे. सु. १
नग्रतणुं लोक घेलुं जन्युंने, नपडे कांईचेनरे;
तमो विना सुनुं शोले कुंवुं, नेमकीधी वणनेनरे. सु. २
शणगार विना शामा सोले, पुत्रविनानी मातरे;
जेम जळविना मरेमांछलीयो, चंद्रविनानीरातरे. सु. ३
अंन विनानुं शेहर खाली, देव विना देवळरे;
वल्लभनानाथ तमविनातेवी, पीर्थ पडीलारे सबरे. सु. ४

गरबी. २जी.

देखो गोपीयां क्याहुवो कनैयेकुं, कुबजको पड्योके जालरे;
देखो गोपीयां क्याहुवो कनैयेकुं, कुबजको पड्यो. ॥टेक॥
नांहि खायो नांहीजेठो, नाही कीयो खानपानीरे;
अेकली देखदेखमें तो मरतकुं, रडतयशोदारानीरे. दे. १
ना जने देगी ना आने देगी, नहिं ठंडा ल्यानेकुंरे;
नहीं ठंडा पेननेकुं नहीं ठंडा ओढनेकुं. नहीं ठंडा खानेकुंरे. दे. २
देखदेखके रोवे नंदजी, रोवे जशोदय माईरे;
कुछ कृष्णका बूराहोयगा, सो आपकुं नेकुंनाहींरे. दे. ३
देखदेखके रोवे सब सखियां, रोवेगामके ढोररे;
रोवे ग्रहुलजने ओरजानेक, रोवे जपैया मोररे. दे. ४

કોને નહિં જાયા કોને નહિં પીયા, ભુલ્યા ગોકુળ ગામરે;
અદ્ભુત ચરિત્ર જનાતહેં, બીનવત વલ્લભ શામરે. દે० ૫

ગરબી ૧લી.

કામણ દીસેછે અલબેલા. એ રાગ.

હું તો પ્રભુ લેવાને ગઈતી, જમુના પાણમાંરે;
હું તો પ્રભુ લેવાને ગઈતી, ॥ટેક॥
કાનુડાનો હુંઠલ થયો, જીવ મારો ચોરી ગયો;
મુક્યું કામને નાઠી મોહન લાણમાંરે. હું તો० ૧
શામળીયાનો સ્વર જાણી, ભરવાને હું તો ગઈતી પાણી
જોઉંતી કોયલ ડીઠી કદમની ડાળમાંરે. હું તો० ૨
નદીએ પ્રભુને ત્યારે, ઓરડીયાણી હું પછે ગઈત્યારે;
મૂરકણ થઈને કરવા લાગી, કામમાંરે. હું તો० ૩
જે લાંન થઈને પાછી આવી, જડધું જે હું ભરીલાવી;
ગયણું ભૂલી ગાળ્યું અંગરખા ખાણમાંરે. હું તો० ૪
સ્વામિએ મને જાણી કુડી, ચાણી સંભળાવી ભુંડી;
તો પણ હું ન સમજી એની સાનમાંરે. હું તો० ૫
ઘણીહુંજની ગઈ ઘેલી, ચૂપનનો પ્યાલો મેલી;
દીવેલ લેઈને સીંચ્યું ભુલ વાણમાંરે. હું તો० ૬
ક્હાલો વ્યાસ વલ્લભનો સ્વામિ, એને હું સપને નથ પામી;
તેદીનથી ભરાઈ છું, ક્રોધ જાણમાંરે. હું તો० ૭

ગરબી ૨જી.

મારા વાલા નહિં રહું ઊભી, તારી વાતમાંરે;

मारावाला नहीं रहुं ठोली. ॥टेक॥
वालाजी वात करवा रहीये, मुरखमां जपी लैये;
मोहोटो गोटो पेस मारी नातमांरे. मारा० १
ब्राह्मण कहाडे प्रथवी पछाडे, म्होटा महाजन पेरे त्राडे;
जेवो तमोगुण घाणो मुज तातमांरे. मारा० २
गुजरीनी नात्यो गुणघाणी, जेह पलकमां नाखे टापी;
ने जोलो ते कावे जाहीरनी जातमांरे. मारा० ३
साचीवाणी वदुं हुं तो, श्रीकमल मेली दे तुं तो;
चवैये जंत्यो जाण, लोकना घातमांरे. मारा० ४
मणवाने तमे छो राजी, मारे माथे जीकज काजी;
गांडां गणैये जधी विसातमांरे. मारा० ५
जाधा रोहो वल्लभना स्वामि, मागी लेउं छुं मस्तक नामी;
मन हरीतो मणशुं कोईदिन रातमांरे. मारा० ६

गरबी. ३ जी.

मारा प्रभु पवन शुं राखोछो जहु शीरमांरे,
मारा प्रभु पवन शुं राखो. ॥टेक॥
में नाम ताडुं तो नोतुं लीधुं, शा सारुं माड्रुं कसवुं कीधुं;
पान खाधी पीचकारी मारी चीरमांरे. मारा० १
लाल तुं भुजने लेने नरजी, हुं जजणा छुं हंसनासरजी
माटे केम रहुं तारा जेवा हीरमांरे. मारा० २
त्यामनी पुंठे लटकां मारे, मरजादा नहीं गणपीतारे;
चतुर चीतडुं राजो कांई स्थीरमांरे. मारा० ३
जेमतेम तमे गप होकोछो, रख्ले रामाने रोकोछो;

मुजने रीद्ध घेरीछे जमुनां तीरमांरे. मारा. ४
शाम सांभळशो म्होटुं मेणुं, मुजपर रीद्ध जीडजोरणुं;
कुसल आवी पडशे मारा नीरमांरे. मारा. ५
छोगाळा शुं छेडो साह्यो, आकुळाने जीतायणाथाजो;
गोविंद नकिंडरो डाह्या गंभीरमांरे. मारा. ६
दीन छतां तुं आळेगाळे, दुष्टीने दयतालोकलाजे;
मारे जगजीवनथी तारी भीरमांरे. मारा. ७
नीर्लज थईने धार्युं करवुं, दुनीयां दावीथी नाडरवुं;
अेवो अधर्म आणे तम आहीरमांरे, मारा. ८
कंपेन मारो कुपरो कुडो, दीयरीयो डाह्यो पण लुंडे;
सासु ससरा साथ सहु अधिरमांरे. मारा. ९
मात तात मारां छे माठां, दुष्टीने अमे नैये नाठां;
घणुं अेरल स्युं छे मारा वीरमांरे. मारा. १०
शामळिया कुं छुं रीशानामी जणगारो हो वल्लभना स्वामी;
हेत होय तो भणजे मुज मंदिरमांरे. मारा. ११

गरबी १थी.

मारा शाम नथी सरमाता, मांजण भागतांरे;
मारा शाम नथी सरमाता. ॥टेक॥
घेर घेर तमे लैने नाच्यो, मांजण मारे थेई थेई नाच्यो;
लेहेरा लटका करतां नथी थाकतांरे. मारा. १
सोडनुं शीजव्युं जुग जोलो, परपतनीना घुंघर जोलो;
सरजां छोकरां दुष्टीने छेक छाकतांरे. मारा. २
नजर तारी छे नठारी, विलीप्यारी तुं गीरधारी;

જીભનું અપલક્ષણ ચોરવાનું લાકુતારે. મારા૦ ૩
ગાંડાએવા કરતા કરોછો, વ્રજવનિતાનાં ચિતહરોછો;
વાયદા સાદ્દુ રણછોડ કુબ્જાની લગતારે. મારા૦ ૪
લોકમાં અડ્‌ગ્ઘા ચાલે ઝાઝ, તેમાં તમે થાઓછોરાજ;
સંસારની રીતી કાંઈ નથી રાજતારે. મારા૦ ૫
વલ્લભના સ્વામિકહુંલખી, જે નારી નપેડે સાખી;
તેના રાજુ થૈ શામણિયા લાગતારે. મારા૦ ૬

ગરબી. ૫મી.

મારા મોહન મારે મંદિર, તું આવીરશમાંરે;
મારા મોહન મારે મંદીર. ॥ ટેક ॥
મંદિર આવે જંસી બજાવે, એવું તો અમને નહીં ફાવે;
જાણે સાસુ લરાય આઝી રીસમાંરે. મારા૦ ૧
મારો સસરો સહુથી કપરો, હીયરીયો પીરસ્યોછે નજરો;
ઘરમાં ઘરડાં ઘણ પોથ્યાં લાગીરૂમાંરે. મારા૦ ૨
જે પારખું લેવુંહોયતારે, જે ઘડી ઊભો રહે દ્વારે;
નજરો હોયતો જાગણથી જરીશમાંરે. મારા૦ ૩
નથી પડવા દેતાં છુટી, પીઊડો નાખે મારી કુટી;
માટે મારે મ્હોલે મીટ માંડીરીશમાંરે. મારા૦ ૪
વલ્લભના સ્વામિ શામણિયા, પ્રભુપ્રીતમછોપાતળિયા;
લાય હરીતો મળશું જેચાર દિસમાંરે. મારા૦ ૫

ગરબી. ૬ઠી.

જલ્યા જલજેણા રહે આઘો, નંદની આણછેરે;

अल्या अलबेला रहे आघो.   ॥टेक॥

अलबेला तुं आघो रेहने, मुजने मारगजवादेने;
जा जाणीरी गोपीनी पासे दाणछेरे. अल्या. १
जगथान तुं जूलो जमेछे, टोपलो लेवा टमटमेछे;
पण ते टोपलामां छबीला छाणछेरे. अल्या. २
काली पीली रस्तो रोके, श्रीकृष्ण तमे शुं टोको;
हुरीजन जाणे तो कथनी हाणछेरे. अल्या. ३
वचन सुणी बोल्या वाणी, पुरुषोत्तम पुरुष पुराणी;
राधा प्यारी तुं तो प्रिय प्राणछेरे.

अली भोलीरे अलबेली, हरीनी आणछेरे;
अली भोलीरे अलबेली.   ॥टेक॥   ४
हुं कृष्ण थयो छुं केवो, घणो घेलो गांडा जेवो;
पुरुषना मननी तुंतो जाण जाणछेरे. अली. ५
शानाने कलपावी जशो, सुंदरी क्यां सुखीयां थाशो;
मने लोकलां तारां नेन बाणछेरे. अली. ६
कहुं छुं व्यास वल्लभनो स्वामि, पण तने कहुं मस्तकनामी;
मुज भोजनमां तने आणुं लाण छेरे. अली. ७

गरबी थली.

मोहोरमनी पीटणीनो राग.

जजो जेर जुओ जसोदा जायनुं.   ॥टेक॥

हुं तो पाछी आवी जेर जाणी, दामोदर थई जेडोछे दाणी;
पेली राधानी सुंदडी ताणीरे. जेन. जुओ. १

જેતો મહીનાં માટ પુંચી લેતો, કોઈ નારને ન જવા દેતો;
મહાલે રહ્યો જયો મેંલો રે, બેન. જજો. ૨
થાકું જોઈને નવર નરનાંજે, જેમ આવે તેમ લુંડું લાંજે;
રસ્તે રામાને રોકી રાજે રે, બેન. જજો. ૩
દાણ દમી દમીને લે છે, ને શામની સભામાં રહે છે;
તેને જાણી જોઈ ગયાં છે રે. બેન. જજો. ૪
કેમ જાવડું ખુંધું બની રૈયે, ચાલો નંદજીને પાસે લૈયે;
વ્યાસના નાથની વાત કૈયે રે. બેન. જજો. ૫.

ગરબી. ૨૭.

ગામ ગાંડું કર્યું ગોવિંદ ગોપાળિયે. ॥ટેક॥
ગોવિંદથી ગાંડુ બની જાય છે, મેલી ધંધો ધ્યાન ધરાય છે;
સૌને ચિત્ત વસ્યાનું મન થાય છે રે. બેન. ગામ. ૧
રીઝું કરમની કરણી, સ્વપ્ને લાગ્યું સુતીતી ઘરણી;
જાણે શીતમજીને પરણી રે. બેન. ગામ. ૨
માથું કર્યું મોરારી સાથે, પાનેતર ઓઢીયો મુત્ત માથે;
મીંઢળ મુડે પેહેર્યો હાથે રે, બેન. ગામ. ૩
મને માતા પિતાએ વળાવી, હું તો નંદબાવાને ઘેર આવી;
બીહારીલાલે બોલાવી રે, બેન. ગામ. ૪
શામે સમસ્યામાં આંખ ઘસી, અર્ધની પાનજી ફસી;
મુતસંગ હસ્યો મુખ મરડી રે. બેન. ગામ. ૫
કીહ્ન જન્મ્યો મારે જજુ, લાગ્યું વ્યાસનાથને મીઠું;
સ્હાણું વાયુંને કોઈ ન દીઠું રે. બેન. ગામ. ૬

गरबी.७मी.

आज लाज लीधी पातळीया प्यारे. ।।टेक।।

सौ सखी जमुनाये गईती, नारी स्वभावे नग्न थईती;
त्यां कानो आवी पहोंच्यो कईथीरे. जेन आज. १
सौनुं मन न्हावानुं नीरमां, चोळी शणगार वींट्या चीरमां;
सामग्री मेल्यां जमुनां तीरमां रे. जेन आज. २
त्यां नंदजनो सुत नडीयो, चीर लेई कदमपर चडीयो;
जमे दीठो ने आराडो पडीयो रे. जेन आज. ३
जेणे चोरी करी चीर लीधां, छतां हेजतां आंधणां कीधां;
लागी पगे तोजे ना दीधां रे. जेन आज. ४
आव्यो नग्न जोवाने जनाडी, कदमपर वांसळी वगाडी;
सौने ऊघाडे शरीरे काढी रे. जेन आज. ५
कोई कामा कदम थडे आज, केश ढांकीने ढांकी लाज;
कोई हुंटीयां वाणी जकड लाजरे. जेन आज. ६
सौ रामाने कायर कीधी, नंदना लाले लाज लीधी;
वस्त्र आप्यां काया ढांकी दीधीरे. जेन आज. ७
वस्त्र विना घणां लाज मरिये, कहे श्यामो हरथी डरिये;
वल्लभना वालाने रीझ करिये रे. जेन. आज. ८

गरबी.१ली.

लाला लेरी सोरंगी त्यो. जे राग.

कहुं मोहननुं मुख जोती, जेने काने नवसर मोती;
कहुं मोहननुं मुख जोती. ।।टेक।।
प्यारे फेरी पीळी धोती, मुख कहेवी हुं मण जोती. कहुं. १

જ્યાંત્યાં જેઉંગોપિંગોતી, જેનીકાંતિરવિશીજ્યોતી. હું. ૨
વલ્લભનાસ્વામિવણરોતી, સરખીસૈયરજાંસુંસોતી. હું. ૩

ગરબી ૨ જી.

મઈં છું માધવને મળવા, ઘરનાંજાગે છે કળકળવા,
મઈં છું માધવને મળવા. ॥ ટેક ॥
જાનું કાલ્હડીને નવી ટળવા, સગાંને મેં માંડ્યાં છળવા. મ.
હરજીકુંવરજીને હળવા, મારી માત તાતલાગ્યાંજળવા. મ.
વ્યાસના નાથશું લાગી રળવા, મારીનજરીન્નતમાંઢળવા.

ચાલ-મ. ૩

ગરબી. ૩ જી.

મથુરાંમાં માધવજાયછે, માટે ચિત્તમાં ચિંત્યા થાયછે.
મથુરાંમાં માધવજાયછે. ॥ ટેક ॥
જસોદા વલવલતીરુએ, વારેવારે વાલાસુંમુખજોએ. મ. ૧
કંસાસુરે તેડાંકરાવ્યાંછે, જાંણે અક્રુરજતિ આવ્યાંછે. મ.
માતાસુતનેશિખામણદેછે, વારણાંલૈઈવાજાનેકેછે. મ.
હીરા ગાડાંપાગરાજીલજો, માહુતેજોજોપાગગમન્નાજો. મ. ૪
તમવિનામનેકેમગમશે, કોલાને જાવોતો કચવલમશે. મ.
જેટાજાકસાંશેરાધીને, જેરીશિરાહાથપગજાંધીને. મ. ૬
ત્યાંપોશ્યાનાસમાચારકહાવજો, સાંજેહડામુખામજ્જીજાજો. મ. ૭
ફુલાગોળ જાવીરાજ્યેવા, તુજવિનસાહિંજ્જે સુંદેવા. મ. ૮
કુંવરકદાપી રાત્ત રેહેશો, તો મારોજીવનકરશેરો. મ. ૯
જ્ઞોર રાત્તે પંડ કુંપાઉઆની, જલકરડીને ઝવકાઢ્યાની. મ.
રણછોડકૃષ્નની ના રેહેરો, હીરા મને દુઃજનાદેશો. મ. ૧૧

तुजविनाकामकाजमनेलूखी,रोईरोईनेनेत्रजसो दुखी.मा॰१२
जेनुंजणकरीमकेलुंकापा,तुजविनानहिंजेसुखआपा.मा॰१३
जगपीधीयाणरहीरातरसी,नहींआवेतोतारीमामरसोनु;१४
तमविनामारीकायकंपे,जेमकहीरीतनेवृक्षीपायांपे.मा॰१५
आयवनेकेवासमजुमाराअवसलनास्वामिवल्लभमारू.१६

पद १ लुं.

आवेआवेनंदजीनोलाल.एराग.

मारा मनगमता मोहन, पधारो लाल लटकेरे,
तारुं चंद सरीखुं वदन, जोईने जीव लटकेरे. १
तारां नेण ने वेण रसाळ, पधारो लाल लटकेरे,
धन्य हेवडी लया प्राण, जोईने जीव लटकेरे. २
तुंतो त्रिलोकननो भूप, पधारो लाल लटकेरे,
आयुं कोणे घडयुं हरीरूप. जोईने जीव लटकेरे. ३
क्यांथी शिख्या वंसीनो नाद, पधारो लाल लटकेरे,
तमे कांने कर्यो उन्माद, जोईने जीव लटकेरे. ४
शीखी लाव्या लटको कोनी पास, पधारो लाल लटकेरे,
हुं तो चरणामृतनी दास, जोईने जीव लटकेरे. ५
जरा रथीली लेवाद्यो मुख, पधारो लाल लटकेरे,
मारी लागे लखनी भूख, जोईने जीव लटकेरे. ६
मारा हाम परमाडो संतोष, पधारो लाल लटकेरे,
टळो दुःखदाणहरने दोष, जोईने जीव लटकेरे. ७
हरजी आवो आमारो हाथ, पधारो लाल लटकेरे,
मारो मणो वल्लभनो नाथ. जोईने जीव लटकेरे. ८

પદ ૨ જું.

પ્રભુ પધારો મારે ઘેર, રઘુનાથ રસિયારે;
તમે ત્રીકમ રાખો મેહેર, રૂદેમાં વસીયારે. ૧
મારા શ્યામ કહ્યું સેવાય, રઘુનાથ રસીયારે;
જ્યાં ત્યાં નામ તમારૂં દેવાય. રૂદેમાં વસીયારે. ૨
સૃષ્ટી રચીછે તારે હાથ, રઘુનાથ રસીયારે;
દામોદરછો દીના નાથ, રૂદેમાં વસીયારે. ૩
પંચમા ભૂત તનુ આધાર, રઘુનાથ રસીયારે;
નીચ ઊંચ મધ્યમનો દાતાર, રૂદેમાં વસીયારે. ૪
રવિ શશિ વસાવ્યા વ્યોમ, રઘુનાથ રસીયારે;
તુજ આ ધાર પાતાળ ભોમ, રૂદેમાં વસીયારે. ૫
નીરંજન નીરાકાર જેહ, રઘુનાથ રસીયારે;
તેનો શોધન પામે છેહ, રૂદેમાં વસીયારે. ૬
તારી અકળ લીલા છે શામ, રઘુનાથ રસીયારે;
વીનવે છે વલ્લભ રામ. રૂદેમાં વસીયારે. ૭

ગરબી ૧ લી.

અંબા ભવાની આવીરે. એ રાગ.

સુણો અમારી અરજરે, ઓધા દામોદરજી. ॥ટેક॥
ઊંડા કુવામાં ઊતારી મેલ્યાં, નલેયા તમે લેધા ગરજરે. ઓ. ૧
કુબજાથી રામત માંડી, કરોને મોહન મરજરે. ઓ. ૨
તમે છોડો પણ કું કેમ છુટું, ક્યાં જાશો પિંડ ધરજરે. ઓ. ૩
લાજ જવન યતો નથી દેવી, તમ સાચું જાણ્યું સરજરે. ઓ. ૪
વલ્લભના ઠાકુરથી આજે રાજી, હામે લીધો હરજરે. ઓ. ૫

गरबी. २ जी.

मेलोन मस्तानी आळेरे, नथी शरीरे सान. ॥टेक॥
लोक लाज लागे नहीं तमने, शुं जोजोगाळगाळेरे. मे. १
नथी डरता सानो करतां, ज्यांत्यां डीलारलो जाळेरे. मे. २
नरहा जणीणा रस्ते वणज्या, जेम बनमेन हीराळेरे. मे. ३
लगत बनेर्ईने घात करे छे, जाडीं धुं दीजमां हाळीरे. मे. ४
मनिकुरी कस्वी नारी करवी, ते जाणो छो मुणाल्लाळेरे. मे. ५
नाथ वल्लभना नित्य नडो छो, मरवुं पडे लाळेरे. मे. ६

डोणी. १ ली.

सांवरे पीयकारी डारी. ए राग.

छेलडा कुंतो नहीं रमुं डोणी, छेलडा कुंतो नहीं रमुं. ॥टेक॥
रमतां रातोतातो तुं थायछे, जेम नाणे जतनो डोणी;
जोवुं न करो तो जावो ज रमिये,
नरी छे केसरनी गोपी, जीज वडावी छेडाणी. छेल. १
जे कधार मने घरमां नथी है, जलदी जावुं वीर योपी;
पछी कोकने हाजर जावुं.
देणी नथामां जोणी, तेनी करवी पडे डोणी. छेल. २
मुगट जमूल्य लेणा उतारी, नाखुं रेतमां रगडोणी;
तां जाकुंडी के सुडीनी लरी,
तेपण देणी ढोणी, तेमां तने नांखुं रोणी. छेलडा. ३
वल्लभना नाथ जेकलानजावो, लायो लैनंधोनी डोणी;
पंडे सौने पुरी पडघानी,
डालर कई जाणी जोणी, नथी कायी के लोणी. छे. ४

હોળી.૨ જી.

હરજીવન હોળી નહીં ખેલું, અલબેલા હોળી. ।ટેક
નહીં ખેલું હોળી, નાખે તું રોળી, તોયેન મુમત મેલું;
દુરીજન દુનીયાં કાંઈકાંઈ બોલે,
દેખાય જગમાં ઘેલું, મનનાકરશોજ મેલું. હરજી. ૧
બીજી વાત હોયતો રહું ઘેલી, પણ કહ્યાનું વાયકછે લેલું;
કોઈમાં તમે ઠગવા આવ્યા છો,
મારે બોલવું ઠેલું, આવું નતીજાણેલી ફેલું. હરજી. ૨
વલ્લભના સ્વામિ જગમાં, નામસમારૂં પહેલું;
અમૂલ્ય ચીર છોડો નહીંતો હારે,
ફાડીશ તારૂં શેલું, પછીકાંઈ નહીં રેહેલું. હરજી. ૩

ગરબી.૧ લી.

છેલ છબિલા છોગાળા. એરાગ.

મારા ગુણવંતા ગીરધારીરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો. ટેક
જેહ અવન હરજી અમારીરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો. ૧
જદુકુળ જાણે આવ્યારે, શાંમસલુણા સુંદીરછો;
કંસાસુરનું તેડું લાવ્યારે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો. ૨
દામોદર દયા ધારીરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો;
શ્રીકૃષ્ણજી દેહ દાઝી ન્હરીરે, શાંમસલુણા સુંદીરછો. ૩
જે અસુર પીડ્યો પાપીરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો;
ફેલી તો ત્રિભમા આપીરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો. ૪
જેનાં જગ ગોતમો ચેનરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો;
મારવાને મોકલીજેનવે, શાંમસલુણા સુંદીરછો. ૫

એ મારી થતી આવીરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો;
સ્થાને વિષ ચોળી લાવીરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો. ૬
ભાગ્યા ભગાને સટકાસુરરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો;
મોકલ્યા હણયા જરૂરરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો. ૭
મથુરાં માધવ નવ જાશોરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો;
વલ્લભના નાથ પસ્તાશોરે, શાંમ સલુણા સુંદીરછો. ૮

ગરબી. ૨ જી.

મારા મનગમતા મહારાજરે, દુનીયાં દમેછે ઘણું;
પીટ્યા લોક લેછે લાજરે, દુનીયાં દમેછે ઘણું. ૧
અલબેલા મણીરું આજરે, દુનીયાં દમેછે ઘણું;
નથી સુજતું ઘર કાજરે, દુનીયાં દમેછે ઘણું. ૨
કેમ લાવે લગ જના કરરે, દુનીયાં દમેછે ઘણું;
વ્યાસના નાથ દુષ્ટને દાઝરે, દુનીયાં દમેછે ઘણું. ૩

ગરબી. ૧ લી.

મારા મોહનલાલ. એ રાગની.

કહો ક્યાં ગયાતા, આખી રજનીરણછોડ રમવા રંગમાં;
કહો ક્યાં રહ્યાતા, કોઈ ચતુરાનાપાસ ચોટ્યાછે જંગમાંરે;
કોઈનારીને મંદિર મહાલ્યા, કાનમાં જત્તરપુમડાં ઘાલ્યાં;
પ્રભાતે આંખ્યો ચોળતા ચાલ્યારે, કહો. ૧
આજ હરજી કેવું હરખ્યું છે, મેં મુખ દેખીને પરખ્યું છે;
થયું શરીર લોચા સરખું છેરે, કહો. ૨
કોઈ કામની મળી મદમાતી, કેમ ઊરસાગે ધડકે છાતી;

ઊજાગરે આંખ્યો છે રાતીરે. કહો. ૩
શીર કેરી મુગટમાં ઘાલો છો, શેલું શું ઘસડતું આવો છો;
કેમ પાછળ જોતા ચાલો છોરે. કહો. ૪
ફરી કેમ હીંડો છો લડથડતા, શા શા ઊંડા વિચાર પડતા;
હોઠ હાલે છે શું બડબડતારે, કહો. ૫
દાંત કચેડો છોરે ઘસી ઘસી, વલ્લભના હૃદે રહ્યા પસી;
સુણી શામળિયો પડ્યા હસીરે. કહો. ૬

ગરબી. ૨૭.

મારા પ્રાણજીવન, પરનારીનો પાલવ કદી ના ઝાલીયે;
વિચારી જુઓ મન, શાણા થૈ સમજીને સોંથી પાલીયે. ટેક
પર પત્નિ ઉપર શો દાવો, પોતે પરણીને જ્યો લાવો;
ક્યાં સુધી જેલ કરશો હાવોરે. મારા. ૧
પરનારી આડ ઝેર તણું, તેનું વિખડું વ્યાપે ઘણું;
ઢાળી નાંખે વાર ન થાય ક્ષણુંરે. મારા. ૨
જુગતમાં કિર્ત્તિ જાય ચાલે, ક્લેશ શરીરે ફરી થૈ સાલે;
દાવ આવે તો ગરદન ઘાલેરે. મારા. ૩
પરનારી ઊડતી રેણું, ધુમ્ર જાય કરી ન શીખ કેણું;
દુનીયામાં માંથે થાય મેહણુંરે. મારા. ૪
જે પરનાર શું સ્નેહ કરે, પ્રીતી તુટે પસ્તાઈ મરે;
ઘરબારમાં જીવ જરા ન ઠરેરે. મારા. ૫
શામળિયા શીખ માનો મારી, ઘેલા શું થાઓ છો ગીરધારી;
વ્યાસ વલ્લભની વિનતી સારીરે. મારા. ૬

लावणी १ली.

घरमां गायिं हगातारे एजे राग.

मान्य मानवी मान्य मानवी, भाषे भोळपनी वाणीरे;
लाय करी लज तुं लुंटा, राफडा हाथनो धणीरे. टेक.
मारा आरो जन्म किंकरनो, दाण कपरो मांथेरे;
पुन्य करीने राम नामते, आवे तारी साथेरे;
जमडा जुलम करता जेरी, छुंटे छाणी छणीरे. लाय० १
जणस लावसो कहाडी जेरो, नागो करशे छेकुरे;
चांच कुणीने मुजनी दोरी, ऊपर चस्म जेकुरे;
मुखमां दर्भ शोधी मेलशे, जराकुन कुनी करणीरे. लाय० २
मशाण मध्ये तने मुके, आपी करे राखोडीरे;
तेर दिवसे तारा नामनी, जमण जाणे छोडीरे;
जमनी लडे जडेशा जेरो, वीपत पडशे घणीरे. लाय० ३
सगां कोई साथे नहीं आवे, टको त्यां कोण होरे;
पुत्र परिवार पैसो पुष्कळ, प्रथवी पड्युं रहेशेरे;
मरती वेळा पेशी जरो, तारी तामस दशीरे. लावण
सत्य संग तें तो नाकीधो, जकर आयो जनमारोरे;
माने ऊदर अवतार लईने, ऊब्यो तुं अंगारोरे;
मुकाम जन माता पगोयी, जबरो मेळ्यो जणीरे. लाय० ५
जेम परीने आणरे घछे, आठ पी पंथे पळवुं रे;
ते प्रमाणे तुं पण शिख्यो, आठ पीना एवुं रमवुंरे;
लोक देखाडो टीलुं ताणे, अने समरपणीरे. लाय० ६
जेम कयासो ने जर जली, योमासे कुडायरे;
ते परमाणे जेरी आळुं, करे कुकार्य न्ययरे;

ન સમાય કોઈનું એઠું સારૂં, કરજો ધરની ભોળણી રે. ભા. ૭
પોતાનો જયભલ સરીખો, પરને શિક્ષા દેતો રે;
બુદ્ધી માયા ભાળી ક્રૂર પણ, ઈશ્વર હી સાચ લેસો રે;
દયાળ રૂપી દાણો વાવ્યો, તે ઉગાં બેદાણી રે. ભાવ. ૮
તરવાનો તારો નથી આરો, ભણે છે ભગ દીશા રે;
એહ ફેરે તાં જોઈ લાગે, ઘણી થઈ છે રીસ રે;
ભુંડાં ન કરો કર્મ ન ભુંડાં, ભાજો ભગવત ભણી રે. ભાવ. ૯
રીસે સુણી નિંદા કરશો, તે નર તરશો કેમ રે;
ઘણા કરીને પરસ્તાઈ બેઠા, સહુ પસ્તાશો તેમ રે;
શ્રીજી વલ્લભની માનો સાચી, નમ ભવ ભરશો હણી રે. ભા. ૧

લાવણી. ૨ જી.

સાંભળને તું તો મન મારા, ઘર ચિંતા શું ધાલે રે;
ચતુર્ભુજના ગજાવ્યા, પ્રમાણે કાપા ચાલે રે. ॥ટેક॥
જે સંજોગ માંડ્યા લક્ષ્મિનાથે, તે મિથ્યા નહી થાય રે;
તું ભણે જે કુ કરૂં છું, ભાજી કેમ કરાય રે;
એવી આશા તું નરાજતો, ધાર્યું કરી ભાસ રે. ચતુર્ભુજ. ૧
તું ભણે કે ધંન ધાંન સૌ, પેદા કરેલું મારૂં રે;
ભર્યે પાપ રે પુન્ય કરે, તે ટળું સમજવું તારૂં રે;
નહિ તો પુત્રનું રણ ભરે છે, જે જ્યાં ખોણ આલે રે. ચતુર્ભુજ. ૨
ના આધું ને ના અવસાધ્યું, ન દીધું દાન હાથે રે;
લોગ લારાતે લૂસો પડીયો, શું આવ્યું તુજ સાથે રે;
તારે રણે નથી મણ તું, સૌ જળ જેલો આલે રે. ચતુર્ભુ. ૩
થાય જાક્ષ્મિ ભય લક્ષ્મિ, ફરનઠાંકે તે મ રે;

ચીત ચોટ્ય ચતુર્ભુજમાં, છેક જ કાઢ્યો કેમ રે,
પૈસાના મદમાં ચડેને, પાડ પેઠે ફાલે રે. ચતુર્ભુજ૦ ૪
જ્યાં કાયા ન જાણી તારી, જતાં ન થાય વાર રે,
જે તારૂં જોર ચાલતું હોય તો, જવા દે ન લગાર રે;
હાથ પગને નેંન નાશીકા, હરીનાં હલાવ્યાં હાલે રે. ચ૦ ૫
દેહ મળવાની માટી લેગી, હાલત પારો લૂડી રે;
કાયામાં જોતી જગજીવન, તે જાણે કર ઉડી રે,
વલ્લભ કહે ચેત જીવડા, મરતાં ન પહેરીશું મહાજને રે. ચ૦ ૬

લાવણી ૩૭.

ઈશ્વર મુજને બાહાર કાહાડ્ય, જાન જનમાનો તને રે;
મણ ભુતરમાં હતો ત્યારે, માગ્યું હરી કને રે. ॥ ટેક.॥
નવ માસ ભારાઈયો ઉદરમાં, હરિયે કહાડ્યો બાહાર રે,
હું હાં તું ત્યાં કરવા લાગ્યો, ના રહી સુધ્ય લગાર રે;
રોઈ રોઈ માતાને વળગ્યો, ધવરાવો મા મને રે. મણ૦ ૧
એમ કરતાં મ્હોટો થયો, રંજન્યો ચિત્ની ભારી રે;
હરખી ઉદ્યમ શીખવા લાગ્યો, પ્રેમે પરણ્યો નારી રે;
જોબનમાં જર વ્હાલું લાગ્યું, ગુમાર નેવો જને રે. મણ૦ ૨
કુડ કપટમાં કરતો નાણું, પ્રાશ્ચિતમાં નહિ પુન્ય રે;
શું માધવ મને મારી નાખશે, શીનું કરૂં પુન્ય રે;
એવું જોઈને જગદાધારે, તને દીધો કને રે. મણ૦ ૩
દેહ પડતી રેહેવા દઈને, જમ જમ લેઈ ચાલ્યા રે;
પુંઠેથી તને જ્ઞાન ન આવ્યું, જે ઝાનાથે ઝાલ્યા રે;
ફરી પાસું નેયા નમ્મ, આપ્યા જગજીવને રે. મણ૦ ૪

बीजे जन्मे कागो कहायो, छेक वंठी जायरे;
गधेडाने कडणां पडे, पण सिधु न थायरे;
पछी नाख्यो नर्ककुंडमां, रीसव्यासनना नाथनेरे. मण॰ ५

लावणी ४ थी.

मोहनक सर्वे मनुष्यने, पलमां लेछे मापीरे;
अधर्मीनुं पारखुं लेवा, दीध सीध्य सहु आपीरे. ॥टेक॥
अलागीने द्रव्य मणेतो, करे पापनी वाडरे;
कसैने घेर कुवाण राखे, धर्मिने घेर धाडरे;
पाप तणो डुंगर वधारे, पुन्यपंथ दे कापीरे. अधर्मी॰ १
पुन्यविनाने पैसो आपे, करवा कुडां कामरे;
मोह मायामां आखो नाखे, तरवानो हरामरे;
ते मारे दुःख दे नहीं तेने, करे प्रौढ पापीरे. अधर्मी॰ २
ग्रहस्थ थायतो घणोक कूटे, गुणकाने नचाडेरे;
कुपात्रोनी सेवा करे, तरंगाणा रमाडेरे;
काम क्रोधने रंगलोगमां, हेतं रहे जक व्यापीरे. अ॰ ३
गुणीज्ञानना कोरडा मारे, पण तेने ना वागेरे;
शेठ शिखामण आपे सुधी, गर्धवने न लागेरे;
पलळे नहीं पाषाण सरीखो, छापपटोळे छापीरे. अ॰ ४
धारु तेरलीरीक्षा होपण, तेने तरणा तोलेरे;
अंते ऊंधुं काम करेने, ह्याले सुधुं बोलेरे;
वल्लभ कहे लुंड सरीखो, सुधरे नहिं कदापीरे. अधर्मीनु॰ ५

લાવણી ૫મી.

વીચારી તે વાત ભુંડા, સંસાર સુખ કહેવાનું રે;
કાંધે તે સાથે આવે, બાકી પડ્યું રહેવાનું રે. ॥ટેક॥
દાન ધ્યાન રાખ દિનતા, સત્યસંગ કર મોટોરે;
પ્રેમ ધરીને પુન્ય કરે, તેમાં ન આવે ટોટોરે;
પરમેશ્વર કહે પુન્ય કરે તો, ફેલું કુંજોઇવાનું રે. કાંધે. ૧
મીથુન માયા ફાંસી લાગી, અધર્મે બુધ ઊડ્યોરે;
ભગવતને ભજ્યો નહીં, સંસાર સિંધુમાં બુડ્યોરે;
ધીમણી લોડી રમતી સાથે, શું સાર જોહેવાનું રે. કાંધે. ૨
નાનપણમાં નર લેગું કીધું, બંધાવ્યાં ઘરબારરે;
અંતે એકલો જવાનો, તારું નથી તલભારરે;
કહેશું કલ્યાણ ગ્રહસ્થ કરતાં, કરે ગરીબ નેવાનું રે. કાંધે. ૩
પરમારથ કર પ્રભુ પ્રીત્યે, એ તારા કરમનું રે;
કહે ધારે કુટુંબ અપરાધે, બાધાની શરમનું રે;
પણ જોણ બ્યાનું ઊધરણ રે, તે માગી લેવાનું રે. કાંધે. ૪
સ્વારથનું સર્વે સગું, પરમારથ કોણ કરે રે;
જગતામાંથી મુઠી ભૂકે, તે ત્રિલોકે તરેરે.
વસ્લભ કહે રૂણ બીજી નહીં, જમણી સેવાનું રે. કાંધે. ૫

ગરબી ૧લી.

ધાણ્યાતુરીનો રાગ.

સુણો શામ કાંમ હાંમ રાજીને કરો લ્ને;
આવ્યો મંદિરમાં માધવ રંગડોલ્ને. સુણો. ॥ટેક॥
અંધારી રૂતુ નીછે રંગની લ્ને;

मारे जाशो रांधुं तम संगनी रे. सुणो. १
चारघडीकाये चंद्र ऊदे थशे रे,
पछी आवतां लहेर थई जशे रे. सुणो. २
वेणा सा चवे तेने सहु राचता रे;
गई तक ब्राह्मण नथी वांचता रे. सुणो. ३
आवो शांमळा साचवी लेईशुं रे;
कोई पुछशे तो उत्तर देईशुं रे. सुणो. ४
मुजपासे सहु स्त्रीनां चरित्र छे रे;
केटलानी मारा कंथना मित्र छे रे. सुणो. ५
कोई नथी नवडुं तमने आववा रे;
कहीशा आव्याता पीउनो पक्ष आववा रे. सुणो. ६
आनंदनी अहीं सुजीया चपाले रे;
काणुं वातां चतुर पाल्या नले रे. सुणो. ७
कोई नहिं देजे छानाछेल होडले रे;
मारो काणो कामणो अंग ओढले रे. सुणो. ८
कुणे कामजेथी कोण परमाणशे रे;
सहु लोक अजाणा नही जाणशे रे. सुणो. ९
कहुं मानो जो सुजना साथ छो रे;
घणा चिपी साण वल्लभना नाथ छो रे. सुणो. १०

गरबी. २७.

आवो रहे भलु पुंठे पडीशमां रे.
नंद सुत होयतो अडीशमां रे. आवो. टेक॥
हुं तो संगनरडुं कही आपनो रे;

मने बोलावे तो तुंने बापनो ले. आघो० १
बीजु बावरी जोने बोलवुं गमे ले;
जे होय लुंडी ते पुंठे भमे ले. आघो० २
शाने रोकी राखी छे भरा धूपमां ले;
नहिं अंजाई जउं तारा रूपमां ले. आघो० ३
मारे बाप नथी खाली तारी वातनो ले;
अडकीश तो कहीश जे मातनो ले. आघो० ४
कह्युं माने नहिं तो राड सळगे ले;
वत्सलना व्हाला शुं वळशे ले. आघो० ५

गरबी. ३७.

सुण शामा कहीलो कुं अडुं ले;
नथी नंदपुत्र मारे पुंठे पडुं ले. सुण० ।टेक॥
तारा समनुं शुं मुजशीर पाप छे ले;
नंद वसुदेव जे मारे बाप छे ले. सुण० १
तारो टेक छेक नाखुं मोह रुपमां ले;
दील चोरी दारा दाबी देडीं रुपमां ले. सुण० २
माखण खाई आपी वनीता वात छे ले;
मारे देवकी जसोदा जे मात छे ले. सुण० ३
जेनुं मोंकुं दीधुं तेनुं छे माह्यरे ले,
हवे बोल शुं बोलवुं छे तांह्यरे ले. सुण० ४
खोटा अलबेली नहीं कइं जणगी ले;
वत्सलनो व्हालो रह्यो वणगी ले. सुण० ५

ગરબી.૧લી.

પીતળું ચોર્યું તે કોને કહીયેરે. એ રાગ.

રડતી મેહેલી તે કેમ કરીયેરે, સૈયર શામ સલુણે;
કો નહીં બેલી તે કેમ કરીયેરે, સૈયર. ॥ટેક॥
ગોકુળ ગામ માંહેલાં જન્યાંરે,
કોને દેખીને જમો ઠરીયેરે. સૈયર. ૧
શામનું મુખ સ્વપને નથી દેખતાંરે;
જે ત્યાગ થઈને ફોગટ ફરીયેરે. સૈયર. ૨
જેના સારૂં આપઘાત કરૂંરે;
દેહ છાંડતાં તો નહીં ડરીયેરે. સૈયર. ૩
દગો દેતાં જેને દયા નવ ઊપનીરે;
ધંધો છોડીને ધ્યાન ધરીયેરે. સૈયર. ૪
છળ કરી ગયો છેલ છોગાળોરે;
ઘસીને ગળાં કાપ્યાં છરીયેરે. સૈયર. ૫
દુઃખનો દાહાડો કેમ કરીને કહાડીયેરે;
જળ ઝંપાપાત કરૂં દરીયેરે. સૈયર. ૬
રોતાં રોતાં આખી રજની જાય છેરે;
ક્યાં સુધી આંખે આંસુ ભરીયેરે. સૈયર. ૭
વીજોગ વલ્લભના વાહાલાનો પડીયોરે;
વીખડાં પીને કમોતે મરીયેરે. સૈયર. ૮

ગરબી ૨ જી.

માયા લાગી તે કેમ છોડુંરે, સાજણ રાધા રૂપાળી;
ભ્રાંતી ભાગી તે કેમ છોડુંરે, સાજણ. ॥ટેક॥

રાધા રૂપાળી કામણગારીરે,
અણઓડો વસે ચંદ મ્હોડુંરે. સાંભળ. ૧
તું તો રીસાળી દીલ દયા ન આણીરે,
તેથી શું જીવનું દુઃખ થોડુંરે, સાંભળ. ૨
ગોકુળડીનું તને સાલ હોયતોરે,
સોતારણીશું માયા તોડુંરે. સાંભળ. ૩
ફેતો નારી તારી આગણ નાખુંરે,
ફેરું કાંછલડી ચીર ઓઢુંરે. સાંભળ. ૪
હાલી તને હું રહ્યો વળગતોરે,
જેમ ચમકને વળગે લોઢુંરે. સાંભળ. ૫
વલ્લભનો વાલો હું નંદલાલોરે,
પણ તુજ આગળ કર જોડુંરે. સાંભળ. ૬

ગરબી ૭.

છેલ છોગાળાને કોઈ લાવોરે, રીસઈ ગયો રંગીલો,
લાલ લટકાળાને કોઈ લાવોરે, રીસઈ. ॥ ટેક ॥
શું મેણું દીધું શું કડવું કીધુંરે,
શું છીનવ્યું તે પુછી આવોરે. રીસઈ. ૧
મોહન મને એકવાર મળેરે,
એવો સંદેસો કોઈ કહાવોરે. રીસઈ. ૨
હું દુઃખીયણની દયા લાવીનેરે,
નંદ ઘર સુધી ફેરો જાવોરે. રીસઈ. ૩
મોરારીને મારો મોહ લગાડોરે,
મીઠું બોલીને કોઈ મનાવોરે. રીસઈ. ૪

नटूर मुख जुवनो नारी थारीरे,
मारे शामने समजावोरे. रीसई. ५
संग करंतां मने समजणो जाग्योरे,
फेसो मेंजो तो जाण्यो हावोरे. रीसई. ६
वल्लभनो व्हालो समजे नहींतो रे,
देवडीपर शानो दावोरे, रीसई. ७

गरबी १ली.

लाडकडी वडीकुमाऽ. जेराग.

आव्यो आव्यो नंदजीनो लाडकोरे,
सोगरडे हुं रमाडुं प्रेमेथी पुजा करूरे,
दुध साकर जबु वाडकोरे,
भोजन भावतां जमाडुं, हैये मोतीहार धरूंरे. १
दाणभात दोडजी घृत घणांरे,
कंसार दीठो ने सेवो, लाडुंआं भात भातनांरे,
पापड वडा गौने मगा भयणांरे,
घ्राज आरोणीने मेवो, शाक जाती जातनांरे. २
वेडमी मलाई भासुदीयोरे,
दीजांडने दुधपाक, वडीवडां घारीयोरे,
कयोणी पोणी लुदीयोरे,
जरकी पेंडा आडो भांक, पीचा जणकारीयोरे. ३
जलेबी घेबर गलपापडीरे,
जडदीया पाक मसुर गुंदरपाक पुरीयोरे,
जरकी सुरमुं मेल्युं थापडीरे,

જળકણ ઈલાયચી ભરપુર, કણદર જાદમુખીયોરે; ૪
લાડુ મુરબ્બો મીઠા મહીંરે,
માંજણ લ્યો નંદલાલ, પાન બીડાં મુખધરોરે;
લવીંગ સોપારી ચુર્યાં સહીરે,
તમો વલ્લભના વાલા, પ્રીતેથી પાવન કરોરે. ૫

ગરબી ૨ જી.

આઘા રહો અળબેલડારે,
નારીશું ન કરો આળ, ડાહ્યા દામોદર થૈયેરે;
ગોરી દેખી થાઓછો ઘેલડારે,
પણ કોઈ મુકી દે ગાળ, તો તો વીલે મુખ રૈયેરે. ૧
છોગાળા છેલે ન રાચીયેરે,
હસે જગતમાં લોક, લજ્યા જયઆપનીરે;
ધીરે ધીરે કોડી નાચીયેરે,
નહીં તો ઊપજશે શોક, ફજેતી થાય આપનીરે. ૨
સુણીને શામ વાણી વદેરે,
નથી હમારો વાંક, નારીયો પુંઠે પડેરે;
તારુણી તું ઘરને રહેરે,
કું વ્યાસનો નાથ રાંક, પ્યારીયો મુજને નડેરે. ૩

લાવણી ૧ લી.

નાગરનંદરે મીલજો. એ રાગ.

જ્ઞાનમાં ગલ્યુરે, ગુમાની ગરબી ઘેલા;
ગરબી ઘેલા મુંઢ ફેલા, જ્ઞાનમાં. ।।ટેક।।

शुं दुःख छे गोविंद गुण गातां, ज्ञानथी कहेतां हरिजन थातां
नर न जणे मारग जतां, आव्यो अवसर रे, गुमानी. १
हरीविना शुं जीव्युं पशु आणुं, फरी नहीं आवे मनुष देह राणुं
रामरूपी नाण ने नाणुं, ते तुं रख्यरे गुमानी. २
संसारमां सत्य हरि सेवा, सौ मळशे मीठा मेवा;
मोह माया मुमत छे रेहेवा, लगन मां लख्यरे गुमानी. ३
परकुथली नाख्य तुं काढी, छोड रयादी दे छांडी;
ध्यान मीठी दृष्टी मांडी, हाते न जख्यरे गुमानी. ४
नर लोजनमां शुं माहाले, पछी पुंठ जथी तने साले;
व्यासनी शीखाये न चाले, तो तुं रख्यरे गुमानी. ५

लावणी. २७

अवश्यकर मनरे, मोहन मिलेगा तुने,
मीले तुने अवसर सब सुने. अवश्यकर ॥टेक॥
मोहन मीले दुख जावे, सीध सीध सब घर आवे;
कुटुम्ब कबिला सुख पावे; बोल हरी जनरे. मोहन. १
तज लुगाइयनका गाना, कुड कपटमें कछु नांहीं लेना;
माधवसुं मन मीलाना, छे तन धनरे, मोहन. २
सब संसार जाणो जुठी, देहसें आत्मा अलेउठी;
तब रेहेगी आसी मुठी, लकुल तुं जनरे. मोहन. ३
दुनीयामें दीनतासें करना, कछु मनुष्य निंदा नहीं करना;
बुध लोभ मत करते डरना, देना अंतरे. मोहन. ४
लायसें लगले नंदलाला, उत्तम देहमें तुने डाला;
समरले वत्सलका ख्याला, करदरशनरे. मोहन. ५

લાવણી ૩જી.

જગદીશ જપરે, જે મરણ ભમે છે માથે;
મરણ માથે જમ સાથે, જગદીશ જપરે ॥ટેક॥
શું સંસારની મત્ય સુધી, મરણવેળા વૈરીધૂળ,
ફરી લે પ્રભુ નામની ફૂંકી, આવશે ઝપરે ને મરણ. ૧
રોજ રમતો જમતો રહે છે, એકેરમાંજીલને કુંજે છે;
કાળ આપ સંસાર ખુંદલે છે, તે પૂરવનું તપરે ને મરણ. ૨
ગાંડા જીવ શું ગોથાં ખાય છે, ઝાલિમાને શું ઝપડાય છે;
તારા ભજનના દહાડા જાય છે, ચપોચપરે ને મરણ. ૩
ઘેલા જીવ શું થાય ઘરબારી, અંતે મિલકત નથી તારી;
છૈયાં છોકરાં ને નારી, જાંણે ઝપરે ને મરણ. ૪
કેમ કરે કૃષ્ણની ચોરી, જગ્ય જગ્ય શું ઊંઘે અઘોરી;
આવ્યા તારા આયુષ્યની દોરી, તુટશે ટપરે ને મરણ. ૫
ભુંડા કાયાનું કોટડું કાચું, જમ આલી લાગશે ડાચું;
વલ્લભનું વેણ છે સાચું, ન જાણીશ ગપરે ને મરણ. ૬

લાવણી ૪થી.

સંતોષ ધરરે, ધારેલું ધણીનું થાશે;
ધણીનું થાશે, દુખ જશે સંતોષ. ॥ટેક॥
શા સારૂ ઝપતિયાં મારે, શું લાવું લાવું એમ ધારે;
મળશે હરી આપશે ત્યારે, લખિત કરશે ધારેલું. ૧
પ્રભુ આપે ન ખાતું મોહોડી, નહિંતો દેશો દેશ ને દોડી;
પણ નહિં મળે એક કોડી, ટીચ્યે મરરે ધારેલું. ૨
નવખંડ ધરા ભ્રમતે, વેપાર ખેતી કર જાતે,

તે ધંધો દીવસને રાતે, થાય ત્યાં ફરે રે. ધારેલું. ૩
વલ્લભની ટેવ કહેવાની, કરે જારી આરામ લેવાની;
પણ એ રે અરકુત રે કહેવાની, હીનથી ડરરે. ધારેલું. ૪

ગરબી ૧ લી.

આરસારસીની છાયાનો રાગ.

નંદકે ઘર મત જાજોરે, ગુજરવાં;
કનૈયાકું સાંહી બોલાજોરે, ગુજરવાં. ૧
નીર્લજ છોકે ક્યોં ફરોરે, ગુજરવાં;
લાજ મરજાદસેં ડરોરે, ગુજરવાં. ૨
સકુરવામેં એસા નહીં ફાવેરે, ગુજરવાં;
કુમારી છબીલા સબ જાયેરે ગુજરવાં. ૩
સીરપે કાલા ટીલી આયગી, ગુજરવાં;
વ્યારસકા દ્હાડાસેં લાજ જાયગી. ગુજરવાં. ૪

ગરબી ૨ જી.

સુનકે ગુજરવા, બોલીરે, નનંદીયા;
દીલકી ગાંઠી ખૂબ ખોલીરે, નનંદીયા. ૧
એસા જબ્બત ના કીજેરે, નનંદીયા;
જુઠા આલ સીરપેં ના દીજેરે, નનંદીયા. ૨
કહોતો પીયેરીયે જાઉંરે, નનંદીયા;
કબુ તુમ ઘર નહીં આઉંરે, નનંદીયા. ૩
કનૈયાકું જાનત હો કેસારે, નનંદીયા;
કુમારેતો હરી પિરજેસારે, નનંદીયાં. ૪

व्यास वल्लभको वालोरे, ननंदीयां;
बीसरु सांछन मत डालोरे, ननंदीयां. ५

ठुमरी १ ली.

ध्याहुन आये राम वनकुपुर. ए राग.

वनुनीने वीहंर अवतार लेईने, वकूर जोयो वनमारोरे;
अज्या वकूर जोयो वनमारोरे, वनुनीने वीहर अवतार. टेक
ना भरव्यायुं ना यथरायुं, ना जेवायो वसहाथेरे;
ठालो आव्यो ने ठालो गयो, लेयुं त्रीलोचन नाथेरे. व०१
आधुं पीधुं अलाजकीधुं, मानंनी मायामां मोयोरे;
पुत्र परिवार पैसो सांभ्यो, तुं नेवो ठगनाल्लेयोरे. व०२
तत्व तारण त्रिभुवन सौनो, अल्लजेलो अंतरज्जमीरि
सर्व छोडीने समरो छबिलो, व्यासवल्लभनो स्वामिरे. व०३

ठुमरी २ जी.

परमेश्वर पत राखो भाई, वीपत वेलाना व्हालारे;
हरी विपत वेलाना व्हालारे, परमेश्वर पत० टेक.
पत राख्युं तमे मिरांबाईनुं, कुब्जानुं चंदनलीधुंरे;
सत्यानी तमे अहल्या जनायी, सेवकने सुखदीधुंरे. प०१
ओरनमध्या जेठां रायरीनां, सुंदीरश्याम सरीररे;
लर सत्तामां भूपती सतीनां, प्रेमे पुरयां चीररे. प०२
मघर मुखथी गज मुकाव्यो, ठीगारयां मंजरीजालरे;
व्यासवल्लभनी विनति आपी, मानी लेजो दयाळरे. प०३

ठुमरी. ३ जी.

अवतार धरीने रळीले जवडा, राम नामनुं नाणुंरे;
लाई राम नामनुं नाणुंरे, अवतार धरीने. ॥टेक॥
पहेलो पुरुष कियो रणियो, लल्यो नारायण नामरे;
बीजे पुरुषकियो रणियो, करे परमारथ कामरे. अव० १
त्रीजे पुरुषकियो रणियो, हाथे वावरी जाणेरे;
चोथो पुरुष कियो रणियो, शत्रु संगां परमाणेरे. अव० २
पांचमो पुरुष कियो रणियो, पर निंद्या न करेरे;
छठो पुरुष कियो रणियो, परदुःखे दुःख धरेरे. अव० ३
सातमो पुरुष कियो रणियो, सौने नमतो चालेरे;
आठमो पुरुष कियो रणियो, पुन्यमां आड न घालेरे. अ० ४
नवमो पुरुष कियो रणियो, पैर घरामां पुन्य परोरे;
दशमो पुरुष कियो रणियो, वेण वचन नो जरोरे. अ० ५
अगीयारमो आत्मानां कुल्यो, वैकुंठ तेनो ठामरे;
अरुपनें जय मोक्ष जेपाम्यो, कहे छे वल्लभरामरे. अ० ६

ठुमरी. ४ थी.

निंद्यावाणो नर आजे जयो, पाप जगतनुं धोवारे;
अघुं पाप जगतनुं धोवारे, निंद्यावाणो नर. ॥टेक॥
आपणी निंद्या कोई करे तो, आत्मणी राजी थईयेरे;
पूर्वना पापनो मेल चड्यो होय, ते जवण धोवईयेरे. निं० १
निंद्या करे तेम राजी थैये, डरीये नहीं लगाररे;
जाणी बुझीने प्राश्चित काढे, ऊतारे लवधाररे. निं० २
प्रपंच पापने छण कर्यो होय, ते नरके जाप साथेरे;

પ્રભુના ઘરનો ગુન્હો કર્યો હોય, તે નીંદાણાને માથે રે. નીં૦ ૩
જન્મથી કુથલી કરતાં શીખ્યો, તે કદીએ ના ભૂલે રે;
ધોબી ધોયાનું મૂલ માગે છે, નિંદાણો ધૂએ કે મૂલે રે. નીં૦ ૪
જેમ કો બિરક્ત નિંદા કરાવા, ચાલ્યા ગુણકા સાથે રે;
પ્રાશ્ચિત ભોગ્યા મધુપાન કેરો, શીશો ગ્રહ્યો તો હાથે રે. નીં૦ ૫
પુન્ય કરંતાં કુથલી કરે કોઈ, તેમ હત્યા દૂર થાય રે;
દલપત કહે નિંદા થયેથી, રગતકોડ સહુ જાય રે. નીં૦ ૬

ગરબી ૧લી.

જમુના જળ ભરવા મારે. એ રાગ.

મારા રંગીલા રણછોડ, હું શું ચુકી રે;
શી આવી આપણ જોડ, રતી મુકી રે. ૧
નથી કહ્યું નીચ વચન, હું શું ચુકી રે;
રીસાયા દેવકી તન, રતી મુકી રે. ૨
મારો ગુન્હો જતાવો નાથ હું શું ચુકી રે;
રાજી નહીં તમારી સાથ, રતી મુકી રે. ૩
મારાં કીયા જનમનાં કૃત્ય, હું શું ચુકી રે;
હવે ઊતારી ક્યાંથું પ્રત, રતી મુકી રે. ૪
જેમ હરણી હરણી ટોળેથી ટાળી, હું શું ચુકી રે;
પેટમાં પેસીને મારી પાણી, રતી મુકી રે. ૫
દગો દીધો જગદાધાર, હું શું ચુકી રે;
મને કાહાડી વરણ બાહાર, રતી મુકી રે. ૬
પ્રભુ ધરી તમારી રાંક, હું શું ચુકી રે;
શો ભાળ્યો અમારો વાંક, રતી મુકી રે. ૭

केवो दिधो तो विसवास, हुं शुं कुडीरे;
हवे करी महेनी निसवास, रूती मुकीरे. ८
हरी लेउं छुं भेगी हाथ, हुं शुं कुडीरे;
मणो मणो वल्लभना नाथ, रूती मुकीरे. ९

गरबी.२७.

सैयर पुछी ले वात, हुं शुं हमीरे;
पुरी जागी मारी रात, मारे न गमीरे. १
शाथी रीसाया नंदलाल, हुं शुं हमीरे;
म्हारी शी खोटी लई ख्याल, मारे न गमीरे. २
में दीधी ती नाथने बाथ, हुं शुं हमीरे;
ते खुंच्या हरी मारा हाथ, मारे न गमीरे. ३
हेतमां हास्य कीधुं अगार, हुं शुं हमीरे;
म्हारी वाणी छुरीनी धार, मारे न गमीरे. ४
छुटा रह्याता मारा केश, हुं शुं हमीरे;
तेथी रूप न देखायुं जेश, मारे न गमीरे. ५
नेत्रे सार्युं तुं अंजन, हुं शुं हमीरे;
तेथी मुख भरज्युं शामण, मारे न गमीरे. ६
मारी वाणी शुं नेन कटार, हुं शुं हमीरे;
में शो मार्यो अधनो मार, मारे न गमीरे. ७
में शो चमकाव्यो प्राण, हुं शुं हमीरे;
में मार्यां तां नेननां बाण, मारे न गमीरे. ८
केम छोड्यो अमारो साथ, हुं शुं हमीरे;
नथी जोनता व्यासना नाथ, मारे न गमीरे. ९

गरबो १लो.

राग जोजनो.

कामणीयाना संगमांरे लोल, रमी कुं रंगमांरे लोल १
फुली फली कुंजमांरे लोल, हवे पडी सुजमांरे लोल. २
वालो मारा मनमांरे लोल, देखुं छुं स्वपनमांरे लोल. ३
छोगाळाना छंदमांरे लोल, रखुं छुं आनंदमांरे लोल. ४
माधवनी महेरमांरे लोल, घणी छुं लेहेरमांरे लोल. ५
मनधन श्याममांरे लोल, गोकुळगाममांरे लोल. ६
रीझ दामोदरमांरे लोल, न रहुं घडी घरमांरे लोल. ७
न रही लोक लाजमांरे लोल, मन माहाराजमांरे लोल. ८
प्रीत नथी छापमांरे लोल, वल्लभना नाथमांरे लोल. ९

गरबो २जो.

लागो लगनमांरे लोल, जेसी हरी तनमांरे लोल. १
न लज्जो नाटारंगमांरे लोल, लज्जो सतसंगमांरे लोल. २
सुख साधनमांरे लोल, लगो त्रिभोवनमांरे लोल. ३
लागो सुख मनमांरे लोल, देख दरशनमांरे लोल. ४
पेसायो पुत्रमांरे लोल, सुख घर सुत्रमांरे लोल. ५
पुं दीठुं नारीमांरे लोल, लपट्यो वीती यारीमांरे लोल. ६
रहीये संसार महींरे लोल, मन राजीये नहींरे लोल. ७
त्यागी थईये नहींरे लोल, लजे यहरयी रहीरे लोल. ८
जे रीती रीझयेरे लोल, हरीनाम लीजयेरे लोल. ९
शीखा सौना श्यामनीरे लोल, छे वल्लभ स्वामनीरे लोल. १०

गरबो १लो.

क्यां गयो पेलो मोरली वाळो. ए राग.

सुणो शामळीया, प्रभु पातळीया, हो वहाला ने न वदीये रे. टेक.
वहाला हुं छीयेण दासी तमारी, ते तरछोडी न दईये रे. सु० १
पुंठेथी प्रीत तोडवी होय तो, प्यारा पेहेलेथी कहीये रे. सु० २
वनीताना वांक डगले डगले, समजुं ने रगम लईये रे. सु० ३
तारूणी तरछोडे सहुने, मारे न नुधरा थईये रे. सु० ४
सखे प्रेमदा पुंठळ केहे छे, रजणाक्यां लंहने छेईये रे. सु० ५
प्रेमदा साथे संग लेईये, तो हुंज सुज सौ सहीये रे. सु० ६
वल्लभना व्हाला वनमाळी, पमने आंध्या रहीये रे. सु० ७

गरबो २जो.

सांभळ सजनी शामळीयानी, मोहनी मुज पर आवी रे. टे०
प्रथम प्रभुशुं टेक राखतीती, होती जोवतीजोवावी रे. सां० १
हवे जेना पर मनडुं मान्युं, रह्योछे लगवान लावी रे. सां० २
शाण भणे शो लहु कीधो, गरविंदे गांडी बनावी रे. सां० ३
सपनामां शामळ सुज आवे, जगुंतो जय रडावी रे. सां० ४
संगकरया शाम रंगने, मे अंतरनी वात शहावी रे. सां० ५
पेहेला पुछता ने जाडु लेती, हवे रहीरीरा न मावी रे. सां० ६
पाये पडता तो नती जोवती, ऊली रेहेती जला जतावी रे. सां० ७
हाल अणुं क्यां छपवण मणरी, तन नांख्युं छे तपावी रे. सां० ८
वल्लभनो व्हालो वनमाळी, क्यांजोले मुज हसावी रे. सां०

गरबी १ ली.

राग केरबानो.

तमने वारूं छुं वालमजी, वारूं छुं वालमजी;
आवा रे अलबेला नाथ, तमने ॥टेक॥
अलगा रही आण करोछो, जो आण करोछो;
कोई कहे सासरीयामां वात, तमने. १
मारूं नणंद स्वामी सांभळशे, स्वामी सांभळशे;
बोली ने बाळे दिन रात. तमने. २
मारां पीयरीयां पुंठे पडीयां, पुंठे पडीयां,
लांबी लांबी पाडे लात, तमने. ३
रस्तामां रोकी क्यम राखो, रोकी क्यम राखो;
जाय छे सौ सैयरोनो साथ, तमने. ४
वाला वल्लभना रंगु घणगो, वल्लभना रंगु घणगो;
मोहन मेलो मारो हाथ. तमने. ५

गरबी २ जी.

अमने नरोको गीरधारी, नरोको गीरधारी;
रंगु घेला थया गोपाळ, अमने. ॥टेक॥
मारो मीलन महनो लारे लो, छे महनो लारे लो;
कुंकेयारी कयरथी गाण. अमने. १
म्हारा कुंथनो करप छे लारे, करप छे लारे;
राजे छे सासरीयां संभाळ, अमने. २
दुस्मन वधारी करे वातो, वधारी करे वातो;
कोई देखीने पडे शण, अमने. ३

वाला वल्लभना विठ्ठलजी, वल्लभना विठ्ठलजी;
ध्या राजोने ध्याण. अमने. ४

गरबी १ली.

गोसांईजी गोकुळमांपधारिया. ए छायानो राग.

मथुराथी केला आवजो, मोरारीरे;
कांई संग समाच्यार कावजो, मोरारीरे. १
तमारे त्यां आनंद हशे, मोरारीरे;
अमारा दन केई पेरे जशे. मोरारीरे. २
अंन ऊदक लावशे नहीं, मोरारीरे;
घडीये जुगमे घर मही. मोरारीरे. ३
केला आवो तो ऊदर लउं, मोरारीरे;
कुण दव्याने दीवो करूं, मोरारीरे. ४
गोवर्धनने पूजया लगी, मोरारीरे;
मुख लेयापछी ग्रथ जाणीं, मोरारीरे. ५
कुरु नहीं घालुं शाम शाकमां, मोरारीरे;
कांटो नफेरूं मुख नाकमां, मोरारीरे. ६
ऊर मोतीहार नहीं धरूं, मोरारीरे;
सेजलडी सयन नहीं करूं, मोरारीरे. ७
सखी संग रंगे नहीं रमुं, मोरारीरे;
स्वाद रहीत भोजन जमुं, मोरारीरे. ८
नीर न लऊं जण धारमां, मोरारीरे;
मही नही मेळवुं मारमां, मोरारीरे. ९
तम विना कुं सुनी करूं, मोरारीरे;

વિઠ્ઠલ આવે વલોણું કરૂં, મોરારીરે. ૧૦
તેવા કરીશ પગપાવડી, મોરારીરે;
નહીંતો હોઉં તમવણ ગાવડી, મોરારીરે. ૧૧
કુબરીને કુબજાન્યા સાથજી, મોરારીરે;
આવજ્યો વલ્લભના નાથજી. મોરારીરે. ૧૨

ગરબી ૨ જી.

પધારો પ્રભુવર પ્રેમથી, મુજ મ્હોલેરે;
નંદલાલ રહોછું નેમથી, મુજ મ્હોલેરે. ૧
દીધા જતી રૂષ્ણાઈ કરી, મુજ મ્હોલેરે;
પય પ્યાલા મેલ્યા ભરી, મુજ મ્હોલેરે. ૨
પાંન બીડાંને સોપારીયો, મુજ મ્હોલેરે;
લવીંગ જાવ ત્રણ આરીયો, મુજ મ્હોલેરે. ૩
આવોને મારા નાવલીયા, મુજ મ્હોલેરે;
સેજે પોઢો ઢોળું પાયલીયા, મુજ મ્હોલેરે. ૪
ચરણ સેવીને પાવન થાઉં, મુજ મ્હોલેરે;
વહાલા ગોવિંદના ગુણ ગાઉં, મુજ મ્હોલેરે. ૫
માટે તેડું છું એ હાથજી, મુજ મ્હોલેરે;
પધારો વલ્લભના નાથજી, મુજ મ્હોલેરે. ૬

ગરબી ૩ જી.

નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો. એ રાગ.

નાથ કરી નાગર્યોને ભ્રમાણી;
એ છે કાયાની કલ્યાણી, નાથ કરી. ॥ટેક॥

कळीयुगमां देवता लोक सर्वे, एक रीत गुण जाणी;
चोसठ देवी अंबुजी एवी, थई छे दुनीयामां दाणी. आव. १
दासो उगारे दुष्टने मारे, जुवे पापीनुं पाणी;
जे जन जाते नीर्गुणे भजणो, तेने तरत ले ताणी. आव. २
जगती जोत उद्योत जगम्बिका, प्राणी मात्र प्रमाणी;
सेवक उपर सहाय राखोमा, दास तमारां जाणी. आव. ३
लडतो मारण दुष्ट संहारण, छो मात रंगीली राणी;
दास उपर दया अकुराओ, आस वल्लभनी जाणो. आव. ४

गरबी. २ जु.

भक्तजन आवे जग्ने जंबानी;
जेथी कुशाण रहे ज्यानी. भक्तजन. ॥टेक॥
चंड मुंडने चोळी नाख्या, करी महिषासुरनी हानी;
त्रीशूळ धारी दुष्टने मारी, कीधा सरवने ध्यानी. भक्त० १
सेवकने शीर दुःख पडे तो, जननी न रहे छानी;
नामे म्होटी प्राक्रमे म्होटी, रुपे देखीती न्हानी. भक्त० २
जेने जुगत जंजा मांथे, तेने शोधेना शानी;
ब्रह्मा विष्णु शंकर सरजा, रह्या मातने मानी. भक्त० ३
दुरमति तजे भगवति भजे, तेनी थउती थयानी;
वल्लभ सुरजराम छे तारो, कर सहाय सेवक नयानी. भक्त० ४

गरबी. ३ जी.

शामळीया वाला रोहीयेगजावे. ए राग.

जाग्या रहो जनजेला फरज्यो रे, गोविंद तमे छो गरज्यो रे

મેં તો જાણી તમારી મરજી, છોગાળા છેલના છેડશો રે. ૧
તમારે શા તાણીના રોરા રે, ઘેરઘેર થાવ્યા છો ગોરા રે;
તમે ન્હાનાને અમે મ્હોટાં, છોગાળા છેલના છેડશો રે. ૨
સઉને ભોળવો છો છેલા રે, તમે ઊજળાને અમો મેલાં રે;
તમે ડાહ્યાને અમો ઘેલાં, છોગાળા છેલના છેડશો રે. ૩
શીદ આલ્યો અમારે હસ્ત રે, મોહન થયા છો મસ્ત રે;
અમે ગરીબ ને તમે ગ્રહસ્ત, છોગાળા છેલના છેડશો રે. ૪
તમે રૂપાળા રણછોડ રે, મારી તમારી નથી જોડ રે;
ન્હાના મ્હોટી પૂરી ઓડ રે, છોગાળા છેલના છેડશો રે. ૫
ગુણવંત ગરૂડગામી રે, પ્રીત કરતાં નથી મને ખામી રે;
કાળા છોરે વલ્લભના સ્વામિ, છોગાળા છેલના છેડશો રે. ૬

ગરબી. ૨૭.

આવ્યા અલબેલા રૂં હસ્તો રે, રંગીલ કયમ રોક્યો રસ્તો રે;
આપ્ય મુક્યો મારગ રૂહે રસ્તા, મોરારી મને ન બોલાવતો રે. ૧
આવ્યા વિઠ્ઠલ વાંસળીવાળા રે, મુને સંગ શાંના કરે ચાળા રે;
કંઠ આંધો કાનુડા કાળા, મોરારી મને ન બોલાવતો રે. ૨
હું તો નહિં ભોળવ્યા ઊંવનમાળી રે, તમે શાં મને કુલટા પાળી રે;
સંગ કરૂંને થઉં ભગી કાળી, મોરારી મને ન બોલાવતો રે. ૩
મારે તારે શરમ છે શાની રે, સોધી લે બીજ્યો મનમાની રે;
તું તો મ્હોટો ને હું તો ન્હાની, મોરારી મને ન બોલાવતો રે. ૪
અમે નાંનાં તે સંગ ન કરીયે રે, પુરૂષ દેખીને ડરીયે રે;
રંગે રમતાં શરમાઈ મરીયે, મોરારી મને ન બોલાવતો રે. ૫
હું ન જાણું કેમ થાય સંગ રે, કયો રમાતો હરી રંગ રે;

मारे केम सोंपुं मारुं अंग, मोरारी मने न जोवाय तो रे ६
तमे वात करी पत खोयुं रे, शुं कानां ऊपर मन मोयुं रे;
सासरुं सपने नथी जोयुं, मोरारी मने न जोवाय तो रे ७
नया घो आवी पडशो कोई रे, शुं सामुं रह्या छो जोई रे;
जडशो तो हुं पडीश रोई रे, मोरारी मने न जोवाय तो रे ८
मारी मात जाणे कुंधीकु रे, छबीला कां थाय छे छीकुं रे;
मने लागे तमारी बीकु रे, मोरारी मने न जोवाय तो रे ९
कान शुं छे करशुं पाजो आवा रे, जणगा रेहुं जे नंदलाला रे;
मेहेली घो वल्लभना व्हाला, मोरारी मने न जोवाय तो रे १०

गरबी. ३ जी.

सुणी शामजी यो जे बोले रे, तारुणी नहीं को तुज तोले रे;
मेल्य मुमत आली शुं डोले, छबीली छेडीने केम छोडशुं रे १
भीकनो संग लागे खोटो रे, हुं छुं तुज सरखो छोटो रे;
तारा करतां नथी कोई म्होटो, छबीली छेडीने केम छोडशुं रे २
रसरंगीलीजे आयानो रे, तने मुकीने नहीं जवानो रे;
नथी बाधते तुजने आवानो, छबीली छेडीने केम छोडशुं रे ३
जाणी जोईशुं थाय छे छोटी रे, आली वात करे छे खोटी रे;
दिभीती जाणी पण म्होटी, छबीली छेडीने केम छोडशुं रे ४
लुंडी लूले छे आशाणे रे, ग्रहस्थाश्रमी शास्त्र तुं जाणे रे;
ताहारुं जोलयुं म्होरां प्रमाणे, छबीली छेडीने केम छोडशुं रे ५
पाडी ऊमरे कापजु जणे रे, त्यारे हीन नारी न वजे रे;
मारा सरखो नर नहीं मणे रे, छबीली छेडीने केम छोडशुं रे ६
मुजसु जनेणे नहीं लीधुं रे, तेणे पूर्वे प्रायश्चित कीधुं रे;

अरे अमृत अलामी दीधुं, छबीली छेडीने केम छोडयुं रे ७
तारा मनने शो डर सुझ्यो रे, लुंडी कहु न पीअ जव्यो तुम्ये रे
त्यार केली प्यारी रंगभूते. छबीली छेडीने केम छोडयुं रे ८
सुणी अकळायुं अबळानुं मनरे, आंसु ढाळ्यां आपलो पनरे
थयो ओरीयाणो सुगराण वनरे, छबीली छेडीने केम छोडयुं रे ९
अबळा रतीगई नारीरे, माधव श्यामसुज विहारीरे,
वालो वल्लभनो वैकुंठवासी, छबीली छेडीने केम छोडयुं रे १०

गरबी ४थी.

राधीकाने कृष्ण पयुं अणगुं रे, ललीताने कहे ठीली अणगुं रे,
मने वालानुं वणगणं वणग्युं, सैयरो रांमने तेडावजोरे. १
घनशाम थी लागी धुन्य रे, सजीने कहीने थई सुन्य रे,
लीधुं राधाये ओल्यानुं मून्य, सैयरो शांमने तेडावजोरे. २
पछी सौ सखी समजी रे कहे छे रे, अन्योअन्य विचारीले छे रे,
सरवे राधानी माने कहे छे, कानाने अजो तमे तेडवा रे. ३
बारा राधीका सामु लाणो रे, जेनो अमृतनो छे पाळो रे,
लबनो घानो सत लहुवाळो, कानाने अजो तमे तेडवा रे. ४
जे तो कानो नंदकीशोरो रे, नरोहानो छबिलो छोरो रे,
जेनी पासे कराबो हारो, कानाने अजो तमे तेडवा रे. ५
घाणी दुःखाय राधा लोणी रे, जेने दुःखे नाखी छे रोणी रे,
वो विंदा आपे कांई शेणी, कानाने अजो तमे तेडवा रे. ६
सुणी राधानी वनुनी जय रे, प्रेमे लागी प्रभुने पाय रे,
माधव पाजो सुखघर मांय, राधाने कृष्ण मळावा रे. ७
दामोदर गया दोर काढडी रे, जोडे आवी राधानी माजी रे,

नर्थआली नरवरे नाठी, राधाने कृष्ण मराड्यारे. ८
हरी राधानी माने कहेछेरे, रामराम राधीका मरेछेरे;
जेनो जुवकाम ज्वर जेछे, परणावीने करोपारकीरे. ९
हुंतो जाण्योछुं राधाना धमनेरे, राधानीमाकहे पाळजमनेरे;
जो जुवे तोपरणावुं तमने, बोलोजुं वचन अमे पाळशुंरे. १०
सुणीशामे नाठीमुकीदीठीरे, यज्ञलुनने बीजानापेठीरे;
हरजालीने करीजेठी, बोलेछुं वचन अमे पाळनारे. ११
रोगदोग राधानो गयोरे, व्याशनो काळी जेशीरह्योरे;
परकन्यानो विवाह थयो, प्रभुजी प्रेमेथी परण्यारे. १२

गरबी. १ली.

नंदना नानडीया. एराग.

मुजने जड़शोमां, वीठल तमने वारु;
पुठपडशोमां, सुणशो जारुं जारुं. ॥टेक॥
गाणदेउं तो कृष्ण लागे तमने, मारे मन विमासुं. मुजने. १
वणजे लाख्या रुंधजगोछो, छकरुंला जो नठारु. मुजने. २
लोकदेखेने लांछन भेले, थाय वगोएंदुं जमारुं. मुजने. ३
सासरीयांवात सांभळी धीके, तमां रहुं शुं नाम तमारुं. मुजने. ४
भेणुं मारुं नेनशोधाजाके, पुंठे छे अमारु साजु. मुजने. ५
पर पुरुषनो संग न करीये, जमे नहिं नारु जारु. मुजने. ६
संगमां रंगमणे केमतरे, नारहे छुट्याआरु. मुजने. ७
नगीने कुरानु पठ जेसे, मानीमने डांगे सारु. मुजने. ८
वत्सलना वाल्हा करजीवन, तम संग लड़सां हारु. मुजने. ९

गरबी. २ जी.

भजनमां भज्या विना, नथी तुं तरवानो;
दुरमति तज्या विना, मुगतमां मरवानो. ॥टेक॥
मोह मायामां मूरख भूल्यो, ते जन क्यां ठरवानो. भजन०१
जीवतां सुकृत थयुं नहीं त्यारे, मुआ पछी शुं करवानो. भ०२
भोजनमां सरं कर भेगुं पण, त्यां शो अरथ सरवानो. भ०३
दुनीयामां देह दुःख पडे ते, हरीवण कोण हरवानो. भ०४
दाव हरखमां लागी रीत तारे, जां ते जांसुल रवानो. भ०५
नथी डरतो दामोदरथी, जम जोईने डरवानो. भज०६
अमूल्य अवसर आय छे तारो, वीठल वर वरवानो. भ०७
आ अवतारे हरि जोणजे तो, फरी नहिं जन्म धरवानो. भ०८
वल्लभ कहे जीव समजीश नहीं तो, लक्ष चोराशी फरवानो. भ०९

गरबी. ३ जी.

भक्ति कर्या विना, सारुं ते सौ खोयुं;
हरि ध्यान धर्या विना, पाषाण चित्त परोयुं. ॥टेक॥
पाण पीतळ ने लाकड घडाव्यां, तेमां जीवत जोयुं. भक्ती०१
दयाळना दासनुं धाम नहीं छे, सारुं साहु मंदिर जोयुं. भ०२
ब्रह्म शिव कर विरंची न सेव्या, हरिजन नाम वगोयुं. भ०३
अग्निमां जेटलुं बळतुं होम्युं, सत्यजळमां मळ धोयुं. भक्ति०४
वल्लभ कहे धाम धुम देखे त्यां, सरवेनुं मन मोयुं. भ०५

गरबी. ४ थी.

प्रेमे पधारो लाल, अम संग रुडी रमवा;

વ્હાલા પધારો લાલ, અમ સંગ કુંજની રમવા. ॥ટેક॥
કુંજની રમવા અમૃત જમવા, પ્રેહે લાગ્યો છે દમવા. પ્રેમે. ૧
શામળા સેવા કરૂં તમારી, આશા પુરો અમારી. પ્રેમે. ૨
સખીયો કહે છે સંગ સુખ મીઠું, તેમેં દુઃખ નથી દીઠું. પ્રેમે. ૩
સાસરીયામાં મન રહે નમતું, ગોકુળ વિના નથી ગમતું. પ્રે. ૪
સેજ સુતાં નીંદ્રા ના આવે, અંન ઉદક ના ભાવે, પ્રેમે. ૫
જોબનનું જોર મુજને દમતું, સમાવે મન નથી સમતું. પ્રે. ૬
જરનિંદાથી ઝબકી જાગું, મોહન મળવા માગું. પ્રેમે. ૭
ન દેખું ને રાંકડી રોઉં, ખુણે ખુણે જોણી જોઉં. પ્રેમે. ૮
રાત દિન લીન થૈ લેલાણી, માટે લેઉ સુખ માણી. પ્રેમે. ૯
જેમ સુણીને અંતરજામી, રીઝ્યો વલ્લભનો સ્વામી. પ્રે. ૧૦

ગરબી. ૧લી.

પીઉરોન જને મોરી પીર. એ રાગ.

રામણીયે કીધી સાંન સાંન, સનનનનન. રામણીયે. ॥ટેક॥
કાનુડાની વંસી સુણી, જની ગઈ જે લાન. લાન,
લનનનનન. રામણિયે કીધી સાંન. ૧
પાસે આવી પ્રેમ જગાવી, વાલે આપ્યું બીડી પાંન પાંન,
પનનનનન. રામણિયે કીધી સાંન. ૨
ઘુઘરૂ અમ્લયે નેન ભતાવે, ઊડાવે ભૂજ ભૂજ તાન તાન;
તનનનનન. રામણિયે કીધી સાન. ૩
તાળ અંઘ વાલે મુજને સાલે, પાડે માન પરમાન માંન;
મનનનનન. રામણિયે કીધી સાંન. ૪
વ્યાસ વલ્લભનો નાથ બિહારી, જે મારો જીવ અંન અંન

ननननननन. रामसखीये मेधी सान.   ५

सायणी.३ली.

तमुं येयेमुज गुलाणी. ए राग.

सांभळजो श्रोताजन सरवे, लावे लज्जा करीने;
आ मुनषा देह न आवे फरी फरीने, आ मुनषा देह.   १
लख चोराशीमां सौ फरशो, समजो साचुं लावीने;
पशु जन्मे मरशो भार ताणीने, पशु जन्मे.   २
श्वान अवतार लईने अवतरशो, दुःख पामशो हसीने;
गणीया थशो तो येन मेले छोडीने, गणीया थशो.   ३
पंजमां प्राण हरो त्यां सुधी, ऊलटो उडशो त्राडीने;
मुआ पछी, लेशो चामडुं काढीने, मुआ पछी.   ४
पक्षी थाय तो करताकरो, मनमां लय लावीने;
पारधी हाथे गडे लासे जाणीने, पारधी हाथे.   ५
पक्षीमां उत्तम अवतरशो, भींतो जोवशो म्हालीने;
तो कोई पकडे, राखे पांजरे घालीने, तो कोई पकडे.   ६
ऊंट थाओ तो सहेतल तापने, मेघ नहि चोधारीने,
लोभी घरमां पेसो गजमारीने, लोभी घरमां.   ७
आजी शीक्षा नथी दीधी, मानो साचुं करीने;
वल्लभ कहे छे, देह न आवे फरीने. वल्लभ कहे छे.   ८

गरबी.४थी.

वल्लभ विठ्ठलजी श्रीजी. ए राग.

मदन मोहन मोरारी.   तारी हुं तो.

अेटली अरज छे मारी. डुब्यो छुं हुं तो. १
सघळे विश्वंभर व्याप्यो, तारीले तुं तो;
माता ऊदर जन्म आप्यो. डुब्यो छुं हुं तो. २
रह्यो नव मास माती कुखे, तारीले तुं तो;
मळ मुतरमां म्हा दुःखे. डुब्यो छुं हुं तो. ३
पछी संसार वायु लायो; तारीले तुं तो;
माताये धोयो ने सोयो; डुब्यो छुं हुं तो. ४
पंच वरसे शीख्यो रमतां; तारीले तुं तो;
दस शीख्यो साद जमतां. डुब्यो छुं हुं तो. ५
पंदर वर्षे जोबन व्याप्युं; तारीले तुं तो;
कुडां कर्ममां मन आप्युं. डुब्यो छुं हुं तो. ६
कुपाणी पै पैने करीजो, तारीले तुं तो;
अधर्म अनर्थ करीजो. डुब्यो छुं हुं तो. ७
चीरी क्याय लाग्युं नाणुं; तारीले तुं तो;
लक्ष्मी लेवुं कांई न जाणुं; डुब्यो छुं हुं तो. ८
लाईने लाभनी कम्काजां; तारीले तुं तो,
याद लावुं जम्पां आलां. डुब्यो छुं हुं तो. ९
मात पिताने न सेव्युं; तारीले तुं तो;
जेथी ते अधर्म केवुं. डुब्यो छुं हुं तो. १०
लगनी ब्राह्मण नथी पूज्या, तारीले तुं तो;
पईशा समेटवाना सूज्या. डुब्यो छुं हुं तो. ११
साधुने सीधां नथी दीधां, तारीले तुं तो;
से ते मसकरी कर्मा कीधा. डुब्यो छुं हुं तो. १२
पुन्य दान व्रत ना शीख्यो. तारीले तुं तो.

पेर पापी लखवा लीध्यो. डुब्यो छुं हुं तो. १३
आजो जन्म अवरथा खोयो, तारीले तुं तो;
नथी नारायण सोधी लेयो, डुब्यो छुं हुं तो. १४
सेवा अरथा नथी कीधी, तारीले तुं तो;
शी रीते थशे मारी सीद्धि, डुब्यो छुं हुं तो. १५
मने लागे छे मोहन एवुं, तारीले तुं तो;
केवा सत्यसंगीने सेवुं, डुब्यो छुं हुं तो. १६
रमतां जपतां उमर खोई, तारीले तुं तो;
रह्यो मायामां मोहोई, डुब्यो छुं हुं तो १७
हवे शुं कहुं माया अमगी, तारीले तुं तो;
पत्नीयो पुठण वळगी, डुब्यो छुं हुं तो १८
नथी शामळीया सेवन थातुं, तारीले तुं तो;
जेलजेला हाथ मारो सातुं, डुब्यो छुं हुं तो. १९
तारा नामने रटी जो छुं, तारीले तुं तो;
गांडा घेला गुण गो छुं, डुब्यो छुं हुं तो. २०
प्रेमवाणी मुन पासे छे, तारीले तुं तो;
लोकोगमे तेवुं कहे छे, डुब्यो छुं हुं तो. २१
जेजे मे तारां गीत गायां, तारीले तुं तो;
सघणुं मानसे जनडाह्यां, डुब्यो छुं हुं तो. २२
जयणो अरथ लेईने गारो, तारीले तुं तो;
लईमां वास तेनो थारो, डुब्यो छुं हुं तो. २३
हुं छुं हरी नामे तरस्यो, तारीले तुं तो;
मने पावन क्यारे करशो, डुब्यो छुं हुं तो. २४
ध्यान धरीश एक वगां, तारीले तुं तो;

સહુ છે પૈસાનાં સગાં, ડુબ્યો છું હું તો. ૨૫
જીવું ત્યાં સુધી પુંઠે ફરશે, તારી લે તું તો;
રળતાં સુધી લાઈ લાઈ કરશે, ડુબ્યો છું હું તો. ૨૬
મુજે ફફાડશે પગે હાથે, તારી લે તું તો;
ત્રીકમ નામ તારૂં થાશે, ડુબ્યો છું હું તો. ૨૭
થોડું કહ્યું ત્યો ઘણું માની, તારી લે તું તો;
ભક્તિ કરીશ તારી છાની, ડુબ્યો છું હું તો. ૨૮
દામોદર દરશન દેજે, તારી લે તું તો;
સંભાળ સાબરાની લેજે, ડુબ્યો છું હું તો. ૨૯
બ્રાહ્મણ લરવાડી મેવાડો, તારી લે તું તો;
લરવાનો તાપ ટાળો પાડો, ડુબ્યો છું હું તો. ૩૦
ન સુઝ્યો ભજન કામની, તારી લે તું તો;
વીનતી વલ્લભરામની, ડુબ્યો છું હું તો. ૩૧

ગરબી રત્ન.

વીઠ્ઠલ વિનંતિ સુણો, જો અંતરજામી;
તારા ભજનમાં છું ઊણો, ગરૂડ ગામી. ૧
હું છું કુકીર્તનો ભરેલો, જો અંતરજામી;
પરોપકાર ન કરેલો, ગરૂડ ગામી. ૨
હીંસા પાતાં જેયું હશે, જો અંતરજામી;
દીઠાનું પાપ કેમ જશે, ગરૂડ ગામી. ૩
દુરીજનના હાથ આવ્યા, જો અંતરજામી;
પુન્યમાં પગ આડા ઘાલ્યા, ગરૂડ ગામી. ૪
ગરીબોને દુઃખ દીધાં, જો અંતરજામી;

દેવ દરશન નથી કીધાં, ગરૂડાગામી. ૫
જ્યાં નિંદ્યા થાય ઘણીયો, ઓ અંતરજામી;
ત્યાં બેશી હાયે હા ભણીયો, ગરૂડાગામી. ૬
પર આત્મા મેં દુભાવ્યા, ઓ અંતરજામી;
જીભના શું પાપ સુઝાવ્યા. ગરૂડાગામી. ૭
સમજ્યો ત્યારે શીશ કુટું, ઓ અંતરજામી;
જે પાપથી શી રીતે છુટું, ગરૂડાગામી. ૮
કાયા છોડીને જઈશ જ્યારે, ઓ અંતરજામી;
શી ગતી થાશે ત્યારે, ગરૂડાગામી. ૯
જમડાનો ભય ભારે લાગે, ઓ અંતરજામી;
માર મોઘરીયોના વાગે. ગરૂડાગામી. ૧૦
ઝલાવે ધીકતા અંગારા, ઓ અંતરજામી;
ઊંચકાવે કાષ્ટના ભારા. ગરૂડાગામી. ૧૧
ભુખમ અતિશે આરંભે, ઓ અંતરજામી;
વળગાડશે ઊને સ્થંભે, ગરૂડાગામી. ૧૨
શીક્ષા સાણસમ શોણે, ઓ અંતરજામી;
નર્કના કુંડમાં બોળે, ગરૂડાગામી. ૧૩
તે બીક ટળવાની ક્યારે, ઓ અંતરજામી;
તું વિના પાર કોણ ઉતારે, ગરૂડાગામી. ૧૪
ભૂલ્યો ચુક્યો તે માફ કરજે, ઓ અંતરજામી;
દયાળુ કાંઈ દયા ધરજે, ગરૂડાગામી. ૧૫
અલ્પ જીવ છું હરજી તારો, ઓ અંતરજામી;
અવગુણના ભરીઓ મારો, ગરૂડાગામી. ૧૬
હાર્યો સંસારમાં સર્વથી, ઓ અંતરજામી;

तुज विना धुरडो नथी, गरुडागामी. १७
उपजुं त्यां सुधी मद फरी, जो अंतरजामी,
अंते तुजरूने आववुं पडशे, गरुडागामी. १८
हाल ह्यां काहाडीश जनमारो, जो अंतरजामी;
पछी क्यां छुं तारो जनारो, गरुडागामी. १९
तारा भजनमां जे भणियां, जो अंतरजामी;
जन्म मरण तेनां टळियां, गरुडागामी. २०
विभीषणे सेवा कीधी, जो अंतरजामी;
पोद थोडी तेने दीधी, गरुडागामी. २१
तने भज्यो तेनुं दुःख काप्युं, जो अंतरजामी;
ध्रुवने अविचळ पद आप्युं, गरुडागामी. २२
वीदुर भक्तनी भाजी लीधी, जो अंतरजामी;
जमीने मोक्षगती दीधी, गरुडागामी. २३
सुधंनवा साद करा काढी, जो अंतरजामी;
त्रीकम तें टक्काडी पाडी, .. गरुडागामी. २४
शबरी भीलनां बोर लीधां, जो अंतरजामी;
गांडा घेलाने पावन कीधां, गरुडागामी. २५
कुबज्याने तारी संग रसीया, जो अंतरजामी;
प्रल्हादने स्थंभे वरीया, गरुडागामी. २६
नरसैं मेहेताने तमे भणिया, जो अंतरजामी;
रकु साख राणीने वरिया, गरुडागामी. २७
जेयां भक्तोनां कार्य करता, जो अंतरजामी;
पार न आवे जो भणता, गरुडागामी; २८
सौने ताऱ्या तेथी तारो, जो अंतरजामी;

जन्म मरणथी ऊगारो, गरुडगामी. २९
वत्सल कहे लागुं चरणे, जो अंतरजामी;
हुं छुं तमारे शरणे, गरुडगामी. ३०

धुन्य.

राम कृष्ण किरतार, गोविंद गीरधारी;
मुकुंद मोहन वीठ्ठल, माधव मोरारी; १
राम कृष्ण किरतार, गोविंद गीरधारी;
मुकुंद मोहन विठ्ठल, माधव मोरारी. २
राम कृष्ण किरतार, गोविंद गीरधारी;
मुकुंद मोहन विठ्ठल, माधव मोरारी; ३
राम कृष्ण किरतार, गोविंद गीरधारी;
मुकुंद मोहन विठ्ठल, माधव मोरारी. ४
राम कृष्ण किरतार, गोविंद गीरधारी;
मुकुंद मोहन विठ्ठल, माधव मोरारी. ५

आरती.

रवीये श्री रणछोड, नैं नैं रवीये श्री रणछोड;
कृष्ण कृपाळु कनैया, पुरो मनना कोड.
नैं नैं नैं नैं श्रीरणछोड़.
सोमे सुंदर स्याम, नैं नैं सोमे सुंदर स्याम;
देवकी वरत दामोदर, नारायण नरसींह नाम.
नैं नैं नैं नैं श्रीरणछोड. २
मंगणे मोहन, नैं नैं मंगणे मोहन;

રુખીના છેલ છોગાળા, ભુગદીરી ભુગળવન;
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૩

બુધે બંસીધર, જૈ જૈ બુધે બંસીધર;
મોરલીધર મુકુંદ, નમે નારી નર;
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૪

ગુરુએ ગીરધારી, જૈ જૈ ગુરુએ ગીરધારી;
ગોવિંદજી ગોપાળ, માધવ મોરારી.
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૫

શુક્રે શામળિયા, જૈ જૈ શુક્રે શામળિયા;
પરમેશ્વર પુરૂષોત્તમ, પ્રભુ પાતળિયા.
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૬

શનીએ શેષે નાથ, જૈ જૈ શનીએ શેષે નાથ;
હરજી અંતરજામી, સેવક જન જોડે હાથ.
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૭

આરતીના સાતે વાર, જૈ જૈ આરતીના સાતે વાર;
ગાય શીખે ને સુણે, તે ઊતરે ભવપાર.
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૮

વૈષ્ણવ ગામોગામ, જૈ જૈ વૈષ્ણવ ગામોગામ;
ગાશે તે વૈકુંઠ જશે, વીનવે વલ્લભરામ.
જૈ જૈ જૈ જૈ શ્રીરણછોડ. ૯

સમાપ્ત.

ભાગ ૨ જો.

ગરબી ૧ લી.

વચન આપીને અળગા પેઠા. એ રાગ.

રાધિકા રડીને કહે છે, મારા વાલા; નહિ આવો કેઉં નાથ રે જી;
નેણે નીરધારા વહે છે, મારા વાલા; આવશું તમારી સાથ રે જી. ૧
સ્નેહ કરી છેહ ન દઈએ રે વાલા, કોઈક પાપમાં પડીએ જી;
જીવ લાગ્યો તો એહ લેઈએ રે વાલા, નારને કદીના નડીએ જી. ૨
અમે દારા દીન કેમ કાઢશું રે વાલા, કોનું લેઈ લેઈને મુજરે જી;
આંસુ આણી રાત પાડશું રે વાલા, કેમ જ મારો દુજ રે જી. ૩
નિત્ય મારા કુંજથી દાઝતા રે વાલા, ક્ષણ વયા છો આને રે જી;
દગો દેતાં શું નથી લાજતા રે વાલા, મન શું શ્યું મહારાજ રે જી. ૪
એ એમ સુતાં રીરીતે કાપશો રે વાલા, કોને ઊર માંહ્યું હાથ રે જી;
કોણ ધરી હરશું આવશે રે વાલા, કોણ દેશે જ પલ્લરી આથ રે જી. ૫
કોણ કુચલોગી લોગ લોગવે રે વાલા, કોણ અધરામૃત પાજ રે જી;
કોણ સંભોગી ભોગ ભોગવે રે વાલા, કોણ વળી પાય રાજ રે જી. ૬
કોણ અતી આસન સાયરીને વાલા, રમી રંગરસ કોણ કરે જી;
કોણ અંગ સંગ રંગ વાધશે રે વાલા, કોનો કામ અપર ઝરે જી. ૭
એથી સર્વ સોચનાથી મરશું રે વાલા, કેમ વ્રહ વેદના વેઠાય રે જી;
દૂર પિયે આપઘાત કરશું રે વાલા, ઝુરી ઝુરી જીવડો જાય રે જી. ૮
વિનતી વનીતાની માન જે રે વાલા, આઓ ન જે રાય તાપ રે જી;
મન તાણ વો કોય તો તાણ જે રે વાલા, લેવાના લાલ વર પાપ રે જી. ૯
ઘણું કહેવા રહે પરતું નથી રે વાલા, ઘેર આજે માત મારી વાર રે જી;
ક્યારની મંઝ છું નથી મથી રે વાલા, નથી સમજતા ઘાટ રે જી. ૧૦

ઘજોણું કરીને આવી છું રે વાલા, મારે ઊતાવળી થાઉં રે જી;
વલ્લભના પ્રેમ લાગી છું રે વાલા, આણનાથો તો કુંજ ઉંરે જી. ૧

ગરબી ૨ જી.

ઊભા રહો શ્યામ મારા સમ છે રે વાલા, જાઉં છું મૈં ઘેર રું જાઓ રે જી;
આપ ઘેર રહો કાહાન કેમ છે રે વાલા, અતિ ઊતાવળા માથા ઓરે જી;
રંગીલા જી રજણા પીસ્યાં ભીરો રે વાલા, આવ્યા વિના કાણ મારે બેલી રે જી;
છેક છેલ છાંછવારું થશે રે વાલા, થીક ખુરે મુજને મેલી રે જી; ૨
આંસુ ડાપે ડાવે રું આવે હાંપિમાં રે વાલા, રોપ જ્યો વિઠુલ પર આંક રે જી;
કુંજ રહી સહોદર સાથે માંરે વાલા, આમ અવળું થશે કાંક રે જી. ૩
કોહોલો નંદલાલ લાગું પાય લે રે વાલા, પાધિ ગાલવ નામી રીસ રે જી;
તમ છું દે છાંડી મારે નાવલે રે વાલા, રંગીલા થીરાં કે પર રીસ રે જી. ૪
ચાંક વનીતાનો આવે હિંડતાં રે વાલા, નથી નજણી ન્યાણી વાટ રે જી;
તો હ્યે પણ પ્રીતમ રું પીડતા રે વાલા, મારે ઊપને ઊચાટ રે જી. ૫
કેમ કરું કુંપ જી તો માન રે રે વાલા, પછી ભય મનડાનો બ્રેમ રે જી;
તાવો તલ ગ્રક સાથી આણ ભેરવાં લા, પછી થી પોરયો પ્રેમ રે જી. ૬
દેખીને રે હે યાય કુકુ રૂપ મારા વાલા, એહ વેદના વ્યાપી પાય રે જી;
કુચાક્ષ કુણ કામ કુંપ મારા વાલા, ઝરરર અવર ઝરી જાય રે જી. ૭
રાંકને તો કાં કરસ્યો આપોને રે વાલા, ભુવતી ભેદુ છું બેહદ ઘર રે જી;
કાણ અનું ઉષ્ટ કૃષ્ણ કાપોને રે વાલા, વીનવું વલ્લભના નાથ રે જી. ૮

ગરબી ૩ જી.

પીમળા ન પધારો પીહેરી પેહો પ્યારાં, તમ નુભ્યન હિં મારે પ્રેમ ઘણું;
ગયા પછી ઘડી ગોઠતું નથી જો પ્યારાં, અતિ અંગ ઊપની આપ ઘણું. ૧

पासे रही प्रीतडी लगाडी छे जो प्यारां, पीले गे वधे वडी वेदना जी;
पलके पलके खुंचे मारा प्राणमां जो प्यारां, सांभरे छे वेण तारे लेहना जी. २
घरमां घडी गोठतुं नथी जो प्यारां, नथ्य गोठे क्यारे जंगलरे जी;
कालु जोसी जोसी चीत चोरीयुं जो प्यारां, लगरे न रूपे श्रीजनारे जी. ३
रूपरंग अंगनी आणा घणी जो प्यारां, पण ते सुलावना वे रूदये जी;
ज्यारे तमारुं देख्युं मुखडुं जो प्यारां, त्यारे लाग्युं चंद्र थयो उदये जी. ४
सखे रीतमां सासरे संचरे जो प्यारां, जमके झमके घमके घरमांय रे जी;
तेज्यो समारी फरे दीवडा जो प्यारां, तेवुं देखी दलडुं डुलाय रे जी. ५
अणपान पीउने दे प्रेमथी जो प्यारां, हसी हसि नांखी दे ताणीये जी;
तमे मने तरछोडीने गयां जो प्यारां, प्रेह वन्हीथी आकु आणियो जी. ६
कालजडुं कारमुं कुटाय छे कारमुं जो प्यारां, कोने दरसावुं जोसी उर रे जी;
होणी हरनी री है जे जणे जो प्यारां, चीतडुं ले धाय ल्लरपुरने जी. ७
सर्वे छंद छोड्यो तम संगथी जो प्यारां, हरी हरी देखुं जेक आपने जी;
तोय्ये तमे नई वरस्यां वेगणां जो प्यारां, ते स्वाय नहीं तन तापने जी. ८
चक्रशाण गार देखुं तमलणां जो प्यारां, तेम उठे जलि अंग आग रे जी;
दुनीयां कहे दीवानो थयो जो प्यारां, माटे नथी जो लवानो लाग रे जी. ९
अंतरनी बात कोने कहुं जो प्यारां, दुःख पाथी नल्लक हांसी थाय रे जी;
मनडुं मारी मारीने मरूं जो प्यारां, शुं रह्यां मे हेरीयामांय रे जी. १०
रूपनो रीस जतलेवो धारी जो जो प्यारां, फुरी धरी रह्यो ध्यानरे जी;
जेम जुओ चातक अगम छतनी जो प्यारां, तेम समरूं लूसी लानरे जी. ११
जेम पात्र कु चाह्य मेघने जो प्यारां, तेम पाहीने लेऊं वाटरे जी;
जेम ताके मंजारी मुख उन्ने जो प्यारां, जेम टीटोडीनो पोकार रे जी. १२
नरा जे तमोने नथी विसर्या जो प्यारां, मनचायुं श्रीजनारे लेहने जी;
तोय्ये पण चाल्युं चपतुं नथी जो प्यारां, जे थोन थोतम परमोहीरे जी. १३

केम जेठां अरथार भूलीनेजोप्यारां, केमपड्युं पीयेरीयेअेनरेलो
मुओमाततातभ्रात अगनीनेजोप्यारां, साथयोजमारीअेनरेलो १४
वांझांनेंनरयेन पसावतांजोप्यारां, छगडेमरडतांमुअरेलो;
हसीहसी भेडतां अंगथी जोप्यारां, तेथुंसांभरीआयेसुअरेलो १५
घडीमां माकुम्होडे मागतांजोप्यारां, घडीमांभेडतांभेहथिरेलो
घडीमांरीसाईने बेसतांजोप्यारां, तेथुंभेईमोहीपड्योनाथिरेलो १६
नुघरांअनीभुक्यो नाथलोजोप्यारां, तेनघटे साथवीनाररेलो;
व्यासनास्वामिरेंसहारहो जोप्यारां, अंतेपामरीजोधाररेलो १७

गरबी.१ली.

चाल संटकनी.

म्हेल्यां विसारी, व्हाले मारे म्हेल्यां विसारी. ॥टेक॥
गोकुल मुकी वृंदावनवाध्या, ठगयका गिरधारी. व्हाले. १
विरंचास आपीने व्रतवाढ्यां, कुब्जामां गेतारी. व्हाले. २
लाज्यांरे कुब्जामां अे सुलखुसमां, कोक भणीनारी. व्हाले. ३
नथीरे गमतुं मन मारुं भमतुं, शुं कहुं भीयारी. व्हाले. ४
हरी शुं हलवा कुंभली मणवा, पण नगलयतारी. व्हाले. ५
भेजननुं नरवापर जेवो, वहीगयो वेहेपारी. व्हाले. ६
प्रेम भेडी पुंठथी तोडी, दयाणे दीसदारी. व्हाले. ७
चार भेईने रोई रोईने, हथे कुं गई हारी. व्हाले. ८
माया वधावी सौने रडावी, मोहन गया मारी. व्हाले. ९
वल्लभनो नाथ वचनने छे विलो, कशोमां को यारी. व्हाले. १०

ગરબી ૨ જી.

પ્રીત લીધું ચોરી, ચતુરા જા, પ્રીત લીધું ચોરી. ।।ટેક।।
ભોળી ભોળી મને બંધથી બાંધ્યો, ઘેલો કર્યો ગોરી. ચતુ૦ ૧
ચીરાણ ચાણી તન બેતું તાણી, કાળજું કોરી. ચતુરા૦ ૨
મ્હોટાને મનના મરમ મારીને, છેતરી ગઈ છોરી. ચતુરા૦ ૩
જેક ઊપર જાળી કૈયું ન કરશ્યું, ધંધો ધાર્યો ધોરી. ચતુરા૦ ૪
ઠગો દેવાને દ્રવ્ય લેવાને, માયા મુકે મોરી. ચતુરા૦ ૫
વ્યાસના વ્હાલાવાણ કોઈ વજન્યું, દીલ દાજ્યું દોરી. ચતુ૦ ૬

ગરબી ૩ જી.

કરી ગયો ઘેલી, ગોવીંદવર કરી ગયો ઘેલી. ।।ટેક।।
ઘેલીશી કીધી સુધબુધ લીધી, સાંભળો સાહેલી. ગોવિંદ૦ ૧
બંસી વગાડે ચટકી લગાડે, ભલું ભેવા કહેલી. ગોવિંદ૦ ૨
કાળજ કપાય છે શરીર સુકાય છે, ભાંજે ભાંસુહેલી. ગો૦ ૩
સપનામાં કાલે કરી નંદલાલે, રમીને રંગરેલી. ગો૦ ૪
સુપનું મીઠું નીંદ્રામાં દીઠું, ઝુરી થઈ જેલી. ગોવિંદ૦ ૫
પ્રીત કરી લીધી મ્હેં તો હરીથી, ન સમજી પ્હેલી. ગોવિંદ૦ ૬
મરીયાદા ખોઈ મોહનને મોહી, વાતો જાય કહેલી. ગોવિંદ૦ ૭
વચનનો કાયો ન મળે આવ્યો, નહિં કોઈનો બેલી. ગોવિંદ૦ ૮
વ્યાસનો સ્વામી તેમાં શી ખામી, કુરંગને મેલી. ગોવિંદ૦ ૯

ગરબી ૪ થી.

નજરી જાદુગરી, રાધાનું નજરી જાદુગરી. ।।ટેક।।
હું નંદલાલો, વનીતાનો વ્હાલો, તારાથી ગયો હરી. રાધા૦ ૧

सुंदर कांन्तीथी लूंट्यो ल्यांन्ती, लटु थयो कुंहरी. राधा २
पोपट काणी अगुटी रुपाणी, लाणी लुरडी लसरी. राधा ३
कुंलनडी अलयज दीठी, साकर लरी नरी. राधा ४
मधुकरुं लाणे कोयडो अजाणे, भुरी करनारी भरी. राधा ५
सरयेछ सामाले लूंट्याना लामा, पणतुं प्यारीपरी. रा. ६
लेंघ मनुरची रूपतपरची, लेनामां लयंठरी. राधा ७
दीवस नीसाजे प्यारे दीसाजे, कांकां मारुं करी. राधा ८
छेल छबिली कुंडी रसीली, न टली छेह छरी. राधा ९
प्यारनो स्वामी कुंरहीरा नामी, पीतयो सुरुं करी. राधा १०

गरबी १ली.

डीलीरे अलबेली अली, मारे कहेवुं होय ते कै;
मीथ्या मुमतमां मापुं कुराये, पायलेजननो जे अली. टेक.
रही आणुं रूप रंगने जंगते, सुखी लेसे थें;
नारीतारां नानां नेनना कटार, पीतना घोराए छें. अली. २
अज्जर अुपंती लहे लहुगरी, तन ताणयुं मारुं ते;
आकु अवळुं डीलटुं अजजा, लाणे जोतां ते. अली. ३
जावरी जनी आणातुं नजोले, साणे जा थी सें;
अपसर आवो हुपे नहिं जाये, रंगीली रमवा रे. अली. ४
मान कुछुं मान्य नी मत मेली, जे सीये जेल जे;
मोहन मारा नेपो नहिं मणे, लालनो ल्हायो जें. अ. ५
कामनी काण अुकुरायछे कुयारनुं, मुख लेयुं तारुं मे;
हवे हैयुं हाथ रेतुं नथी लुंडी, व्यापी गयो घणो प्रें. अली. ६
करगरु कामनी कहे ले कई, थरी तारी लगने,

व्हालो वल्लभनो विकुण थयो छुं, छबेलो हाकडीहेजली ७

गरबी २ जी.

मोहन मारग माह्यरो रोक्यो, दामोदर देखीने दुखी थै;
आपणा आवेने जाय तुं मारे, सौ सखी कुं ने. दामोदर १
मातने तातने भ्रातन गरां, गयां वृंदावन वै;
नकामो नवरो नडे छे मुजने, क्यारनी ऊभी रे. दामोदर २
मातनी मोकली मथुरां म्हारे, वेचवा लवुं छे मै;
सासरीनी सगी सात सैजेरो, मने मेलीने गै. दामोदर ३
ते सखी साहेली साथी सौ, साखुने देशे कै;
सासरे सासु ससरो पुछशे, शुं कहीशुं त्यां नै. दामोदर ४
जेठ जेठाणी देरावर आव्यां, केहेशे शुं ऊभी तै;
नणद क्यांनी नठारी छे जीभ, जाग्या लागशे जै. दामोदर ५
परण्यो पीयु पापी पाडो पीट्यो, कुंवरो न जायशो कै;
वल्लभना व्हाला वणजी ऊभा, छेक छेडो शुं से. दामोदर ६

लावणी १ली.

कृष्ण कहे तुं सुनजे गोपी, भगवानजी कायकुं करती;
तेरे जेसी मेने कोय न देखी, भीजन मदमें क्युं करती. १
लांबे केस छटकाती छाती, करती नेनका नीजरा;
तेरे सीरपर मटुकी मही की, दे दाण, ऊनका छेजरा. २
पतला जाहन तेरा चंद्र सरीखा, लगती है हमकुं प्यारी;
करोड कामनी देखी आंखसे, आप सुरत सबसे न्यारी. ३
मथुरा देख मेरा चीत चोरती, ठराठे नेननकी कीकी;

रंग गुलाबी अंगपर जरसें, सब शोभा तुमसें थोडी. ४
झांझर झमके प्यारी पाउंमें, अंगुठेमें अंगुठी;
गोरा भालपर शामबाल हे, नागन जेसी लट छुटी. ५
अधर दबाती कुसुम बजांधी, भ्रमरलगुरी हे जाडी;
गोरे गालपर छुंद छुंदाया, नथनी सुनेंसें टांकी. ६
चोली चपर चामडी चुसती, तंग रखी तेरे तनमें;
लिंबु सरीखे कठण कुचद्दो, भूल जाय मेरे मनमें. ७
दोनुं होठ पर किंगणोक लगिया, नासीकानी रमण सुं जाणी;
दंतमें दोनुं रेखा चलकती, रंगीली रंगकी ले ताली. ८
कहो देखलाके मारा मुजकु, ठठ घाट जोर अंग जडा;
वल्लभका प्यारासें प्रीतकर, ले में तुजकुं पाउं पडा. ९

लावणी. २ जी.

सुनके सुंदरी कहे शामकुं, मत जो जो तुम मीलनमें;
गामकी गोरी घेली बनाती, लकुगरके ख्यालमें. १
लाज जेसी हमकु मत लनो, कायकी मंगते हो ताली;
कहो जग भीलाने मीठा बोलता, होंगी में मुखसें गाली. २
तुम तुमारा कुसेन फीरेगा, लालचगा जोहील लजुरा;
में छगीमन छगनेकुं पीछानुं, रनबीआनमें तुं पुरा. ३
लाज चतुराका भीत चमकाता, नर माथेसें नकसजेला;
जोज देखके हठता पीछा, फीरसें नाम तुं नहिं देता. ४
पांउंमें मत पडो शाम हमारे, जेसी जोर जापकुं कयापडी;
राधा जेसी भीली रंगीली, सुरत उनकी ज्होत जडी. ५
पंदरा बरसकी उमर हे प्यारी, दीलदार गजब हे गोरी;

जेसी छजी क्युं छोडके जोजाता, मेंक्या चीत्तलीयाचोरी;
वल्लभकाप्यारा रोन्यारा, जजत कोई दीन जानेदो;
जज लीरपेर मटुकी तपती, मधुरां मोयकुं लनेदो. ७

लावणीनीसी.

जुरा रहो सनंम मेरा जी. ए राग.

कम कुं छोगाले छोडी, तुम सुनो सजी. कमकुं छोगालेछोडी.
छोगालाजडो जे मान, जयनको जुरो; १ टेक.
पेलेसें मोजल करके, पीछे क्युं जुरो;
में मोजत दीनुंसे रहीती, दोनुं करजोडी. तुम सुनो. १
मेंने कीया जातजी छोना, तोजी नहिं मेरा;
दो दीनकी मोजतमें क्युं, होवे तेरा;
राधासें जूज दीलदार, दोसती तोडी. तुम सुनो. २
जूज लकुटी बंसीमें, तान ऊडावता;
मेरे ले सीजाती तोली, कुजूडावता;
दील रजो याद जह, मोहजत करनी थोडी. तुम० ३
कछु कहीजे दीलकी जात, गुपत समराकी;
जज लुगमें करत कलेत, जांसीयत जाकी;
मेरी संग मोजतकी जात, गोकुलमें कोडी. तुम. ४
फुल मीलाया जमुनातीर, नीरसें छांटी;
मेंने मीलन करकर, दो चार गालीजांटी;
वल्लभ कानाथिसें चली, मुज मरोडी; तुम सुनो. ५

लावणी. २ जी.

राग ऊपर नो.

अंजन लेता है छीनी, देखो देखो सखी;
मेरा अंजन लेता है छीनी. ॥टेक॥
नेंन हुमें करता येन, मोयकुं कोसलाला;
ऊरपर डालत है हाथ, बुरा लगअता;
मेरा अधरका रसकस लीया, नरम कूचकीनी. देखो. १
करके दो अंजे हाथ, नाथ खिडवाला;
छटकेल नंदको लाल, मुजकुं सताला;
सब अंगका रंग छीड गया, चतुराई चीनी. देखो. २
कीस्तरे गोकुलमें आउं, मात मेरी परखे;
दंत घाव पडे मेरे गाल, छुपाउं क्या करके;
मेरा अहदनकी जाडियां, अंसीधरे दूर लीनी; देखो. ३
आवो आवो मुजकुं छोडावो, अनअता है;
नहिं छोडता छबिला, घरु घरके जाता है;
तुं हमकुं लाई कोसलाके, कृष्णकुं दीनी. देखो. ४
केहे दउंगी में जात, गोकुलमें अके;
जेसी द गलआणका काम, करतहो जाके;
वल्लभनाथे करडारी कूज, रंगलीनी. देखो. ५

ठुमरी. १ ली.

रथपर रघुनंदन जेराग.

आज आजरे अंसरियां, बीहारी लालनकी;
घुंम मची जिंदरा अलुमें, आज आज. ॥टेक॥

रास रमावत तान उडावत, तालावेली लगी मुज तनुमें. आ. १
छुम छुम छुम छुम छीं छीं छाजीं, घुघरु घम घम गीडगीड ताजीं;
खरोदा सरणाई सुनी काननुमें, आज. २
उपत्रंग मोरच्यंग मरदंग नसत्रंग;
धाडीट धाधा नरघु जने माननुमें. आजआज. १
डडडड डडडड डीड डीड डीडांग, डीडताल डराती हैं;
डरडर डरडर डुही डीरे, ध्याननुमें. आजआज. २
लटक करत पाउीं पटक फिरते है;
वल्लभको नाथ आयो दरसनुमें. आजआज. ३

राग ठुमरी. २ जो

सुनो सुनोरे सखी, सुल स्रवणसें सुनो,
बंसी जजबमुना तटमें, सुनो सुनोरे. ॥टेक॥
बंसीबजाई नींद तजाई, पीड लगी मोयका घटमें. सुनो० १
सज सुधलीनी, रंगमें भीनी;
लब्धकुर्घ नागर नटमें, सुनो सुनोरे; २
नाथ वल्लभको बहुगार कुजके;
माहा मोहनी बंसी तटमें. सुनो सुनोरे. ३

गजल. १ ली.

नागनके जल्ले ना. ए राग.

दयालसें दोस्ती दीलदार मेरे लगी है,
दो चार दिन लये भगवतसें लगी है. दयालसें ॥टेक॥
मेरा प्रान प्यारा छोड, करके गया है;

नीरदेने नाथ मेरा, ऊनकुं क्या भया हे;
कोई मीली सोकनसो, शामकु लगीहे. दयालसे. १
जीकुलकुं अस्थ कीये सो, नाही जाताहे;
कुरसें देखी दोसनदार, पल्ल ग्नताहे;
लच्मी नेरावर कोई, लहुगार लगीहे. दयाल. २
पीर पीदुं ऊनकी, नाही दाथ जातीहे;
हम हार मेरी छाती सो, लल्ल ग्नतीहे;
व्यासकरा नाथकुं नारीपें, कोन लगीहें. दयाल. ३

राग लल्ल रूप.

सखीरी सुनो शाम, वे बंसी बजाता;
मीजाके मधुर सुर भूज, ग्यानसें गाता. सखी. टेक.
छुम छुम छुं नाम छाती, पाणी, परके;
बोलाला सब्जी ओनार, हल्के ल्के;
तान परसें तानमान, भूल ऊगाता. सखी. १
नंदलाले नेननका, मारा नोक्लरा;
क्या कहुं कुलेल्ल र, ल्लर्सा जियारा;
बोलकर बंसी जद, सजनकुं मिलाता. सखी. २
मेरा मीत योरा कुछ, लहु करके;
ससुरपाकी योरीसो, मन्न लके;
वल्लभका नाथ मेरे घर, क्युं नहीं आता. सखी. ३

गरबी. १ ली

बोधवपाक जमने. प्रेराग.

कुमकांईलालन आवीरे, नंदनालाल तमने. ॥टेक॥

राधा रंगीली, रूपे रसीली,
ते मुखी कुंजन्या बोलावीरे· नंदना· १
कुरूपी काळीने आपणवाळी;
तेकेम उछंगे कावीरे· नंदना· २
नफर जांदीने गोबर गांदी;
तेनी रुं सामग्री लावीरे· नंदना· ३
नहीं शरमाणा ने नहीं करमाणा;
आरेव कोणे जतावीरे· नंदना· ४
बोले कटाणुं ने, मोढुं कटाणुं;
ते कोणे संग सोहावीरे· नंदना· ५
जे गुण जेवा गणाया तेवा;
कोणे आ मुख्या जनावीरे· नंदना· ६
मेलांथी मेलां ने कीधां छे घेलां;
कांधीक लाड करावीरे· नंदना· ७
लीधा वश्य करीने, लूटी लरीने;
माटे ते नगरमां आवीरे· नंदना· ८
कुंगाल संगे, रुं रह्या रंगे;
लाल वर नांख्या, लजवीरे· नंदना· ९
दलपतना स्वामि कुं परस्तावो पामी;
राधा रुं जय लेजावीरे, नंदना· १०

गरबी. २७.

जेडवार गोकुल आवोरे, मोहनलाल मणघा; टेक.
मथुरां वासी थया अविनाशी;

કુબજાએ લીધો લ્હાવોરે, મોહનલાલ ૧
મને મોકલીછે રાધા સખીયે;
કહ્યુંછે લાલને તેડાવોરે. મોહનલાલ. ૨
નમેરા થઈને પાયદો વહીને;
કાપણ રીદ બતાવોરે. મોહનલાલ. ૩
ગોપી ગોકુળીએ, એહ વ્યાકુળીએ;
આવી સૌ તાપ સમાવોરે મોહનલાલ. ૪
કાણ ન પડીએ, દગો ન દઈએ;
શાંમ સામા હવે પાવોરે. મોહનલાલ. ૫
કોઈ દિન મળશો, જુગમાં લળશો;
ઊંચે મુખ બોલતા નહીં ફાવોરે. મોહન. ૬
ગુણવંત ગોરી, લખુજીની છોરી;
મુકુને દૈયરું દાયોરે. મોહનલાલ. ૭
મથુરાંથી વહીને, મારગ સહીને;
આલ કાજ ગોકુળ આવોરે. મોહનલાલ. ૮
તેવું ન ફાવેતો મનમાં આવેતો;
મુજ સંગ નેહલો લાવોરે. મોહનલાલ. ૯
વ્યાસના વ્હાલા, ન થાઓ કાલા;
દાને જુઠા સમ આવોરે. મોહનલાલ. ૧૦

ગરબી. ૧લી.

રાગ મધુકરનો.

રાધીકા રડીતે બોલીયાંરે, મુકીગયા વ્રજરાય;
કુબ્જાં મંદિરને માળીયાં મને, ઘરતી ખાવા ધાયરે. પીઠલઘર
વીઠલરે. ૧

सुनी पडी मारी सेजडीरे, नींदा न आवे लगार;
अंन ओदक भावे नहीं मने, लगवा न गमे शणगाररे. वी.२
आंखडी न गमे आंजवीरे, होणवा न गमे केश;
खावुं पीवुं मने नागमे मारो, जळ्यो पेहरवो पेरवेशरे. वी.३
शुं करुं सैयर शांमनेरे, सुतां थाय स्वपन;
ऊंघमां हरी हरिआवतां जेवे, ऊगे हुं स्मन हनरे. वी.०४
देखुं देखुं कांईना मळेरे, पड्यो छे पापी विजोग;
लेलागी छे आलनी मांटे, थयो काम ज्वर रोगरे. वी. ५
प्रेमनो वैद नाशी गयोरे, पडीकी हती जेनी जेक;
प्रीत पाळती प्रीतमे मारुं, दरद गयुं तुं छेकरे. वी. ६
आव कुंजमांथी कुंवरशुं रे, कायानो कथिर धाण;
कालो दलपतनो वही गयो जे, मारो प्यारो प्राणरे. वी.७

गरबी. २७
राग ऊपरनो.

रंगा रुपे रूडं रहालीरे, मेंथुरां न भरो शांम;
आवो हतो देवो हतो त्यारे, प्रीत करी शुं कामरे. मारा प्राणना
घरतुं नथी जो नाथ जारे, स्नेहमां दयो छेह; रे प्यारा. १
पोपट विनानुं पांजरुं जेवी, सुनी पडी आ देहरे. मारा. २
डोकी विनानी आंजळीरे, ब्रोष्टी बिनानी चीज;
चंद विनानी रजनी तेवी, तम विनानी नीजरे. मा.३
प्राण जीवन जता देखीनेरे, कांण लेडु कराय;
हार हैयाना नाखोशो मारे, वषु वेदना थायरे. मारा.४
केम करी काढीशी रातडीरे, केम करी काढीशा दिन;

तरफडी पाणीरा मतडीनेम, वणघणमरे मींनरे मारा ५
सुधानुं दुःख नहीं नारनेरे, तेथी विजोग बोहु कुष्ट;
खावो कांइ लेवायो नहिं थयु, सपनांतरनुं सुखरे मा ६
आवा घा सोडनो रामबुरे, कुने कहुं के आप;
तुज संग करता प्रीतडी पीश्यो, डंस्यो नहींमने सापरे मा ७
वाडथी कांकडी मारी चीठलारे, हाणीदीं घणथी घणं;
नाथ वल्लभना विजोगथी कहुं, मानी लेवोंछुं मरणरे मा ८

गायन १ रसीक

आज राम मोयलीयो ए राग

मेरो चीत चोरलीयो, नेंनुंवा जतायके. मेरो टेक.
ऊलट सुन्दर पुन्दर नेंन, जीहारीजन्नत बेन;
शांमे छोडी मोयकुं, जीहाजनमें सताये मेरो १
मधूरीमधूरी करत हांसी, कुंदनकी लगात फांसी;
कीस्तरेमें छुटुं, मीलने बहु भाय धायके मेरो २
वल्लभको नाथ हाथ, आयो मेरे आजुसे;
लोगसीयो लेठ लेठ अंगिया लिडायके मेरो ३

गजल रेख्तानी

जोले मुखसे तेगिरधारी, खडी रहे प्रेमहाप्यारी;
नेंननकी कटार क्युं मारी, मेरे पर मोहनी डारी १
मेरा चित चोर करलीया, बनाया बनसे भया;
नजर तें लहुडा कीया, कुलेज फाट क्युं दीया; २
मेरी सब सुरत कुंमलानी, हुवाहे बली दिवानी;
हुई मगनकी मस्तानी, जजीक्युं न बोले जानी ३

अहु मोयकुं डरकर ठगिया, कुबजन तेरा हे अके डगिया;
तेरे पास कुछ नहिं मंगीया, मीला अशा हमसे अंगीया. ४
तेरा अहन ब्रज आसा, हमारा मन तो नीसासा;
मेरा गोकुलमें आसा, मे तो कुं प्रेमका प्यासा. ५
हमारी तुं नजरे आती, अरा अहापि मिलाती;
अडी रेहे डर क्युं आती, छजिली छटक्युं अली. ६
सुनी जात रांमकी जैसी, कुब्जानी देहीई तैसी;
वल्लभका नाथकुं कैसी, रंगीले कुं रीस चडे जेसी. ७

गरबी.

आंधलीयाथी आवेशामां ए राग.

आ पुस्तकमां छे घणी वात प्रेहनी;
ते प्रेह पाणी प्रेही जनने माटजे;
ज्यां त्यां करीने जहां लागे श्री कृष्णमां;
तो जागण जतां सोधे शुभ वाटजे. आ पुस्तक. १
कृष्णी थाया गावा गुण शोधिंदना;
अज्ञानीने प्रथम जा शुभ रीतजे;
डाह्यो जन हसमां समज नथी पडतुं;
नहीं करे ते प्रेहे पाणीपिन प्रीतजे. आ पुस्तक. २
जेने जेवुं मनमां तेवुं मुख नीसरे;
समजे त्यारे छेवट मेले छेहजे;
जाणपणामां गुणले गाया घनश्यामना;
वदे वल्लभ पालण ग्राही पियेहजे. आ पुस्तक. ३

समाप्त.